

Bruksela, 16 grudnia 2021 r.
(OR. en)

15096/21

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0424 (COD)

ENER 561
ENV 1013
CLIMA 456
IND 388
RECH 568
COMPET 915
ECOFIN 1257
CODEC 1662
IA 209

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	15 grudnia 2021 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2021) 804 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie rynków wewnętrznych gazów ze źródeł odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru (wersja przekształcona)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2021) 804 final.

Zał.: COM(2021) 804 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.12.2021 r.
COM(2021) 804 final

2021/0424 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie rynków wewnętrznych gazów ze źródeł odnawialnych i gazu ziemnego oraz
wodoru
(wersja przekształcona)**

{SEC(2021) 431 final} - {SWD(2021) 455 final} - {SWD(2021) 456 final} -
{SWD(2021) 457 final} - {SWD(2021) 458 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

1.1 Wprowadzenie

Unia Europejska wyznaczyła sobie ambitny cel, by do 2050 r. stać się pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu. Aby to osiągnąć, państwa członkowskie i Parlament Europejski uzgodniły w Europejskim prawie o klimacie ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 55 % do 2030 r. Aby osiągnąć te cele, a jednocześnie przyczynić się do konkurencyjności, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, system energetyczny potrzebuje zmian systemowych: musimy ograniczyć wykorzystanie paliw kopalnych, w tym gazu ziemnego, i zwiększyć wykorzystanie źródeł odnawialnych. W związku z tym należy już dziś zaplanować ambitne przejście sektora gazu na gazy niskoemisyjne i odnawialne.

Gaz kopalny stanowi około 95 % obecnie wykorzystywanych w UE paliw gazowych. Paliwa gazowe stanowią obecnie około 22 % całkowitego zużycia energii w UE (w tym do wytwarzania około 20 % unijnej energii elektrycznej i do produkcji 39 % energii cieplnej). Zgodnie z odpowiednimi scenariuszami stosowanymi w ocenie skutków planu w zakresie celów klimatycznych udział paliw gazowych w całkowitym zużyciu energii w UE w 2050 r. wyniesie około 20 %. Paliwo gazowe odegra ważną rolę w koszyku energetycznym do 2050 r., co wymaga obniżenia emisyjności sektora gazu w oparciu o przyszłościową koncepcję konkurencyjnych rynków zdekarbonizowanego gazu. Mimo niewielkiego udziału w obecnym koszyku energetycznym UE biogaz, biometan, wodór odnawialny i niskoemisyjny, a także metan syntetyczny (wszystkie gazy odnawialne i niskoemisyjne) do 2050 r. będą stanowić około 2/3 paliw gazowych w koszyku energetycznym, a pozostałą część będzie stanowić gaz kopalny z CCUS (wychwytywania, składowania i utylizacji dwutlenku węgla). Niniejsza inicjatywa jest też częścią pakietu „Gotowi na 55”. Obejmuje ona strukturę rynku gazów, w tym wodoru. Inicjatywa usunie istniejące bariery regulacyjne i stworzy warunki, aby odbyło się to w sposób racjonalny pod względem kosztów. Jest to ważny element przejścia na zintegrowany system energetyczny, który zminimalizuje koszty transformacji w kierunku neutralności klimatycznej, w szczególności dla konsumentów, tworząc nowe możliwości obniżania rachunków za energię i aktywnego udziału w rynku.

Oczekuje się, że wodór będzie wykorzystywany głównie w przypadkach, gdy elektryfikacja nie jest dobrym rozwiązaniem, w tym w dzisiejszym przemyśle energochłonnym (np. rafinerie, nawozy, produkcja stali) oraz w niektórych sektorach transportu ciężkiego (transport morski, lotnictwo, długodystansowe trasy pojazdów ciężkich). Stworzenie specjalnej infrastruktury wodorowej jest konieczne, aby uwolnić pełny potencjał tego nośnika energii dla konkretnych zastosowań końcowych. Celem promowania gazów odnawialnych i niskoemisyjnych jest obniżenie emisyjności tych sektorów, zwiększenie elastyczności systemu elektroenergetycznego dzięki technologiom „power-to-X”, zwiększenie bezpieczeństwa dostaw przez zmniejszenie zależności od importu gazu ziemnego i umożliwienie magazynowania (oraz produkcji) energii elektrycznej. W połączeniu z innymi formami magazynowania i elastyczności, takimi jak baterie i regulacja zapotrzebowania, umożliwi to powiązanie różnych sektorów gospodarki. Podobnie będzie też wspierać produkcję na własne potrzeby i inteligentne zaopatrywanie się w energię z rozproszonych

źródeł, przyczyniając się do wzmocnienia pozycji konsumenta. Konsumentom potrzebują jasnych i łatwo dostępnych informacji, które pomogą im w zmianie wzorców zużycia energii i przejściu na rozwiązania odnawialne i niskoemisyjne, podobnie jak ma to miejsce na rynku energii elektrycznej.

Choć naszym celem jest maksymalne wykorzystanie odnawialnego wodoru od 2030 r., w perspektywie krótko- i średnioterminowej pewną rolę mogą odegrać inne niskoemisyjne formy gazu, w szczególności niskoemisyjny wodór, przede wszystkim w celu szybkiego ograniczenia emisji z produkcji wodoru oraz wspierania równoległego i przyszłego wprowadzania na rynek odnawialnego wodoru. Zgodnie z unijną strategią w zakresie wodoru produkcja odnawialnego wodoru w UE powinna osiągnąć 1 mln ton do 2024 r. i do 10 mln do 2030 r. Od tego momentu wodór odnawialny powinien być stosowany na dużą skalę i zastąpić wodór niskoemisyjny.

Skuteczne i zrównoważone zwiększenie wykorzystania gazów odnawialnych i niskoemisyjnych oraz rynku wodoru wymagają dostosowania ram rynku. Wynika to z istnienia barier regulacyjnych, które ograniczają dostęp gazów odnawialnych i niskoemisyjnych do rynku i do sieci, przechylając szalę na korzyść gazu ziemnego. Co więcej, aby stworzyć rynek zdekarbonizowanego gazu i aby przyczynił się on do transformacji energetycznej, potrzeba znacznie zwiększyć udział odnawialnych źródeł energii w zintegrowanym systemie energetycznym i czynny udział konsumentów w konkurencyjnym rynku. Powinno to umożliwić konsumentom korzystanie z przystępnych cen, dobrych standardów usług oraz realnego wyboru ofert odzwierciedlających rozwój technologiczny.

Oczekuje się, że wprowadzanie różnych rodzajów gazów odnawialnych i niskoemisyjnych nastąpi w różnym tempie w różnych państwach UE i prawdopodobnie będzie przebiegać równoległe;

- infrastruktura przeznaczona dla wodoru będzie stopniowo uzupełniać sieć przeznaczoną dla gazu ziemnego,
- a w infrastrukturze gazowej gaz kopalny będzie stopniowo zastępowany metanem z innych źródeł.

Wydarzenia dotyczące wzrostu cen energii przypomniły nam ponadto, że odporność europejskiego systemu energetycznego jest coraz ważniejsza, ponieważ system energetyczny UE obejmuje bardziej zdecentralizowaną energię ze źródeł odnawialnych, a paliwa kopalne są stopniowo wycofywane. Ustalenia dotyczące bezpieczeństwa dostaw i gotowości sektora gazu na wypadek zagrożeń muszą być dostosowane do transformacji w kierunku czystej energii. W komunikacie Komisji „Reakcja na rosnące ceny energii: zestaw działań i środków wsparcia”¹ podkreślono wzajemne zależności między bezpieczeństwem dostaw, optymalnym wykorzystaniem zdolności magazynowania i zmiennością cen energii.

1.2 Cele wniosku

Celem niniejszej inicjatywy jest zwiększenie udziału gazów odnawialnych i niskoemisyjnych w systemie energetycznym, co umożliwi odejście od gazu ziemnego, oraz umożliwienie tym nowym gazom odegrania wymaganej roli w realizacji unijnego celu osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r.

¹ COM(2021) 660 final.

W związku z tym odnosi się ona do następujących kwestii:

Niski poziom zaangażowania i ochrony konsumentów na rynku detalicznym zielonego gazu. Aby nowe gazy w pełni odegrały rolę w transformacji energetycznej, przepisy dotyczące rynku detalicznego muszą umożliwiać odbiorcom wybory na rzecz odnawialnych źródeł energii i niskich emisji dwutlenku węgla. Obecnie tak nie jest. Nie istnieje nawet wspólna unijna terminologia ani system certyfikacji paliw i gazów niskoemisyjnych. Detaliczne rynki gazu są mocno skoncentrowane, a poziom innowacji oraz wejść nowych podmiotów na rynek jest niski. Uniemożliwia to klientom czerpanie korzyści z konkurencji przez dokonywanie wyborów na rzecz niskoemisyjnych technologii.

Aby móc dokonywać zrównoważonych wyborów w zakresie energii, odbiorcy potrzebują wystarczających informacji na temat swojego zużycia i pochodzenia energii, a także skutecznych narzędzi uczestnictwa w rynku. Państwa członkowskie powinny ponadto wprowadzić niezbędne środki ochrony odbiorców wrażliwych i dotkniętych ubóstwem energetycznym. Nie należy rozwijać rynku zdekarbonizowanego gazu, nie dając im możliwości pełnego korzystania z niego i zaspokajania potrzeb wszystkich pokoleń, od ludzi młodych po osoby starsze.

Infrastruktura i rynki wodoru. Obecne ramy regulacyjne dotyczące gazowych nośników energii nie odnoszą się do wykorzystywania wodoru jako niezależnego nośnika energii za pośrednictwem wyspecjalizowanych sieci wodorowych. Na szczeblu UE nie istnieją przepisy dotyczące opartych na taryfach inwestycji w sieci, ani dotyczące własności i eksploatacji wyspecjalizowanych sieci wodorowych. Nie istnieją też zharmonizowane przepisy dotyczące jakości (czystego) wodoru. W związku z tym istnieją bariery dla rozwoju racjonalnej pod względem kosztów, transgranicznej infrastruktury wodorowej i konkurencyjnego rynku wodoru, która jest warunkiem wstępnym upowszechniania produkcji i wykorzystania wodoru. Niniejszy wniosek służy rozwiązaniu tych problemów. Zawiera on propozycję dotyczącą usystematyzowanej terminologii i certyfikacji wodoru niskoemisyjnego i paliw niskoemisyjnych.

Gazy odnawialne i niskoemisyjne w istniejącej infrastrukturze gazowej i na rynkach gazu oraz bezpieczeństwo energetyczne. Obecnie udział gazów odnawialnych i niskoemisyjnych w koszyku energetycznym UE jest niewielki. Najważniejszym warunkiem wstępnym, aby uwolnić ich potencjał, jest dostęp do hurtowego rynku gazu, tj. do wirtualnych punktów obrotu. Uzasadnienie biznesowe poprawi również zniesienie kosztów handlu transgranicznego tymi gazami oraz ułatwienie przyłączania zakładów produkcyjnych. Różnice w parametrach jakości gazu i ilości wodoru mieszanego w systemie gazu ziemnego mogą mieć wpływ na projektowanie infrastruktury gazowej, zastosowania dla użytkowników końcowych i transgraniczną interoperacyjność systemu, co grozi fragmentacją rynku wewnętrznego. Obecne przepisy dotyczące jakości gazu nie są jednak dostosowane do przyszłych zmian. Jeżeli chodzi o LNG, usunięcie pozostałych barier w dostępie do terminali LNG otworzyłoby możliwości importu gazów odnawialnych i niskoemisyjnych z zagranicy, wspierając obniżenie emisyjności unijnego rynku gazu. Zachowanie i wzmocnienie odporności w okresie przejściowym wymaga ponadto odpowiednich ustaleń w zakresie bezpieczeństwa dostaw.

Planowanie sieci. Jak wskazano w opracowanej przez Komisję strategii integracji systemu energetycznego, skoordynowane planowanie i eksploatacja całego systemu energetycznego UE, obejmującego wiele nośników energii, infrastruktury i sektorów zużycia energii, jest warunkiem wstępnym osiągnięcia celów klimatycznych na 2050 r. Obecne systemy i praktyki

planowania sieci są niewystarczające, ponieważ istnieją rozbieżności między dziesięcioletnim planem rozwoju sieci o zasięgu unijnym (TYNDP) a krajowymi planami rozwoju sieci. Lepsze powiązanie między dziesięcioletnim planem rozwoju sieci a krajowym planem rozwoju sieci umożliwiłoby transnarodową wymianę informacji na temat wykorzystania systemów przesyłowych.

Bezpieczeństwo dostaw i magazynowanie. W odpowiedzi na znaczny i ogólnounijny wzrost cen energii jesienią 2021 r. Rada Europejska zwróciła się do Komisji o szybkie zaproponowanie średnio- i długoterminowych środków zwiększenia odporności systemu energetycznego UE, w tym środków zwiększenia bezpieczeństwa dostaw. Aby pomóc w terminowej reakcji na ten kryzys i możliwe dalsze kryzysy na szczeblu Unii, niniejszy wniosek obejmuje specjalne środki poprawy współpracy i odporności, w szczególności w celu zapewnienia bardziej skutecznego i skoordynowanego przechowywania danych dotyczących użytkowania oraz uzgodnienia dotyczące solidarności operacyjnej. Środki te mają na celu terminowe wzmocnienie odporności systemu energetycznego UE na przyszłe wstrząsy. Obejmują one środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i rozporządzeniu (UE) 2017/1938 w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego. Aby zapewnić spójną reakcję, środki dotyczące bezpieczeństwa dostaw stanowią część niniejszego wniosku ustawodawczego, a nie zostały przedstawione jako odrębny wniosek ustawodawczy. Jak wskazano w komunikacie w sprawie cen energii z dnia 13 października 2021 r. pt. „Reakcja na rosnące ceny energii: zestaw działań i środków wsparcia”, koordynacja bezpieczeństwa dostaw energii ponad granicami ma kluczowe znaczenie dla odporności na przyszłe wstrząsy.

Proponowane środki zobowiązują państwa członkowskie do wyraźnego włączenia kwestii magazynowania do oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem dostaw na szczeblu regionalnym, w tym ryzyka związanego z kontrolą magazynowania przez podmioty z państw trzecich. W przypadku niemożliwego do eliminacji ryzyka, państwa członkowskie powinny rozważyć środki dotyczące magazynowania na podstawie współpracy regionalnej. We wniosku określono warunki podstawowe wprowadzenia dobrowolnych wspólnych zamówień na strategiczne zapasy gazu, które mają być stosowane w sytuacjach nadzwyczajnych. Wprowadzono również środki poprawy przejrzystości i dostępu do magazynów, przeciwdziałania zagrożeniom dla cyberbezpieczeństwa gazu oraz ułatwiania dwustronnych uzgodnień dotyczących solidarności w przypadku kryzysu między państwami członkowskimi. Komisja zachęca państwa członkowskie do natychmiastowego opracowania uzgodnień solidarnościowych, tak aby nawet w przypadku poważnego kryzysu gospodarstwa domowe były zaopatrywane w potrzebny im gaz.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowana inicjatywa uzupełnia i jest ściśle powiązana z wnioskami ustawodawczymi przedstawionymi w kontekście pakietu „Gotowi na 55” w celu wdrożenia Europejskiego Zielonego Ładu, w tym:

Zmienioną dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii („dyrektywa RED II”), która jest głównym instrumentem UE do promowania energii ze źródeł odnawialnych. Jej celem jest przyspieszenie wprowadzania do systemu energetycznego energii ze źródeł odnawialnych, w tym gazów odnawialnych. Proponowana zmiana dotyczy podniesienia celu w zakresie odnawialnych źródeł energii w koszyku energetycznym UE do 40 % i promuje wykorzystanie paliw odnawialnych, takich jak czysty wodór w przemyśle i transporcie, określając dodatkowe cele. W odniesieniu do tej inicjatywy w dyrektywie RED II wodór odnawialny zdefiniowano jako „paliwa odnawialne pochodzenia niebiologicznego” i „paliwa

z biomasy”, które zapewniają redukcję emisji gazów cieplarnianych o 70 % w porównaniu z paliwami kopalnymi, ustanawiając szczegółowe cele cząstkowe w zakresie zużycia wodoru odnawialnego (50 % całkowitego zużycia wodoru do celów energetycznych i surowców w przemyśle do 2030 r. i 2,6 % energii dostarczanej sektorowi transportu).

Dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej i powiązana z nią dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, z uwzględnieniem wniosków dotyczących ich nowelizacji, współoddziałują z obecną inicjatywą, ponieważ mają wpływ na poziom i strukturę zapotrzebowania na gaz. Środki w zakresie efektywności energetycznej mogą zmniejszyć ubóstwo energetyczne i ograniczyć podatność konsumentów na zagrożenia. Ponieważ paliwa gazowe dominują obecnie w europejskich dostawach energii ciepłej i chłodniczej oraz w elektrociepłowniach, ich efektywne wykorzystanie jest podstawowym narzędziem na rzecz efektywności energetycznej. Dyrektywa w sprawie gazu i rozporządzenie w sprawie gazu są spójne z zasadą „efektywność energetyczna przede wszystkim”: otwarty i konkurencyjny rynek UE z cenami odzwierciedlającymi koszty produkcji nośników energii, koszty emisji dwutlenku węgla oraz koszty i korzyści zewnętrzne pozwoli skutecznie dostarczyć czysty i bezpieczny wodór użytkownikom końcowym, którym na tym najbardziej zależy.

Celem **rozporządzenia TEN-E**, w brzmieniu zaproponowanym przez Komisję w grudniu 2020 r., jest skuteczniejsze wsparcie modernizacji europejskiej transgranicznej infrastruktury energetycznej w ramach Europejskiego Zielonego Ładu. Wprowadza ono infrastrukturę wodorową jako nową kategorię infrastruktury na potrzeby rozwoju sieci europejskiej. Niniejsza inicjatywa uzupełnia proponowane rozporządzenie TEN-E, ponieważ koncentruje się na dostosowaniu planów krajowych do wymogów ogólnoeuropejskiego dziesięcioletniego planu rozwoju sieci.

Jak zapowiedziano w strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu, Komisja proponuje **przepisy służące ograniczeniu emisji metanu w sektorze energetycznym**. Celem inicjatywy jest poprawa informacji na temat wszystkich emisji metanu związanych z wytwarzaniem energii. Niniejsza inicjatywa ma charakter uzupełniający, ponieważ służy ułatwieniu penetracji gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, umożliwiając odejście od gazu ziemnego.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

System handlu uprawnieniami do emisji („ETS”) zwiększa koszty wykorzystywania paliw kopalnych w porównaniu z gazami odnawialnymi i niskoemisyjnymi, a tym samym zwiększa popyt na te gazy i inwestycje w powiązane technologie produkcyjne. Komisja zaproponowała wzmocnienie tego systemu oraz rozszerzenie go na sektory lotnictwa, transportu morskiego i drogowego oraz budownictwa. W ramach tego programu uwzględniono wszystkie instalacje do produkcji wodoru, a także elektrolizery o zdolności produkcyjnej przekraczającej 25 ton dziennie. Fundusz innowacyjny, ustanowiony dyrektywą w sprawie unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) na lata 2021–2030, jest jednym z instrumentów finansowania wspierających transformację w kierunku neutralności klimatycznej Europy do 2050 r. Fundusz innowacyjny, ustanowiony dyrektywą w sprawie EU ETS na lata 2021–2030, jest jednym z instrumentów finansowania wspierających transformację w kierunku neutralności klimatycznej Europy do 2050 r.

W **przeglądzie dyrektywy w sprawie opodatkowania energii** przewidziano dostosowanie opodatkowania produktów energetycznych do polityki UE w zakresie energii i klimatu,

wsparcie czystych technologii oraz zniesienie przestarzałych zwolnień i stawek obniżonych, które obecnie zachęcają do stosowania paliw kopalnych. Zgodnie ze zmienioną dyrektywą objęte nią produkty pogrupowano i uszeregowano według ich efektywności środowiskowej. Oznacza to, że w ramach przeglądu ustanowiono preferencyjne minimalne poziomy opodatkowania odnawialnych i niskoemisyjnych paliw wodorowych wykorzystywanych jako paliwa silnikowe w wysokości 0,15 EUR/GJ (w porównaniu z 10,75 EUR/GJ w przypadku paliw kopalnych). W odniesieniu do odnawialnych i niskoemisyjnych paliw wodorowych wykorzystywanych jako paliwa do ogrzewania ustanowiono preferencyjne minimalne poziomy opodatkowania w wysokości 0,15 EUR/GJ (w porównaniu z 0,6 EUR/GJ w przypadku gazu ziemnego).

Zmienione rozporządzenie w sprawie infrastruktury paliw alternatywnych (AFIR), które uchylili dyrektywę 2014/94/UE w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych (AFID), zgodnie z propozycją Komisji z lipca 2021 r., ma na celu rozwiązanie problemu rosnących emisji w transporcie drogowym przez wsparcie przejścia do 2050 r. na flotę samochodową o niemal zerowej emisji. Rozporządzenie zobowiązuje państwa członkowskie do rozbudowy sieci infrastruktury ładowania i tankowania paliwa dopasowanej do rytmu sprzedaży bezemisyjnych samochodów oraz do instalacji w regularnych odstępach punktów ładowania i tankowania na głównych autostradach. Zmiana rozporządzenia w sprawie infrastruktury paliw alternatywnych nałoży obowiązek instalacji jednej stacji tankowania (min. 2 t/dobę, 700 barów) co 150 km wzdłuż sieci bazowej TEN-T i w każdym węźle miejskim do 2030 r.; doprowadzi to do powstania około 700 stacji tankowania wodoru wzdłuż węzłów transportowych i 88 stacji tankowania wodoru w węzłach miejskich.

Zmiana rozporządzenia ustanawiającego normy emisji CO₂ dla samochodów osobowych i dostawczych ma na celu usunięcie przeszkód na drodze prowadzącej od 2025 r. do transportu bezemisyjnego. W rozporządzeniu zdefiniowano w szczególności pojazdy bezemisyjne jako pojazdy elektryczne o napędzie akumulatorowym, pojazdy zasilane ogniwami paliwowymi i inne pojazdy napędzane wodorem, a także wyznaczono cel zakładający zerowe średnie emisje nowych parków pojazdów do 2030 r.

Wniosek FuelEU Maritime ma na celu zwiększenie udziału w koszyku paliw międzynarodowego transportu morskiego zrównoważonych niskoemisyjnych i bezemisyjnych paliw alternatywnych, w tym: biopaliw ciekłych, e-płynów, gazu zdekarbonizowanego (w tym bio-LNG i e-gazu), wodoru zdekarbonizowanego i zdekarbonizowanych paliw wodoropochodnych (w tym metanu i amoniaku). Skupienie się na paliwach i technologiach energetycznych powinno umożliwić znaczne i szybkie redukcje emisji, przy pełnym wykorzystaniu istniejących technologii i infrastruktury oraz zachęt oferowanych w ramach innych proponowanych środków. Ułatwi to również określenie ścieżek obniżenia emisyjności dla całego klastra morskiego.

Wniosek REFuel EU Aviation, którego celem jest zwiększenie potencjału zrównoważonych paliw lotniczych w celu zmniejszenia śladu węglowego lotnictwa, który jest jak dotąd w dużej mierze niewykorzystany. Aby znacznie ograniczyć emisje sektor lotnictwa będzie musiał w nadchodzących latach ograniczyć swoją zależność od paliw kopalnych do silników odrzutowych i w coraz większym stopniu przechodzić na stosowanie zrównoważonych paliw lotniczych. We wniosku określono minimalny udział syntetycznych paliw lotniczych w paliwach lotniczych dostarczanych operatorom statków powietrznych na 0,7 %, w przypadku gdy syntetyczne paliwa lotnicze to paliwa odnawialne pochodzenia niebiologicznego, zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Celów niniejszej inicjatywy nie można zrealizować na poziomie krajowym. Środki planowane w ramach niniejszej inicjatywy mają posłużyć osiągnięciu czterech celów określonych w art. 194 Traktatu o Unii Europejskiej (TFUE), przyczyniając się jednocześnie do obniżenia emisyjności gospodarki UE. Planowane środki mają zostać przyjęte na podstawie art. 194 ust. 2 TFUE wraz z art. 114 ust. 1 TFUE. Kompetencje UE w dziedzinie energii to kompetencje dzielone na podstawie art. 4 ust. 2 lit. i) TFUE.

Niniejsza inicjatywa opiera się również na kompleksowym zestawie aktów prawnych, które zostały przyjęte i zaktualizowane w ciągu ostatnich dwóch dekad. Mając na uwadze cel polegający na stworzeniu wewnętrznego rynku energii, UE przyjęła w latach 1996–2019 cztery kolejne pakiety ustawodawcze o nadrzędnym celu zakładającym integrację rynków i liberalizację krajowych rynków energii elektrycznej i gazu. Przepisy te obejmują szeroki zakres aspektów, od dostępu do rynku po przejrzystość, prawa konsumentów, zwiększenie płynności rynków gazu oraz niezależność organów regulacyjnych.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Obecnie na szczeblu UE nie istnieją przepisy regulujące wyspecjalizowane sieci, rynki wodoru oraz niskoemisyjny wodór i paliwa niskoemisyjne. Biorąc pod uwagę obecne wysiłki podejmowane na szczeblu unijnym i krajowym na rzecz promowania stosowania wodoru odnawialnego jako substytutu paliw kopalnych, państwa członkowskie będą zachęcane do przyjęcia przepisów dotyczących wyspecjalizowanej infrastruktury do przesyłu wodoru na szczeblu krajowym. Stwarza to ryzyko fragmentaryzacji otoczenia regulacyjnego w całej UE, która utrudniłaby integrację krajowych sieci i rynków wodoru, a tym samym uniemożliwiła transgraniczny handel wodorem lub zniechęcała do niego.

Harmonizacja przepisów dotyczących infrastruktury wodoru na późniejszym etapie (tj. po wprowadzeniu przepisów krajowych) doprowadziłaby do zwiększenia obciążeń administracyjnych dla państw członkowskich oraz wyższych kosztów regulacyjnych i niepewności dla przedsiębiorstw, zwłaszcza w odniesieniu do długoterminowych inwestycji w produkcję wodoru i infrastrukturę transportową.

Stworzenie na szczeblu UE ram regulacyjnych dotyczących wyspecjalizowanych sieci i rynków wodoru przyczyni się do integracji i wzajemnego połączenia krajowych rynków i sieci wodoru. Przepisy na szczeblu UE dotyczące planowania, finansowania i eksploatacji takich wyspecjalizowanych sieci wodorowych zapewniłyby długoterminową przewidywalność dla potencjalnych inwestorów w tego rodzaju długoterminową infrastrukturę, w szczególności w odniesieniu do połączeń transgranicznych (które w przeciwnym razie mogłyby podlegać różnym i potencjalnie rozbieżnym przepisom krajowym).

Jeżeli chodzi o biometan, jest prawdopodobne, że bez inicjatywy na szczeblu UE do 2030 r. utrzyma się mozaika regulacyjna w zakresie dostępu do rynków hurtowych, obowiązków dotyczących przyłączania oraz środków koordynacji między operatorem systemu przesyłowego (OSP) a operatorem systemu dystrybucyjnego (OSD). Podobnie bez pewnej harmonizacji na szczeblu UE producenci gazów odnawialnych i niskoemisyjnych będą musieli ponosić w całej UE bardzo różne koszty przyłączania i zatłaczania, co doprowadzi do powstania nierównych warunków działania.

Bez dalszych przepisów na szczeblu UE państwa członkowskie nadal stosowałyby różne normy jakości gazu i przepisy dotyczące poziomów mieszania wodoru, co groziłoby transgranicznymi ograniczeniami w przepływie i segmentacją rynku. Normy jakości gazu nadal byłyby określone głównie w oparciu o parametry jakościowe gazu ziemnego, co ograniczałoby włączenie gazów odnawialnych do sieci.

Wszystkie te aspekty prawdopodobnie przyczyniłyby się do zmniejszenia transgranicznego handlu gazami odnawialnymi i niskoemisyjnymi, co mogłoby być kompensowane wyższym importem gazu ziemnego. Wykorzystanie terminali LNG i import mogłyby nadal ograniczać się do gazu ziemnego, chociaż w przypadku dostępności konkurencyjnego biometanu lub metanu syntetycznego ze źródeł spoza UE nie trzeba dostosowywać terminali LNG.

Krajowe planowanie sieci będzie wymagane jedynie w państwach członkowskich, w których działają certyfikowani niezależni operatorzy systemów przesyłowych i niezależni operatorzy systemów. Chociaż większość państw członkowskich ma jeden krajowy plan rozwoju gazu, w ramach którego współpracują operatorzy gazu, współpraca międzysektorowa nadal jest ograniczona.

Gotowość na wypadek sytuacji nadzwyczajnej w sektorze gazu koordynowana na szczeblu UE okazała się jak dotąd skuteczniejsza niż działania podejmowane wyłącznie na szczeblu krajowym.

- **Proporcjonalność**

Inicjatywa jest zgodna z zasadą proporcjonalności. Mieści się ona w zakresie art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Interwencja polityczna jest proporcjonalna do wymiaru i charakteru określonych problemów oraz do osiągnięcia wyznaczonych celów.

Wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia ogólnego celu, jakim jest ułatwienie obniżenia emisyjności paliw gazowych w sposób konkurencyjny, przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego i umieszczeniu konsumentów w centrum rynków energii. Preferowany zestaw wariantów uznaje się za proporcjonalny i w miarę możliwości oparty na aktualnych podejściach. Równowagę między obowiązkami a zróżnicowanymi zdolnościami państw członkowskich i podmiotów prywatnych do działania uznaje się za właściwą z uwagi na konieczność osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r.

- **Wybór instrumentu**

W oparciu o ogólną ocenę obecnych ram regulacyjnych rynku gazu instrumentem wybranym do przekształcenia dyrektywy 2009/73/WE jest dyrektywa, a instrumentem wybranym do przekształcenia rozporządzenia nr 715/2009 jest rozporządzenie. Przekształcenie tych istniejących aktów prawnych zwiększy jasność prawa. Wykorzystanie aktu zmieniającego mogłoby być niewystarczające do uwzględnienia szerokiego wachlarza nowych przepisów. Wybór instrumentów wymaga zatem przeglądu już przyjętych i wdrożonych przepisów, a ewolucja obowiązującego prawodawstwa przez wprowadzenie do niego zmian jest naturalna. Rozporządzenie w sprawie gazu będzie musiało zmienić dalsze akty prawne, a mianowicie: rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu (UE) 2017/1938, rozporządzenie w sprawie ACER (UE) 2019/942 oraz rozporządzenie w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (UE) nr 1227/2011.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Wejście w życie trzeciego pakietu energetycznego pozytywnie wpłynęło na konkurencyjność i funkcjonowanie wewnętrznych rynków energii. Niemniej obecne ramy regulacyjne dotyczące gazu koncentrują się na gazie ziemnym opartym na paliwach kopalnych i nie przewidują w pełni pojawienia się takich alternatyw dla metanu (w tym gazu ziemnego i biometanu), jak wodór.

Konieczne jest ponowne przeanalizowanie obecnych ram regulacyjnych rynku gazu, co zapowiedziano już w komunikacie Komisji Europejskiej w sprawie strategii w zakresie wodoru na rzecz Europy neutralnej dla klimatu. Biorąc pod uwagę różny potencjał państw członkowskich UE w zakresie produkcji odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru, odpowiednie ramy rynkowe mogłyby ułatwić odegranie przez wodór roli nośnika energii i czynnika umożliwiającego integrację systemu energetycznego.

Na tej podstawie w ocenie skutków zidentyfikowano cztery główne przyczyny związane z problematyką I: (i) obniżenie emisyjności doprowadzi do powstania europejskiego łańcucha wartości wodoru opartego na transgranicznym rynku wodoru; (ii) brak inwestycji w infrastrukturę wodorową utrudnia rozwój rynku; (iii) jest prawdopodobne, że infrastruktura wodorowa będzie stanowić naturalny monopol, co spowoduje powstanie niekonkurencyjnych struktur rynkowych; (iv) rozbieżne przepisy dotyczące jakości wodoru mogą utrudniać przepływy transgraniczne i powodować dodatkowe koszty.

Obowiązujące przepisy dotyczące gazu, koncentrujące się na gazie ziemnym z paliw kopalnych importowanym głównie spoza UE, nie uwzględniają specyfiki zdecentralizowanej produkcji gazów odnawialnych i niskoemisyjnych w UE. Ponadto rosnące ilości biometanu, wodoru, ale też LNG wpływają na jakość gazu, a tym samym na projektowanie infrastruktury gazowej i urządzeń stosowanych przez użytkowników końcowych. W szczególności w ocenie skutków dostrzeżono pięć głównych przyczyn związanych z tą problematyką: (i) ograniczony dostęp do rynku i sieci lokalnych producentów biometanu przyłączonych do sieci dystrybucji, rozbieżność przepisów dotyczących obowiązku przyłączenia i kosztów przyłączenia do sieci gazów odnawialnych i niskoemisyjnych oraz wewnątrzunijne taryfy wejścia/wyjścia utrudniają ustanowienie w pełni zintegrowanego, płynnego i interoperacyjnego wewnętrznego rynku gazu w UE; (ii) różnice w jakości gazu i w poziomach mieszania wodoru mogą negatywnie wpływać na przepływy transgraniczne i użytkowników końcowych, podczas gdy obecne przepisy dotyczące jakości gazu nie są dostosowane do przyszłych zmian; (iii) terminale LNG są przystosowane do odbioru głównie gazu ziemnego, dostęp nowych gazów do terminali LNG jest ograniczony; (iv) długoterminowe umowy na dostawy gazu ziemnego o nieobniżonej emisji mogą powodować sztywne pozostawanie przy gazie ziemnym i utrudniać dostawy gazów odnawialnych do 2050 r.; (v) obecne ustalenia dotyczące bezpieczeństwa energetycznego uwzględniają jedynie zagrożenia związane z dostawami gazu ziemnego, a nie gazów odnawialnych i niskoemisyjnych.

Jeśli chodzi o planowanie sieci, trzeba dalej rozwijać współpracę między operatorami systemów przesyłowych i organami regulacyjnymi. Rosnąca penetracja odnawialnych źródeł energii o zmiennej wydajności wymaga zwiększenia stopnia zintegrowania całego systemu energetycznego i zwiększenia wzajemnych połączeń infrastruktury, w oparciu o całościowe i sprzyjające włączeniu podejście. W ocenie skutków podkreślono trzy główne przyczyny

dotyczące tej problematyki: (i) różne planowanie sieci w zależności od państwa członkowskiego i operatora systemu przesyłowego, odrębne planowanie w odniesieniu do energii elektrycznej i gazu; (ii) brak przejrzystości w odniesieniu do możliwości zmiany przeznaczenia lub likwidacji istniejącej infrastruktury; (iii) brak wyraźnego uwzględnienia operatorów systemów dystrybucyjnych w planowaniu operatorów systemów przesyłowych. Lepsza harmonizacja strategii rozwoju systemu zwiększyłaby ponadto wzajemne powiązania między systemami elektroenergetycznymi i gazowymi, w tym wodoru.

Ocena wykazała, że aby zapewnić konsumentom UE pełne korzyści z integracji rynku, należy poprawić konkurencję. Oprócz tego konsumenci są nadal pozbawieni narzędzi niezbędnych do aktywnego udziału w rynku. Przepisy dotyczące ochrony konsumentów zawarte w analizowanym prawodawstwie okazały się jedynie częściowo adekwatne do zakładanych celów. W szczególności ochrona odbiorców wrażliwych jest nadal nierównomierna w poszczególnych państwach członkowskich, a ubóstwo energetyczne w całej UE nadal jest znaczne. Zgodnie z tym, w odniesieniu do problematyki IV zidentyfikowano trzy przyczyny problemów: (i) niewykorzystany potencjał konkurencji na rynkach detalicznych; (ii) niewystarczająco silna pozycja odbiorców przy zmianie dostawcy, pod względem narzędzi porównywania cen, informacji o rozliczeniach, społeczności energetycznych i dostępu do danych; oraz (iii) niewystarczająca ochrona konsumentów, w szczególności osób znajdujących się w trudnej sytuacji i dotkniętych ubóstwem energetycznym.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Zgodnie z wytycznymi w sprawie lepszego stanowienia prawa Komisja przeprowadziła kompleksowe i sprzyjające włączeniu społecznemu konsultacje z zainteresowanymi stronami w oparciu o strategię konsultacji, która obejmowała szereg metod i narzędzi. Celem tej strategii było uwzględnienie wszystkich istotnych dowodów, w tym danych dotyczących kosztów, skutków społecznych i korzyści z tej inicjatywy. Zastosowano kilka narzędzi konsultacyjnych: konsultacje w sprawie wstępnej oceny skutków (plan działania), internetowe konsultacje publiczne oparte na kwestionariuszu, prezentacja Komisji i informacje zwrotne od zainteresowanych stron, w tym Europejskie Forum Organów Nadzoru Gazu, dyskusje z państwami członkowskimi, posłami do Parlamentu Europejskiego i krajowymi organami regulacyjnymi oraz dyskusje z zainteresowanymi stronami podczas szeroko zakrojonych warsztatów dla zainteresowanych stron.

W ramach otwartych konsultacji publicznych Komisja otrzymała 263 odpowiedzi. Ogólnie rzecz biorąc, respondenci potwierdzili, że widzą potrzebę przeglądu dyrektywy w sprawie gazu i rozporządzenia w sprawie gazu, aby pomóc w osiągnięciu celów w zakresie obniżenia emisyjności. Ponadto ponad 60 % respondentów oczekuje, że zmiany technologiczne i regulacyjne niezbędne do obniżenia emisyjności rynku gazu przyczynią się do stworzenia nowych miejsc pracy do 2030 r.

Jeśli chodzi o rozwój infrastruktury i rynków wodoru, zdecydowana większość respondentów popiera wczesne wprowadzenie rozporządzenia, w celu wsparcia dobrego funkcjonowania i konkurencyjności rynku wodoru oraz infrastruktury wodoru. Respondenci poparli stworzenie ram prawnych UE, które określałyby kluczowe zasady regulacyjne i stosowałyby podejście stopniowe. Zdecydowana większość popiera np. dostęp stron trzecich, zasady dostępu do rurociągu wodorowego, terminali importowych i instalacji magazynowych, oraz opowiada się za rozdzieleniem działalności sieciowej. Większość respondentów uznała, że wczesne określenie roli podmiotów prywatnych w rozwoju infrastruktury wodorowej jest istotne. Znaczna większość respondentów uważa również, że istniejące i przyszłe sieci

prywatne mogą zostać (tymczasowo) zwolnione z niektórych wymogów regulacyjnych, ale że potrzeba zapewnić jednolite ramy regulacyjne. Zdecydowana większość respondentów uważa, że prawa i wymogi dotyczące zezwoleń dla nowej infrastruktury wodorowej powinny być podobne do tych, które obecnie stosuje się w odniesieniu do gazociągów metanu.

W odniesieniu do promowania dostępu gazów odnawialnych i niskoemisyjnych do istniejącego rynku gazu i istniejącej infrastruktury gazowej zainteresowane strony zgadzają się co do potrzeby dokonania przeglądu obecnych ram regulacyjnych, aby pomóc w osiągnięciu celów w zakresie obniżania emisyjności. Większość zainteresowanych stron uważa, że zapewnienie pełnego dostępu do rynku i ułatwienie zatłaczania gazów odnawialnych i niskoemisyjnych do sieci gazowej jest istotne. Wielu respondentów opowiada się za nałożeniem na operatorów sieci obowiązku przyłączania producentów gazów odnawialnych i niskoemisyjnych oraz obniżeniem opłat za zatłaczanie. Większość respondentów popiera również poprawę przejrzystości ram dla terminali LNG. Istnieje również silne poparcie dla zharmonizowanego stosowania norm jakości gazu w całej UE, wzmocnienia koordynacji transgranicznej i zwiększenia przejrzystości. Respondenci są podzieleni w kwestii mieszania wodoru, ale większość z nich zgadza się, że może ono stanowić szybki i racjonalny pod względem kosztów (mimo wysokich kosztów technicznych) pierwszy krok w kierunku obniżenia emisyjności systemu energetycznego. Niewiele zainteresowanych stron poparło zniesienie wewnątrzunijnych stawek transgranicznych. Większość respondentów uważa specyficzne dla gazu wyzwania w zakresie bezpieczeństwa i cyberbezpieczeństwa za istotne.

W odniesieniu do zintegrowanego planowania sieci większość zainteresowanych stron opowiada się za dostosowaniem harmonogramu krajowych planów rozwoju sieci do dziesięcioletniego planu rozwoju sieci przy pomocy jednego planu gazowego, niezależnie od wybranego modelu rozdziału. Większość respondentów wyraziła jeszcze większe poparcie dla wspólnego scenariusza dotyczącego energii elektrycznej i gazu. Znaczna liczba zainteresowanych stron zwraca się o włączenie projektów związanych z wodorem do programu rozwoju obszarów wiejskich. Większość zainteresowanych stron zgadza się co do roli operatorów systemów dystrybucyjnych w dostarczaniu i wymianie informacji, a wielu respondentów poparło również przedstawienie przez nich własnych planów optymalizacji systemu w różnych sektorach. Respondenci preferują również wspólny plan dotyczący gazu i energii elektrycznej od wspólnych scenariuszy z odrębnymi planami. Kilka zainteresowanych stron wskazało, że preferowanym wariantem byłby wspólny plan dotyczący metanu i wodoru, z odrębnym planem w zakresie energii elektrycznej.

W odniesieniu do zaangażowania i ochrony konsumentów na rynku detalicznym zielonego gazu zdecydowana większość zainteresowanych stron poparła przyjęcie ambitniejszych przepisów dotyczących obywateli/konsumentów, na wzór przepisów obecnie obowiązujących na rynku energii elektrycznej. Przepisy dotyczące ubóstwa energetycznego powinny pomóc zagwarantować, że konsumenci nie będą ponosili kosztów przejścia na rozwiązania oparte na czystym gazie. Przedstawiciele sektora prywatnego popierają plany stopniowego wycofywania cen regulowanych, podczas gdy niektóre organizacje konsumenckie opowiadają się za ich utrzymaniem w celu ochrony konsumentów dotkniętych ubóstwem energetycznym i zagrożonych nim. Prawie połowa wszystkich respondentów chce zaostrzenia przepisów dotyczących możliwości porównywania ofert i dostępności danych, przejrzystości, inteligentnych systemów pomiarowych i zmiany dostawcy. Żaden respondent nie opowiedział się za podejściem nieregulacyjnym.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Proponowana inicjatywa i będąca jej podstawą ocena skutków opierają się na dowodach pochodzących z wkładu zainteresowanych stron w ramach szeroko zakrojonych konsultacji w tym zakresie, a także na przeglądzie literatury i modelowaniu. Przegląd literatury obejmował wyniki szeregu badań tematycznych dotyczących najważniejszych elementów, takich jak rola wodoru oraz infrastruktura, rynek i produkcja gazu zdekarbonizowanego, które przeprowadzono na potrzeby oceny skutków lub które weszły w jej zakres, a także oceny przeprowadzone w odniesieniu do innych odpowiednich inicjatyw Komisji. W analizie uwzględniono również konkluzje przyjęte w ramach kilku forów zainteresowanych stron, przede wszystkim konkluzje dotyczące rozporządzenia w sprawie gazu (forum madryckie) i rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej (forum florenckie). Uwzględniono również dyskusje z państwami członkowskimi, posłami do Parlamentu Europejskiego, krajowymi organami regulacyjnymi, ACER i innymi zainteresowanymi stronami.

- **Ocena skutków**

Zgodnie z wytycznymi w sprawie lepszego stanowienia prawa Komisja przeprowadziła ocenę skutków szeregu wariantów strategicznych. Na potrzeby tej oceny prowadzono konsultacje w ramach Komisji za pośrednictwem grupy sterującej złożonej z przedstawicieli różnych służb.

Ocenę skutków przedstawiono i omówiono na posiedzeniu Rady ds. Kontroli Regulacyjnej. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię z zastrzeżeniami. Zastrzeżenia uwzględniono w szczególności przez: (i) włączenie wniosków z oceny do opisu problemu, (ii) sprecyzowanie roli inicjatywy jako części ram wspomagających pakietu „Gotowi na osiągnięcie celu 55 proc.”, (iii) wyjaśnienie podstawy wpływu wariantów strategicznych, (iv) wyraźniejsze rozróżnienie między poszczególnymi podmiotami, w szczególności między producentami gazu ziemnego i wodoru a konsumentami, (v) przedstawienie oceny, wskazującej jak mogą się różnić skutki inicjatywy dla MŚP w porównaniu z innymi (większymi) przedsiębiorstwami, (vi) lepsze odzwierciedlenie w całym sprawozdaniu odmiennych poglądów i poglądów mniejszości, w tym w definicji problemów, konstruowaniu wariantów, analizie skutków i wyborze preferowanego wariantu, (vii) poprawę strony redakcyjnej sprawozdania oraz (viii) uzupełnienie tabel kosztów i korzyści w odpowiednim formacie.

W trakcie prac nad oceną skutków rozważono szereg środków w odniesieniu do czterech problematyk, w celu rozwiązania zidentyfikowanych problemów i ich źródeł, tak aby osiągnąć cele inicjatywy. Po dokonaniu oceny ich skuteczności, efektywności, spójności i proporcjonalności uznano, że do osiągnięcia wyznaczonych celów najlepiej przyczyni się pakiet preferowanych wariantów.

Problematyka I: Infrastruktura i rynki wodoru

W odniesieniu do problematyki I rozważono następujące warianty strategiczne: przyznawanie praw do eksploatacji sieci wodorowej w drodze przetargu (wariant 1); wprowadzenie głównych zasad regulacyjnych – będą one wzorowane na zasadach obecnie obowiązujących na rynku gazu ziemnego, ale zostaną dostosowane do etapu rozwoju rynków wodoru (wariant 2); ustanowienie w pełni rozwiniętego systemu regulacyjnego dla wodoru (podobnego do obecnie stosowanego w sektorze gazu ziemnego) bez konieczności przejścia na bardziej dojrzały rynek wodoru (wariant 3). Preferowanym wariantem jest wprowadzenie kluczowych zasad regulacyjnych od samego początku przy jednoczesnym zapewnieniu jasności co do

ostatecznego (przyszłego) systemu regulacyjnego. (wariant 2b „Główne zasady regulacyjne z wizją”). Główne korzyści z tego wariantu polegają na tym, że sprzyja on integracji rynku, zapewnia jasność inwestorom, zapobiega powstawaniu niekonkurencyjnych struktur rynkowych oraz kosztom dostosowania przepisów *ex post* po osiągnięciu dojrzałości rynku, a jednocześnie pozostawia elastyczność w dostosowywaniu regulacji do stopniowego rozwoju sektora wodoru.

Problematyka II: gazy odnawialne i niskoemisyjne w istniejącej infrastrukturze gazowej i na rynkach gazu oraz bezpieczeństwo energetyczne

Problematyka II obejmuje warianty promowania dostępu gazów odnawialnych i niskoemisyjnych do istniejącego rynku gazu i istniejącej infrastruktury gazowej. Wszystkie warianty obejmują również stopniowy poziom interwencji w celu rozwiązania problemów związanych z bezpieczeństwem energetycznym, w szczególności rozszerzenie istniejących narzędzi, norm i procedur na gazy odnawialne i niskoemisyjne, skuteczne solidarne wsparcie oraz przeciwdziałanie zagrożeniom związanym z cyberbezpieczeństwem w sektorze gazu. Wariant 3 „Ułatwienie i promowanie pełnego dostępu gazów odnawialnych i niskoemisyjnych do rynku” jest preferowanym wariantem w odniesieniu do problematyki II. Wariant ten obejmuje środki wspierania dostępu gazów odnawialnych i niskoemisyjnych do rynku hurtowego, terminali LNG i sieci przesyłowej (niezależnie od miejsca przyłączenia), w tym rabaty na taryfy za wprowadzanie do sieci i transport transgraniczny. Jakość gazu byłaby regulowana zharmonizowanym podejściem UE do punktów transgranicznych połączeń międzysystemowych, przy jednoczesnym zachowaniu elastyczności państw członkowskich. Dopuszczalny limit dla mieszanin wodoru ustalony na poziomie 5 % dla wszystkich punktów transgranicznych – poziom ten jest racjonalny pod względem kosztów przystosowania i redukcji zanieczyszczeń.

Umożliwienie i promowanie pełnego otwarcia rynku energii odnawialnej i niskoemisyjnej: przewidziane środki są spójne ze staraniami Unii na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu i są niezbędne do osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu. Główna korzyść polega na obniżeniu kosztów produkcji ponoszonych przez producentów gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, zwiększeniu konkurencji, płynności i handlu gazami odnawialnymi, przy jednoczesnej redukcji emisji gazów cieplarnianych. W ten sposób konsumenci i podatnicy odniosą korzyści, a wsparcie będzie można ograniczyć. Ograniczy to również ryzyko dla bezpieczeństwa energetycznego oraz pozwoli zaoszczędzić czas i zasoby, zmniejszyć niepewność, poprawić skuteczność środków nadzwyczajnych oraz zaostriżyć szczególne wymagania w zakresie bezpieczeństwa dla przedsiębiorstw gazowych.

Problematyka III: planowanie sieci

W odniesieniu do problematyki III rozważano warianty w zakresie zintegrowanego planowania sieci. Wariantem preferowanym dla problematyki III jest wariant 2 „Planowanie krajowe oparte na scenariuszach europejskich” Wariant ten umożliwia planowanie krajowe, ale musi ono opierać się na wspólnych scenariuszach dotyczących gazu i energii elektrycznej, dostosowanych do dziesięcioletniego planu rozwoju sieci i powiązanych z odpowiednim krajowym planem w dziedzinie energii i klimatu. Wariant obejmuje wszystkie odpowiednie podmioty (operatorów systemów dystrybucyjnych) i pozwala na ustalenie rurociągów, którymi można transportować wodór zamiast metanu, na poziomie szczegółowości, którego osiągnięcie byłoby trudne na szczeblu europejskim.

Opracowanie planów krajowych w oparciu o scenariusze europejskie. Główna korzyść polega na wyeliminowaniu ryzyka spowodowanego planowaniem przez operatorów systemów przesyłowych energii elektrycznej i gazu rozwoju ich systemów w oparciu o niekompatybilne założenia. Umożliwia to integrację sektorów i opracowanie koncepcyjnego planu systemu przy jednoczesnym zachowaniu korzyści płynących z bardziej szczegółowych planów rozwoju sieci dla poszczególnych sektorów. Zapewnia wspólną wizję różnych zainteresowanych stron zakładając, że w planowaniu sieci należy uwzględniać strategie obniżania emisyjności na szczeblu krajowym i unijnym, zmniejszając ryzyko potencjalnych blokad lub aktywów osieroconych.

Problematyka IV: niski poziom zaangażowania i ochrony konsumentów na rynku detalicznym zielonego gazu

Problematyka IV obejmuje warianty, które zakładają nieregulacyjne podejście do kwestii konkurencji i zaangażowania konsumentów lub wymagają reakcji na przyczyny tych problemów za pomocą nowych przepisów, głównie na wzór już obowiązujących w sektorze energii elektrycznej. W świetle analizy preferowany jest wariant 2 „Elastyczne prawodawstwo”, który powiela sposób ochrony konsumentów na rynku energii elektrycznej oraz przepisy dotyczące ich uprawnień. Ogólnie rzecz biorąc, wariant ten powinien być najskuteczniejszy, najwydajniejszy i najbardziej spójny z pozostałymi problematykami.

Główną korzyścią z wdrożenia będą znaczne możliwości oszczędności, pomoże nowym dostawcom i usługodawcom wejść na rynek, opracować innowacyjne produkty, co doprowadzi do zwiększenia konkurencji, poziomu zaangażowania konsumentów i korzyści gospodarczych. Pozwoli on również obywatelom i społecznościom zwiększyć akceptację społeczną, zmobilizować kapitał prywatny i ułatwić wdrożenie gazów odnawialnych i niskoemisyjnych. Zmniejszenie ryzyka nadmiernych inwestycji będzie miało pozytywny wpływ na środowisko.

• Sprawność regulacyjna i uproszczenie

Wnioski dotyczące zmiany obowiązującego prawodawstwa opracowano na podstawie najbardziej opłacalnych wariantów strategicznych analizowanych w ocenie skutków. Oczekuje się, że niektóre z preferowanych wariantów zwiększą koszty administracyjne, wykonawcze i egzekwowania przepisów u organów regulacyjnych i operatorów rynku. Proponowane środki mogą doprowadzić na przykład do: intensywniejszej wymiany administracyjnej między krajowymi organami regulacyjnymi a podmiotami świadczącymi usługi przesyłania gazu ziemnego, wzmożenia koordynacji między operatorami systemów dystrybucyjnych i operatorami systemów przesyłowych oraz dalszych działań regulacyjnych i wykonawczych państw członkowskich i organów krajowych. Oczekuje się jednak, że wynikiem zmiany ram prawnych będą również niższe koszty regulacyjne i ich większa efektywność.

Z oceny skutków wynika ponadto, że proponowane środki doprowadzą do najbardziej opłacalnych wariantów regulacyjnych, umożliwiających osiągnięcie nadrzędnego celu inicjatywy, a mianowicie ustanowienia przepisów dotyczących przesyłu, dystrybucji, dostaw i magazynowania metanu i gazów wodorowych, które wesprą obniżenie emisyjności systemu energetycznego przy jednoczesnym zapewnieniu bezpiecznej i przystępnej cenowo energii.

Krótkoterminowe koszty regulacyjne związane z niektórymi preferowanymi środkami należy oceniać w porównaniu do kosztów i wysiłków, których wymagałyby w perspektywie

długoterminowej opóźniona integracja i dekarbonizacja systemu energetycznego. Korzyści, które wybrane warianty mają przynieść pod względem wsparcia odnawialnych źródeł energii, integracji systemu energetycznego, ochrony konsumentów i bezpieczeństwa energetycznego, znacznie przewyższają bezpośrednie koszty administracyjne i koszty wdrożenia.

Wniosek przyczyni się do dalszego uproszczenia obecnych ram regulacyjnych przez harmonizację przepisów dotyczących infrastruktury gazowej i rynku gazu z nową strukturą regulacyjną ustanowioną w pakiecie „Czysta energia dla sektora energii elektrycznej”. Oczekuje się, że zwiększenie dostosowania między sektorami przyniesie korzyści w wielu obszarach regulacyjnych, zwłaszcza w zakresie mocnej pozycji konsumentów i ich ochrony, zarządzania i nadzoru regulacyjnego. Podobnych wyników oczekuje się również przy wczesnym wprowadzeniu ram regulacyjnych dotyczących infrastruktury wodorowej i rynków wodoru. Chociaż przepisy te prawdopodobnie zwiększą bezpośrednie koszty administracyjne i obciążenia regulacyjne dla organów krajowych i operatorów rynku, oczekuje się, że wczesna harmonizacja zasad regulacyjnych dotyczących wodoru znacznie zmniejszy przyszłe koszty przestrzegania przepisów i zapobiegnie ryzyku poważnych rozbieżności regulacyjnych i kosztów wdrażania.

- **Prawa podstawowe**

Ochrona wartości UE oraz praw podstawowych i bezpieczeństwa obywateli w rozwijającym się ekologicznym i cyfrowym środowisku energii ma ogromne znaczenie. Proponowane środki z zakresu polityki w dziedzinie zarządzania danymi, służące zapewnieniu powszechnego dostępu do technologii cyfrowych i usług opartych na danych oraz ich powszechnego wykorzystania, przy jednoczesnym zagwarantowaniu wysokiego poziomu prawa do życia prywatnego i do ochrony danych osobowych, jak zapisano w art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych, opracowano mając to na uwadze.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wpływ na budżet UE wniosku w ramach niniejszego pakietu dotyczy zasobów ludzkich Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) oraz Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej (DG) ds. Energii, które opisano w ocenie skutków finansowych regulacji towarzyszącej wnioskowi Komisji dotyczącemu przekształcenia [rozporządzenia w sprawie gazu]. Zasadniczo nowe zadania, które ma wykonywać ACER, w szczególności w zakresie przepisów ułatwiających rozwój konkurencyjności sektora wodoru, ale również rosnąca złożoność rynków gazu związana ze wzrostem udziału gazów innych niż gaz ziemny, wymagają stopniowego wprowadzania 21 dodatkowych EPC w ACER, począwszy od 2023 r. W celu wdrożenia proponowanych nowych przepisów dotyczących nowego i rozwijającego się sektora, włączenia nowych rodzajów gazów w ramy rynku gazu i do infrastruktury gazowej, a także egzekwowania wzmocnionych przepisów dotyczących konsumentów, należy również zwiększyć zasoby ludzkie DG ds. Energii o 5 dodatkowych EPC.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Monitorowanie postępów będzie obejmować dwustopniowe podejście do składania przez ACER rocznych sprawozdań oraz ocenę Komisji.

Mandat ACER do corocznego monitorowania i sprawozdawczości na temat wyników rynku w rocznym sprawozdaniu z monitorowania rynku (obowiązek określony w rozporządzeniu (WE) nr 715/2009) zostanie utrzymany, a jego zakres zostanie rozszerzony o wodór. W ciągu roku od przyjęcia wniosków Komisja zwróci się do ACER o dokonanie przeglądu i aktualizację jej obecnych wskaźników monitorowania (z udziałem zainteresowanych stron), aby zapewnić ich ciągłą przydatność do monitorowania postępów w realizacji celów stanowiących podstawę obecnych wniosków legislacyjnych. ACER będzie nadal opierać się na już ustalonych źródłach danych, wykorzystywanych do przygotowania sprawozdania z monitorowania rynku, uzupełnionych o odpowiednie dane dotyczące wodoru.

Roczne sprawozdania ACER zastąpią obowiązki sprawozdawcze Komisji, które nadal obowiązują na mocy dyrektywy w sprawie gazu. Szczegółowe wnioski spowodują, że monitorowanie ACER uzupełni inne czynności w zakresie monitorowania (monitorowanie w ramach zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu), zapobiegając ich nakładaniu się.

W określonym terminie po wejściu w życie przyjętych środków (orientacyjnie pięć lat), Komisja przeprowadzi pełną ocenę skutków proponowanych inicjatyw, w tym ich skuteczności, wydajności, dalszej spójności i adekwatności. Do dnia 31 grudnia 2030 r. Komisja dokona przeglądu dyrektywy i przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

W związku z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Komisja/Belgia (sprawa C-543/17) państwa członkowskie muszą dołączyć do swoich zgłoszeń krajowych środków transpozycji wystarczająco jasne i precyzyjne informacje wskazujące, które przepisy prawa krajowego stanowią transpozycję których przepisów dyrektywy. Informacje te muszą być podane dla każdego zobowiązania, nie tylko na „poziomie artykułu”. Jeżeli państwa członkowskie wywiążą się z tego zobowiązania, co do zasady nie będą zobowiązane do przesyłania Komisji dokumentów wyjaśniających dotyczących transpozycji.

Rozporządzenie będzie wdrażane w państwach członkowskich w sposób bezpośredni i jednolity, a zatem nie będzie wymagane sporządzenie do niego dokumentu wyjaśniającego.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Proponowana **zmieniona dyrektywa** składa się z dziesięciu rozdziałów zawierających 91 artykułów.

Rozdział 1 – Przedmiot, zakres stosowania i definicje

W tym rozdziale określono przedmiot i zakres przepisów dotyczących przesyłu, dystrybucji, dostaw i magazynowania gazów z wykorzystaniem systemu gazu ziemnego, a także zasady transportu, dostaw i magazynowania wodoru z wykorzystaniem systemu wodorowego. Zdefiniowano w nim również najważniejsze terminy stosowane w proponowanej dyrektywie.

Rozdział 2 – Ogólne zasady organizacji rynku

W tym rozdziale ustanowiono zasady mające zagwarantować, by rynki gazu były konkurencyjne, ukierunkowane na konsumenta, elastyczne i niedyskryminacyjne. Zawiera on przepisy dotyczące dostępu do rynku, takie jak prawo do swobodnego wyboru dostawcy,

rynkowe ceny dostaw, obowiązek użyteczności publicznej, zrównoważony charakter, certyfikacja gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, promowanie współpracy regionalnej oraz przepisy techniczne i proceduralne.

Rozdział 3 – Wzmocnienie pozycji i ochrona konsumentów oraz rynki detaliczne

W rozdziale tym przewidziano w szczególności zbiór praw przysługujących konsumentowi: omówiono w nim podstawowe prawa umowne, prawo do zmiany dostawcy i opłaty za zmianę dostawcy oraz przepisy dotyczące narzędzi porównywania, aktywnych odbiorców i obywatelskich społeczności energetycznych. Zawiera on również przepisy dotyczące rozliczeń, inteligentnego i konwencjonalnego opomiarowania oraz zarządzania danymi.

Zawiera on również przepisy dotyczące pojedynczych punktów kontaktowych, prawa do pozasądowego rozstrzygania sporów, odbiorców wrażliwych i rynków detalicznych.

Rozdział 4 – Dostęp stron trzecich do infrastruktury

Rozdział ten dzieli się na 3 sekcje, które obejmują: dostęp do infrastruktury gazu ziemnego, dostęp do infrastruktury wodoru oraz odmowę dostępu i przyłączenia.

Rozdział 5 – Zasady mające zastosowanie do operatorów systemów przesyłowego, magazynowego i gazu ziemnego

W tym rozdziale omówiono zadania operatorów systemów przesyłowych, magazynowych i LNG, poufność i uprawnienia decyzyjne.

Rozdział 6 – Operatorzy systemu dystrybucyjnego gazu ziemnego

W rozdziale tym określono sposób wyznaczania operatorów systemów dystrybucyjnych, ich zadania, uprawnienia decyzyjne dotyczące przyłączenia nowych instalacji produkcyjnych gazów odnawialnych i niskoemisyjnych do systemu dystrybucyjnego, rozdział operatorów systemów dystrybucyjnych, obowiązki operatorów systemów dystrybucyjnych w zakresie poufności, przepisy dotyczące zamkniętych systemów dystrybucyjnych oraz operatorów systemów połączonych.

Rozdział 7 – Zasady mające zastosowanie do wyspecjalizowanych sieci wodorowych

W tym rozdziale określono w szczególności zadania operatorów sieci wodorowych, operatorów instalacji magazynowania wodoru i terminali wodorowych, świadczenie usług w zakresie istniejących sieci wodorowych, ograniczonych geograficznie sieci wodorowych, zamkniętych instalacji wodorowych, połączeń wzajemnych z państwami trzecimi oraz kwestie poufności dla operatorów.

Rozdział 8 – Zintegrowane planowanie sieci

W tym rozdziale omówiono rozwój sieci i uprawnienia do podejmowania decyzji inwestycyjnych, sprawozdawczość w zakresie rozwoju sieci wodorowych, a także finansowanie nowej transgranicznej infrastruktury wodorowej.

Rozdział 9 – Rozdział operatorów systemu przesyłowego

Rozdział ten dzieli się na sześć sekcji, które obejmują: rozdział własnościowy, niezależnych operatorów systemów, niezależnych operatorów, rozdział operatorów wyspecjalizowanych sieci wodorowych oraz proces wyznaczania i certyfikacji operatorów sieci gazu ziemnego i operatorów systemów wodorowych oraz rozdział i przejrzystość rachunkowości.

Rozdział 10 – Organy regulacyjne

W tym rozdziale skoncentrowano się na wyznaczaniu i niezależności organów regulacyjnych, na ogólnych celach organów regulacyjnych, ich obowiązkach i uprawnieniach, na systemie regulacyjnym dotyczącym kwestii transgranicznych, na zgodności z wytycznymi dotyczącymi kodeksów sieci oraz na prowadzeniu rejestrów.

Rozdział 11 – Przepisy końcowe

Ostatni rozdział koncentruje się na przepisach końcowych i zawiera artykuły dotyczące w szczególności środków ochronnych, równych warunków działania, umów technicznych, odstępstw, procedury przekazania uprawnień, wykonywania uprawnień, procedury komitetowej, sprawozdawczości, uchylenia, transpozycji, wejścia w życie i adresatów.

Załącznik I dotyczy minimalnych wymagań dotyczących rozliczeń i informacji o rozliczeniach.

Załącznik II dotyczy inteligentnych systemów pomiarowych gazu ziemnego.

W załączniku III określono datę rozpoczęcia stosowania i terminy transpozycji uchylonej dyrektywy i jej zmian.

Załącznik IV zawiera tabelę korelacji.

Proponowane **zmienione rozporządzenie** składa się z ośmiu rozdziałów zawierających 69 artykułów.

Rozdział 1 – Przedmiot, zakres stosowania i definicje

W tym rozdziale określono przedmiot i zakres stosowania przepisów odnoszących się do celów unii energetycznej, ram dotyczących klimatu i energii oraz konsumentów. Zdefiniowano w nim również najważniejsze terminy stosowane w proponowanym rozporządzeniu.

Rozdział 2 – Ogólne przepisy dotyczące organizacji rynków i dostępu do infrastruktury

W tym rozdziale ustanowiono ogólne przepisy oraz wyodrębnienie regulowanych baz aktywów, usługi związane z dostępem stron trzecich, ocenę rynku gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, zasady dotyczące mechanizmów alokacji zdolności przesyłowej i procedur zarządzania ograniczeniami w przesyłce, handel prawami do zdolności, zasady bilansowania i opłaty za niezbilansowanie, certyfikację oraz współpracę między operatorami systemów przesyłowych.

Rozdział 3 – Dostęp do sieci

W tym rozdziale omówiono taryfy za dostęp do sieci oraz rabaty.

Rozdział 4 – Funkcjonowanie systemu przesyłu, magazynowania, LNG oraz terminali wodorowych

W tym rozdziale określono przepisy dotyczące zdolności ciągłej dla gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, koordynacji transgranicznej w zakresie jakości gazu, mieszanek wodorowych, europejskiej sieci operatorów systemów przesyłowych gazu, monitoringu prowadzonego przez ACER, organów regulacyjnych, konsultacji, kosztów, współpracy regionalnej, dziesięcioletniego planu rozwoju sieci, wymogów w zakresie przejrzystości i prowadzenia dokumentacji.

Rozdział 5 – Eksploatacja sieci dystrybucyjnej

W tym rozdziale określono przepisy dotyczące zdolności ciągłej dla gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, współpracy między operatorami systemów dystrybucyjnych a operatorami systemów przesyłowych, wymogów w zakresie przejrzystości i europejskiej organizacji operatorów systemów dystrybucyjnych. Obejmuje to procedury i zadania.

Rozdział 6 – Dostęp do wyspecjalizowanych sieci wodorowych

W tym rozdziale skupiono się na koordynacji transgranicznej w zakresie jakości wodoru, europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych, jej zadaniach, dziesięcioletnim planie rozwoju sieci wodorowych, konsultacjach, monitorowaniu prowadzonym przez ACER, współpracy regionalnej oraz wymogach w zakresie przejrzystości.

Rozdział 7 – Kodeksy sieci i wytyczne

W tym rozdziale określono przepisy dotyczące przyjmowania kodeksów sieci i wytycznych, ustanawiania kodeksów sieci, zmian kodeksów sieci, wytycznych, prawa państw członkowskich do wprowadzania bardziej szczegółowych środków, dostarczania informacji i poufności oraz sankcji. Wszystkie trzy kategorie przepisów dostosowano do wodoru.

Rozdział 8 – Przepisy końcowe

Ten rozdział poświęcono przepisom końcowym i włączono do niego w szczególności nową infrastrukturę gazu ziemnego i wodoru, procedurę komitetową, zwolnienia, odstępstwa, wykonywanie przekazanych uprawnień, zmiany do rozporządzeń, zmianę rozszerzającą zakres rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu o gazy odnawialne i niskoemisyjne oraz uwzględniającą środki w zakresie cyberbezpieczeństwa, solidarności i magazynowania oraz wejścia w życie.

Załącznik I zawiera wytyczne.

Załącznik II zawiera w całości załącznik IX do rozporządzenia 2017/1938.

Załącznik III zawiera informacje na temat uchylonego rozporządzenia wraz z wykazem jego kolejnych zmian.

Załącznik IV zawiera tabelę korelacji.

Proponowane **zmienione rozporządzenie** składa się z ośmiu rozdziałów zawierających 69 artykułów.

Rozdział 1 – Przedmiot, zakres stosowania i definicje

W tym rozdziale określono przedmiot i zakres stosowania przepisów odnoszących się do celów unii energetycznej, ram dotyczących klimatu i energii oraz konsumentów. Zdefiniowano w nim również najważniejsze terminy stosowane w proponowanym rozporządzeniu.

Rozdział 2 – Ogólne przepisy dotyczące organizacji rynków i dostępu do infrastruktury

W tym rozdziale ustanowiono ogólne przepisy oraz wyodrębnienie regulowanych baz aktywów, usługi związane z dostępem stron trzecich, ocenę rynku gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, zasady dotyczące mechanizmów alokacji zdolności przesyłowej i procedur zarządzania ograniczeniami w przesyłach, handel prawami do zdolności, zasady bilansowania i opłaty za niezbilansowanie, certyfikację oraz współpracę między operatorami systemów przesyłowych.

Rozdział 3 – Dostęp do sieci

W tym rozdziale omówiono taryfy za dostęp do sieci oraz rabaty.

Rozdział 4 – Funkcjonowanie systemu przesyłu, magazynowania, LNG oraz terminali wodorowych

W tym rozdziale określono przepisy dotyczące zdolności ciągłej dla gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, koordynacji transgranicznej w zakresie jakości gazu, mieszanin wodoru, europejskiej sieci operatorów systemów przesyłowych gazu, monitoringu prowadzonego przez ACER, organów regulacyjnych, konsultacji, kosztów, współpracy regionalnej, dziesięcioletniego planu rozwoju sieci, wymogów w zakresie przejrzystości i prowadzenia dokumentacji.

Rozdział 5 – Funkcjonowanie sieci dystrybucyjnej

W tym rozdziale określono przepisy dotyczące zdolności ciągłej dla gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, współpracy między operatorami systemów dystrybucyjnych a operatorami systemów przesyłowych, wymogów w zakresie przejrzystości i europejskiej organizacji operatorów systemów dystrybucyjnych. Obejmuje to procedury i zadania.

Rozdział 6 – Dostęp do wyspecjalizowanych sieci wodorowych

W tym rozdziale skupiono się na koordynacji transgranicznej w zakresie jakości wodoru, europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych, jej zadaniach, dziesięcioletnim planie rozwoju sieci wodorowych, konsultacjach, monitorowaniu prowadzonym przez ACER, współpracy regionalnej oraz wymogach w zakresie przejrzystości.

Rozdział 7 – Kodeksy sieci i wytyczne

W tym rozdziale określono przepisy dotyczące przyjmowania kodeksów sieci i wytycznych, ustanawiania kodeksów sieci, zmian kodeksów sieci, wytycznych, prawa państw

członkowskich do wprowadzania bardziej szczegółowych środków, dostarczania informacji, poufności oraz sankcji. Wszystkie trzy kategorie przepisów dostosowano do wodoru.

Rozdział 8 – Przepisy końcowe

Ten rozdział poświęcono przepisom końcowym i włączono do niego w szczególności nową infrastrukturę gazu ziemnego i wodoru, procedurę komitetową, zwolnienia, odstępstwa, wykonywanie przekazanych uprawnień, zmiany do rozporządzeń, zmianę rozszerzającą zakres rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu o gazy odnawialne i niskoemisyjne oraz uwzględniającą środki w zakresie cyberbezpieczeństwa, solidarności i magazynowania oraz wejścia w życie.

Załącznik I zawiera wytyczne.

Załącznik II zawiera w całości załącznik IX do rozporządzenia 2017/1938.

Załącznik III zawiera informacje na temat uchylonego rozporządzenia wraz z wykazem jego kolejnych zmian.

Załącznik IV zawiera tabelę korelacji.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie rynków wewnętrznych gazów ze źródeł odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru
(wersja przekształcona)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ~~ustanawiający Wspólnotę Europejską~~ ☒ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ☒, w szczególności jego art. ~~95~~ ☒ 194 ust. 2 ☒,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów³,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

↓ nowy

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009⁴ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione. Ze względu na konieczność wprowadzenia dalszych zmian i w celu zapewnienia jasności rozporządzenie to powinno zostać przekształcone.

↓ 715/2009 motyw 1
(dostosowany)

- (2) Rynek wewnętrzny gazu ziemnego, który jest stopniowo realizowany od 1999 roku, ma na celu zapewnienie prawdziwej możliwości wyboru wszystkim konsumentom w

² Dz.U. C 211 z 19.8.2008, s. 23.

³ Dz.U. C172 z 5.7.2008, s. 55.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 36).

~~Wspólnocie~~ ~~Unii~~ ~~Unii~~ , bez względu na to czy są to obywatele, czy przedsiębiorstwa, stworzenie nowych możliwości gospodarczych oraz zwiększenie poziomu handlu transgranicznego, aby osiągnąć w ten sposób zwiększenie wydajności, konkurencyjne ceny i wyższe standardy usług oraz przyczynić się do bezpieczeństwa dostaw i stabilności.

↓ nowy

- (3) W ramach Europejskiego Zielonego Ładu i prawa o klimacie ustanowiono cel, jakim jest osiągnięcie przez UE neutralności klimatycznej w 2050 r., w sposób, który przyczyni się do ożywienia konkurencyjności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Europie. Aby ustanowić rynek zdekarbonizowanego gazu i aby przyczynił się on do transformacji energetycznej, potrzeba znacznego zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii w zintegrowanym systemie energetycznym i czynnego udziału konsumentów w konkurencyjnym rynku.
- (4) Celem niniejszego rozporządzenia jest zwiększenie udziału odnawialnych i niskoemisyjnych gazów w systemie energetycznym, co umożliwi odejście od kopalnego gazu ziemnego, oraz umożliwienie tym nowym gazom odegrania ważnej roli w realizacji celów klimatycznych UE na 2030 r. i neutralności klimatycznej do 2050 r. Rozporządzenie ma również na celu ustanowienie ram regulacyjnych, które umożliwią wszystkim uczestnikom rynku uwzględnienie przejściowej roli gazu ziemnego przy planowaniu działalności, aby uniknąć efektu uzależnienia od jednego dostawcy oraz zapewnić stopniowe i terminowe wycofywanie gazu ziemnego, zwłaszcza we wszystkich odpowiednich sektorach przemysłu i wykorzystywanego do celów grzewczych.
- (5) W unijnej strategii w zakresie wodoru uznano, że ponieważ państwa członkowskie UE mają różny potencjał w zakresie produkcji wodoru odnawialnego, otwarty i konkurencyjny rynek UE z niezakłóconym handlem transgranicznym przynosi istotne korzyści dla konkurencji, przystępności cenowej i bezpieczeństwa dostaw. Podkreślono w niej ponadto, że przeniesienie obrotu wodorem na zasadach handlu surowcami na płynny rynek ułatwi wejście na rynek nowym producentom i będzie korzystne dla głębszej integracji z innymi nośnikami energii. Stworzy ono wyraźne sygnały cenowe dla inwestycji i decyzji operacyjnych. Przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu powinny zatem sprzyjać powstaniu rynków wodoru i obrotowi wodorem na zasadach handlu surowcami oraz stworzeniu płynnych centrów handlu, a państwa członkowskie powinny usunąć wszelkie nieuzasadnione bariery w tym zakresie. Uznając nieodłączne różnice, istniejące przepisy, które umożliwiły efektywne dostosowanie operacji komercyjnych do potrzeb rynków energii elektrycznej i gazu oraz handlu nimi, należy uwzględnić w odniesieniu do rynku wodoru.

↓ 715/2009 motyw 2

~~Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego⁵ oraz rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie~~

⁵

~~Dz.U. L 176 z 15.7.2003, s. 57.~~

~~warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego⁶ wniosły znaczący wkład w tworzenie takiego rynku wewnętrznego gazu ziemnego.~~

↓ 715/2009 motyw 3

~~Doświadczenie zdobyte podczas wprowadzania w życie i monitorowania pierwszego zestawu "Wytycznych dotyczących dobrych praktyk", przyjętych przez Europejskie Forum Regulacji Gazu ("forum madryckie") w 2002 r. pokazuje, że w celu zapewnienia pełnego wprowadzenia w życie zasad ustanowionych w tych wytycznych we wszystkich państwach członkowskich oraz w celu zapewnienia minimalnej gwarancji równego dostępu do rynku, należy przewidzieć, że staną się one prawnie egzekwowalne.~~

↓ 715/2019 motyw 4

~~Drugi zbiór wspólnych zasad zatytułowany „Drugie wytyczne dotyczące dobrych praktyk” został przyjęty na spotkaniu forum madryckiego, które odbyło się w dniach 24-25 września 2003 r. i celem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie, na podstawie tych wytycznych, podstawowych zasad i przepisów dotyczących dostępu do sieci, usług związanych z dostępem stron trzecich, zarządzania ograniczeniami, przejrzystości, bilansowania i handlu prawami dostępu do zdolności.~~

↓ 715/2009 motyw 5
(dostosowany)

- (6) ☒ [przekształcona dyrektywa w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] ☒ ~~Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego⁷~~ przewiduje możliwość istnienia operatora połączonych systemów przesyłu i dystrybucji. Dlatego też zasady określone w niniejszym rozporządzeniu nie wymagają wprowadzania zmian w organizacji krajowych systemów przesyłu i dystrybucji, jeśli jest ona zgodna z odpowiednimi przepisami tej dyrektywy.

↓ 715/2019 motyw 6

~~Zakres niniejszego rozporządzenia obejmuje gazociągi wysokociśnieniowe podłączające lokalnych dystrybutorów do sieci gazowych, które nie są przede wszystkim wykorzystywane do celów dystrybucji lokalnej.~~

↓ 715/2009 motyw 7
⇒ nowy

- (7) Należy określić kryteria, według których ustalane są taryfy za dostęp do sieci w celu zapewnienia, aby kryteria te były w pełni zgodne z zasadą niedyskryminacji oraz potrzebami dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego oraz aby w pełni uwzględniały one potrzebę zachowania integralności systemu i odzwierciedlały

⁶
⁷

Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 36.

Zob. s. 94 niniejszego Dziennika Urzędowego.

rzeczywiście poniesione koszty w zakresie, w jakim koszty te odpowiadają kosztom, jakie ponosi porównywalny pod względem skuteczności i struktury operator sieci oraz aby były przejrzyste, zapewniając jednocześnie odpowiedni zwrot nakładów inwestycyjnych ⇒ i umożliwiając integrację gazów odnawialnych i niskoemisyjnych ⇐ oraz, w stosownych przypadkach, uwzględniając analizę porównawczą taryf przeprowadzoną przez organy regulacyjne. ⇒ Przepisy dotyczące taryf za dostęp do sieci zawarte w niniejszym rozporządzeniu są uzupełnione o dalsze przepisy dotyczące taryf za dostęp do sieci, w szczególności w kodeksach sieci i wytycznych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w [rozporządzeniu TEN-E zaproponowanym w dokumencie COM(2020) 824 final], [rozporządzeniu w sprawie metanu zaproponowanym w COM(2021) xxx], dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz [dyrektywie w sprawie efektywności energetycznej zaproponowanej w COM(2021) 558 final]. ⇐

↓ nowy

- (8) Na ogół najbardziej efektywne jest finansowanie infrastruktury z przychodów uzyskiwanych od użytkowników tej infrastruktury i unikanie subsydiowania skrośnego. Ponadto takie subsydiowanie skrośne w przypadku aktywów regulowanych byłoby niezgodne z ogólną zasadą stosowania taryf odzwierciedlających koszty. W wyjątkowych przypadkach takie subsydiowanie skrośne mogłoby jednak przynieść korzyści społeczne, w szczególności na wczesnych etapach rozwoju sieci, gdy w porównaniu ze zdolnością techniczną zarezerwowana przepustowość jest niska, a niepewność co do tego, kiedy pojawi się zapotrzebowanie na zdolności przesyłowe, znacząca. Subsydiowanie skrośne mogłoby zatem umożliwić zaproponowanie wczesnym użytkownikom sieci rozsądnych i przewidywalnych taryf oraz zmniejszenie ryzyka inwestycji dla operatorów sieci. Subsydiowanie skrośne mogłoby tym samym przyczynić się do stworzenia klimatu inwestycyjnego wspierającego cele Unii w zakresie obniżania emisyjności. Subsydiowanie skrośne nie powinno być finansowane przez użytkowników sieci z innych państw członkowskich, ani bezpośrednio ani pośrednio. Finansowanie subsydiowania skrośnego musi zatem pochodzić wyłącznie z punktów wyjścia do odbiorców końcowych w tym samym państwie członkowskim. Ponadto, ponieważ subsydia skrośne mają charakter wyjątkowy, należy zapewnić, aby były one proporcjonalne, przejrzyste, ograniczone w czasie i ustalane pod nadzorem regulacyjnym.

↓ 715/2009 motyw 8

~~Przy kalkulacji taryf za dostęp do sieci, ważne jest uwzględnienie rzeczywiście poniesionych kosztów w zakresie, w jakim koszty te odpowiadają kosztom, jakie ponosi porównywalny pod względem skuteczności i struktury operator sieci oraz są przejrzyste, jak również potrzebę zapewnienia odpowiedniego zwrotu nakładów inwestycyjnych oraz zachęt do budowania nowej infrastruktury, w tym również szczególnego traktowania regulacyjnego nowych inwestycji, jak przewidziano w dyrektywie 2009/73/WE. W związku z tym, a w szczególności jeżeli istnieje skuteczna konkurencja między gazociągami, właściwe będzie rozważenie przeprowadzenia analizy porównawczej taryf przez organy regulacyjne.~~

↓ 715/2009 motyw 9
(dostosowany)
⇒ nowy

- (9) Korzystanie z mechanizmów rynkowych, takich jak aukcje, w celu określenia taryf, musi być zgodne z przepisami ~~zawartymi w~~ ☒ przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx ☒ ~~dyrektywie 2009/73/WE~~ ☒ i rozporządzenia Komisji (UE) 2017/459 ☒.
-

↓ 715/2009 motyw 10
(dostosowany)

- (10) W celu zapewnienia, aby usługi związane z dostępem stron trzecich były wystarczająco kompatybilne, jak również w celu czerpania korzyści wynikających z dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego gazu ziemnego, konieczne jest zapewnienie w całej ~~Wspólnocie~~ ☒ Unii ☒ wspólnego minimalnego standardu usług związanych z dostępem stron trzecich.
-

↓ 715/2009 motyw 11
(dostosowany)

~~Istnieją obecnie we Wspólnocie przeszkody w sprzedaży gazu na równych warunkach, bez dyskryminacji lub niekorzystnych warunków. W szczególności nie we wszystkich państwach członkowskich istnieje już niedyskryminacyjny dostęp do sieci lub równie skuteczny nadzór regulacyjny i nadal występują rynki odizolowane.~~

↓ nowy

- (11) Ustalenia dotyczące dostępu stron trzecich powinny opierać się na zasadach określonych w niniejszym rozporządzeniu. Już w październiku 2013 r. na XXIV Forum Madryckim z zadowoleniem przyjęto organizację systemów wejścia-wyjścia, umożliwiającą swobodną alokację gazu na podstawie zdolności ciągłej. W związku z tym należy wprowadzić definicję systemu wejścia-wyjścia oraz zapewnić integrację poziomu systemu dystrybucyjnego w obszarze bilansowania, co pomoże w osiągnięciu równych warunków działania w odniesieniu do gazów odnawialnych i niskoemisyjnych podłączonych do systemu przesyłu lub dystrybucji. Ustalanie taryf dla operatorów systemów dystrybucyjnych oraz organizację alokacji zdolności między systemy przesyłowe i dystrybucyjne należy pozostawić organom regulacyjnym na podstawie zasad zapisanych w [przekształconej dyrektywie w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx].
- (12) Dostęp do systemu wejścia-wyjścia powinien zasadniczo opierać się na zdolności ciągłej. Operatorzy sieci powinni być zobowiązani do współpracy w sposób maksymalizujący ofertę zdolności ciągłej, co z kolei umożliwi użytkownikom sieci swobodną alokację na podstawie zdolności ciągłej gazu wprowadzanego do sieci lub opuszczającego ją do dowolnego punktu wejścia lub wyjścia w tym samym systemie wejścia-wyjścia.

- (13) Zdolność warunkowa powinna być oferowana tylko wtedy, gdy operatorzy sieci nie są w stanie zaoferować zdolności ciągłej. Operatorzy sieci powinni określić warunki zdolności warunkowej na podstawie ograniczeń operacyjnych, w przejrzysty i jasny sposób. Organ regulacyjny powinien zapewnić ograniczenie liczby warunkowych produktów z zakresu zdolności, aby uniknąć fragmentacji rynku i zapewnić zgodność z zasadą zapewnienia skutecznego dostępu stron trzecich.

↓ 715/2009 motyw 12

- (14) W celu dokończenia budowy rynku wewnętrznego gazu ziemnego, konieczne jest osiągnięcie wystarczającego poziomu zdolności w zakresie transgranicznych połączeń wzajemnych oraz wspieranie integracji rynku.

↓ 715/2009 motyw 13

~~W komunikacie Komisji z dnia 10 stycznia 2007 r. zatytułowanym „Polityka energetyczna dla Europy”, zwrócono uwagę na znaczenie dokończenia budowy rynku wewnętrznego gazu ziemnego oraz stworzenia równych warunków działania dla wszystkich przedsiębiorstw gazowych we Wspólnocie. Komunikaty Komisji z dnia 10 stycznia 2007 r. zatytułowane „Perspektywy rynku wewnętrznego gazu i energii elektrycznej” oraz „Dochodzenie w ramach art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w odniesieniu do europejskich sektorów gazu i energii elektrycznej (raport końcowy)” wykazały, że obecne zasady i środki nie zapewniają niezbędnych ram ani utworzenia potencjału połączeń wzajemnych dla osiągnięcia celu, jakim jest właściwie funkcjonujący, skuteczny i otwarty rynek wewnętrzny.~~

↓ 715/2009 motyw 14

~~Oprócz pełnego wdrożenia istniejących ram regulacyjnych, ramy regulacyjne rynku wewnętrznego gazu ziemnego określone w rozporządzeniu (WE) nr 1775/2005 powinny zostać dostosowane zgodnie z tymi komunikatami.~~

↓ 715/2009 motyw 15
(dostosowany)
⇒ nowy

- (15) ~~W szczególności~~ ~~n~~ Niezbędna jest wzmocniona współpraca i koordynacja między operatorami systemów przesyłowych ⇒ oraz, w stosownych przypadkach, dystrybucyjnych ⇐ w celu opracowania kodeksów sieci dla udostępnienia skutecznego i przejrzystego transgranicznego dostępu do sieci przesyłowych i zarządzania nim, jak również w celu zapewnienia skoordynowanego i dostatecznie wybiegającego w przyszłość planowania i odpowiedniego rozwoju technicznego systemu przesyłowego ⇒ gazu ziemnego ⇐ we Wspólnocie ☒ Unii ☒, łącznie z utworzeniem zdolności połączeń wzajemnych, z odpowiednim uwzględnieniem środowiska. Kodeksy sieci powinny być zgodne z wytycznymi ramowymi, które z natury są niewiążące („wytyczne ramowe”) i które opracowywane są przez Agencję ☒ Unii Europejskiej ☒ ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki ☒ (ACER) ☒ ustanowioną zgodnie z ~~na mocy~~ rozporządzeniem Parlamentu

Europejskiego i Rady ~~☒~~ (UE) 2019/942 ~~☒~~ (WE) nr 713/2009 ⁸ ⁹ z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki ¹⁰ („Agencja”). ~~☒~~ ACER ~~☒~~ Agencja powinna uczestniczyć w opartym o fakty przeglądzie projektów kodeksów sieci, w tym również w zakresie ich zgodności z wytycznymi ramowymi oraz powinna mieć możliwość zalecania ich przyjęcia przez Komisję. ~~☒~~ ACER ~~☒~~ Agencja powinna dokonywać oceny proponowanych zmian kodeksów sieci oraz powinna mieć możliwość zalecania ich przyjęcia przez Komisję. Operatorzy systemów przesyłowych powinni eksploatować swoje sieci zgodnie z tymi kodeksami sieci.

↓ 715/2009 motyw 16
(dostosowany)

- (16) W celu zapewnienia optymalnego zarządzania siecią przesyłu gazu ~~w Unii~~ ~~☒~~ Unii ~~☒~~, należy ustanowić europejską sieć operatorów systemów przesyłowych gazu („ENTSO gazu”). Zadania ENTSO gazu powinny być wykonywane zgodnie z ~~wspólnotowymi~~ ~~☒~~ unijnymi ~~☒~~ zasadami konkurencji, które ~~w dalszym ciągu~~ mają zastosowanie do decyzji ENTSO gazu. Zadania ENTSO gazu powinny zostać właściwie określone, a metody pracy powinny zapewniać skuteczność, przejrzystość oraz reprezentatywność ENTSO gazu. Kodeksy sieci przygotowane przez ENTSO gazu nie mają na celu zastąpienie niezbędnych krajowych kodeksów sieci dotyczących kwestii innych niż transgraniczne. Biorąc pod uwagę, że bardziej skuteczny postęp można osiągnąć poprzez podejście na poziomie regionalnym, operatorzy systemów przesyłowych powinni ustanowić struktury regionalne w ramach ogólnej struktury współpracy, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby wyniki na poziomie regionalnym były zgodne z kodeksami sieci i z niewiążącymi dziesięcioletnimi planami rozwoju sieci na poziomie ~~☒~~ Unii ~~☒~~ ~~wspólnotowym~~. Współpraca w ramach takich struktur regionalnych opiera się na założeniu skutecznego rozdziału działalności sieciowej od działalności w zakresie produkcji i dostaw. W braku takiego rozdziału, współpraca regionalna między operatorami systemów przesyłowych stwarza ryzyko zachowania antykonkurencyjnego. Państwa członkowskie powinny promować współpracę oraz monitorować efektywność eksploatacji sieci na poziomie regionalnym. Współpraca na poziomie regionalnym powinna być zgodna z dążeniem do utworzenia konkurencyjnego i sprawnego rynku wewnętrznego ~~gazu~~ ~~☒~~ gazów ~~☒~~.

↓ 715/2009 motyw 17 (nowy)

~~Wszyscy uczestnicy rynku są zainteresowani spodziewanymi pracami ENTSO gazu. Z tego względu skuteczny proces konsultacji ma kluczowe znaczenie, zaś istotną rolę powinny odegrać istniejące struktury, które zostały ustanowione w celu ułatwienia i usprawnienia procesu konsultacji, takie jak Europejskie Stowarzyszenie na rzecz Płynności Wymiany Energii, krajowe organy regulacji energetyki lub Agencja.~~

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki.

⁹ Rozporządzenie (WE) nr 713/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 1).

¹⁰ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

↓ 715/2009 motyw 18
(dostosowany)
⇒ nowy

- (17) W celu zapewnienia większej przejrzystości w zakresie rozwoju sieci przesyłu gazu we Wspólnocie ☒ Unii ☒, ENTSO gazu ⇒ na podstawie wspólnego scenariusza i powiązanego modelu ⇐ sporządza, publikuje i regularnie aktualizuje dziesięcioletni niewiążący plan rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnym~~ ☒ unijnym ☒ („plan rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnym~~ ☒ unijnym ☒ ”). Do tego planu rozwoju sieci należy włączyć wykonalne sieci przesyłu gazu oraz niezbędne wzajemne połączenia regionalne, o istotnym znaczeniu z punktu widzenia handlu lub bezpieczeństwa dostaw.

↓ 715/2009 motyw 19
⇒ nowy

- (18) Aby doprowadzić do wzmocnienia konkurencji poprzez płynne rynki hurtowe gazu ważne jest, aby handel gazem mógł przebiegać niezależnie od jego umiejscowienia w systemie. Cel ten może zostać osiągnięty jedynie w drodze zapewnienia użytkownikom sieci swobody niezależnego rezerwowania zdolności na wejściu i wyjściu z systemu, w następstwie czego przesył gazu następuje w ramach stref, a nie ścieżek kontraktowych. ⇒ Aby zapewnić swobodę rezerwowania zdolności w sposób niezależny w punktach wejścia i punktach wyjścia, taryfy ustalone dla danego punktu wejścia nie powinny być powiązane z taryfą ustaloną dla danego punktu wyjścia i na odwrót, ale oferowane oddzielnie dla tych punktów, a taryfa nie powinna łączyć opłaty za wejście i wyjście w jednej cenie. ⇐ ~~Priorytetowe traktowanie systemów wejścia-wyjścia w celu wspierania konkurencji zostało już wyrażone przez większość zainteresowanych stron na VI forum madryckim w dniach 30–31 października 2002 r. Taryfy nie powinny być uzależnione od trasy transportu. Z tego względu taryfa określona dla jednego punktu wejścia lub większej ich liczby nie powinna być związana z taryfą określoną dla jednego punktu wyjścia lub większej ich liczby i odwrotnie.~~

↓ nowy

- (19) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 312/2014 ustanawiające kodeks sieci dotyczący bilansowania gazu w sieciach przesyłowych określa zasady ustanawiania przepisów technicznych tworzących system bilansowania, ale pozostawia różne opcje projektowe dla każdego systemu bilansowania, stosowanego w konkretnym systemie wejścia-wyjścia. Kombinacja dokonanych wyborów prowadzi do powstania konkretnego systemu bilansowania, który ma zastosowanie w danym systemie wejścia-wyjścia – obecnie najczęściej odpowiadającym terytoriom państw członkowskich.
- (20) Użytkownicy sieci ponoszą odpowiedzialność za bilansowanie swoich ilości dostarczanych i ilości odbieranych przez nich z platformami obrotu ustanowionymi w celu skuteczniejszego ułatwienia handlu gazem między użytkownikami sieci. Aby lepiej zintegrować odnawialne i niskoemisyjne gazy w systemie wejścia-wyjścia, obszar bilansowania powinien również obejmować poziom systemu dystrybucyjnego. Wirtualny punkt obrotu powinien być wykorzystywany do wymiany gazu między portfelami bilansowymi użytkowników sieci.

↓ 715/2019 motyw 20

- (21) Odniesienia do zharmonizowanych umów przesyłowych w kontekście niedyskryminacyjnego dostępu do sieci operatorów systemu przesyłowego nie oznaczają, że warunki umów przesyłowych danego operatora systemu w państwie członkowskim muszą być takie same, jak warunki umów innego operatora systemu przesyłowego w tym lub w innym państwie członkowskim, chyba że zostaną ustalone minimalne wymogi, jakie muszą spełniać wszystkie umowy przesyłowe.
-

↓ 715/2009 motyw 21

~~W sieciach gazowych mają miejsce istotne ograniczenia kontraktowe. Dlatego zasady zarządzania ograniczeniami i alokacji zdolności w przypadku nowych lub nowo negocjowanych umów opierają się na zwolnieniu niewykorzystanej zdolności poprzez umożliwienie użytkownikom sieci podnajmu lub odsprzedaży zakontraktowanej zdolności i na obowiązku oferowania na rynku przez operatorów sieci przesyłowych niewykorzystanej zdolności z co najmniej jednodniowym wyprzedzeniem i na zasadach przerywanych. Z uwagi na znaczny udział istniejących umów i potrzebę stworzenia prawdziwie równych warunków działania dla użytkowników nowej i istniejącej zdolności, zasady te muszą być stosowane do całej zakontraktowanej zdolności, łącznie z istniejącymi umowami.~~

↓ 715/2019 motyw 22

~~Mimo iż obecnie we Wspólnocie fizyczne ograniczenia w sieci rzadko są problemem, w przyszłości mogą się nim stać. Dlatego też ważne jest ustanowienie podstawowych zasad dotyczących alokacji ograniczonej zdolności w takich okolicznościach.~~

↓ 715/2009 motyw 23

~~Monitorowanie rynku dokonywane w ciągu ostatnich lat przez krajowe organy regulacyjne oraz przez Komisję wykazało, że obecne wymogi przejrzystości oraz zasady określające dostęp do infrastruktury nie są wystarczające do zapewnienia prawdziwego, sprawnie funkcjonującego, otwartego i skutecznego rynku wewnętrznego gazu.~~

↓ 715/2019 motyw 24

- (22) Niezbędny jest równy dostęp do informacji dotyczących materialnego stanu i skuteczności systemu, aby umożliwić wszystkim uczestnikom rynku ocenę ogólnej sytuacji w zakresie popytu i podaży oraz zidentyfikowanie przyczyn wahań cen hurtowych. Obejmuje to dokładniejsze informacje dotyczące podaży i popytu, zdolności sieci, przepływów oraz utrzymywania, bilansowania oraz dostępności i wykorzystania instalacji magazynowych. Znaczenie tych informacji dla funkcjonowania rynku wymaga złagodzenia istniejących ograniczeń publikacji wynikających z obowiązku zachowania poufności.
-

↓ 715/2009 motyw 25

- (23) Wymogi dotyczące poufności w odniesieniu do informacji handlowych podlegających szczególnej ochronie są jednak szczególnie istotne w przypadku danych handlowych o

charakterze strategicznym dla przedsiębiorstwa, w przypadku gdy istnieje tylko jeden użytkownik instalacji magazynowej, lub w przypadku gdy dane dotyczą punktów wyjścia w ramach systemu lub podsystemu, które nie są połączone z innym systemem przesyłu lub dystrybucji, lecz z jednym przemysłowym odbiorcą końcowym, gdy publikacja takich danych wyjawiałaby informacje poufne dotyczące procesu produkcji tego odbiorcy.

↓ 715/2009 motyw 26

- (24) W celu zwiększenia zaufania do rynku, jego uczestnicy muszą mieć pewność, że ci, którzy dopuszczają się postępowania noszącego znamiona nadużycia, mogą podlegać skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom. Właściwym organom należy przyznać uprawnienia do skutecznego prowadzenia dochodzeń w przypadku zarzutów o nadużycie na rynku. W tym celu konieczny jest dostęp właściwych organów do danych zawierających informacje dotyczące decyzji operacyjnych podejmowanych przez przedsiębiorstwa dostarczające energię elektryczną. Na rynku gazu wszystkie te decyzje są przekazywane operatorom systemów w postaci rezerwacji zdolności, nominacji oraz zrealizowanych przepływów. Operatorzy systemów powinni przechowywać te informacje tak, aby były łatwo dostępne dla właściwych organów przez określony okres czasu. Właściwe organy powinny ponadto regularnie monitorować przestrzeganie tych zasad przez operatorów systemu przesyłowego.

↓ 715/2009 motyw 27

⇒ nowy

- (25) W niektórych państwach członkowskich dostęp do instalacji magazynowych gazu ⇒ ziemnego ⇐ i instalacji skroplonego gazu ziemnego („LNG”) jest niewystarczający, w związku z czym niezbędna jest poprawa wdrażania istniejących zasad ⇒ , w tym w kwestii przejrzystości. Poprawa ta powinna uwzględniać potencjał i wykorzystanie gazów odnawialnych i niskoemisyjnych w tych instalacjach na rynku wewnętrznym. ⇐ W następstwie obserwacji rynku przeprowadzonej przez Europejski Organ Nadzoru Energii Elektrycznej i Gazu stwierdzono, że dobrowolne wytyczne dotyczące dobrych praktyk w zakresie dostępu stron trzecich dla operatorów systemu magazynowego, ustalone wspólnie przez wszystkie zainteresowane strony sektora podczas Forum Madryckiego, są niewystarczająco stosowane i w związku z tym należy im nadać moc wiążącą.

↓ 715/2019 motyw 28

⇒ nowy

- (26) Niedyskryminacyjne i przejrzyste systemy bilansowania gazu ⇒ ziemnego ⇐, stosowane przez operatorów systemów przesyłowych, stanowią ważne mechanizmy, szczególnie dla nowych podmiotów wchodzących na rynek, które mogą napotykać na więcej trudności w bilansowaniu swojego portfela całkowitej sprzedaży niż spółki już prowadzące działalność na danym rynku. Dlatego też niezbędne jest ustanowienie zasad mających na celu zapewnienie, aby operatorzy systemów przesyłowych posługiwali się takimi mechanizmami w sposób zgodny z równymi, przejrzystymi i gwarantującymi skuteczny dostęp do sieci warunkami.

↓ 715/2009 motyw 29

~~Handel prawami do zdolności przesyłowej uzyskanymi na rynku pierwotnym stanowi ważny element rozwoju konkurencyjnego rynku i tworzenia jego płynności. Dlatego też niniejsze rozporządzenie ustanawia podstawowe zasady dotyczące takiego handlu.~~

↓ 715/2019 motyw 30

⇒ nowy

- (27) ~~Krajowe~~ Organy regulacyjne powinny zapewniać przestrzeganie zasad zawartych w niniejszym rozporządzeniu i kodeksach sieci oraz wytycznych przyjętych w oparciu o nie.

↓ 715/2009 motyw 31

(dostosowany)

⇒ nowy

- (28) W wytycznych załączonych do niniejszego rozporządzenia określone są ~~na podstawie „Drugich wytycznych dotyczących dobrych praktyk”~~ bardziej ~~szczegółowe~~ zasady dotyczące ich wprowadzania w życie. W stosownych przypadkach zasady te ~~będą~~ ⇒ powinny ⇐ z czasem ulegać zmianie, uwzględniając różnice między krajowymi systemami gazowymi i ich rozwój ⇐.

↓ 715/2009 motyw 32

- (29) Proponując zmiany do wytycznych załączonych do niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna zapewnić przeprowadzenie wcześniejszych konsultacji ze wszystkimi właściwymi stronami, których te wytyczne dotyczą, reprezentowanymi przez organizacje branżowe oraz z państwami członkowskimi uczestniczącymi w Forum Madryckim.

↓ 715/2009 motyw 33

- (30) Państwa członkowskie oraz właściwe organy krajowe powinny zostać zobowiązane do dostarczania Komisji stosownych informacji. Takie informacje powinny być traktowane przez Komisję jako poufne.

↓ 715/2019 motyw 34

(dostosowany)

⇒ nowy

- (31) Niniejsze rozporządzenie i ⇒ kodeksy sieci oraz ⇐ wytyczne przyjęte zgodnie z ~~nim~~ ~~rozporządzeniem~~ pozostają bez uszczerbku dla stosowania ~~wspólnotowych~~ unijnych zasad konkurencji.

↓ 715/2009 motyw 35 (nowy)

~~Środki niezbędne dla wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą procedury wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹¹.~~

↓ 715/2009 motyw 36 (nowy)

~~W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do ustanawiania lub przyjmowania wytycznych niezbędnych do zapewnienia minimalnego stopnia harmonizacji wymaganego dla osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez uzupełnienie go o nowe elementy inne niż istotne, środki te muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.~~

↓ nowy

- (32) Państwa członkowskie oraz umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej powinny ściśle współpracować we wszystkich kwestiach dotyczących rozwoju zintegrowanego obszaru obrotu gazem oraz nie powinny podejmować środków zagrażających dalszej integracji rynków gazu ziemnego lub bezpieczeństwu dostaw energii państw członkowskich i umawiających się stron.
- (33) Operatorom systemów przesyłowych można pozwolić na rezerwowanie magazynów gazu ziemnego wyłącznie na potrzeby pełnienia ich funkcji oraz do celów bezpieczeństwa dostaw. Uzupełnianie tej rezerwy strategicznej mogłoby odbywać się na podstawie wspólnych zakupów z wykorzystaniem platformy obrotu, o której mowa w art. 10 rozporządzenia Komisji (UE) nr 312/2014, bez uszczerbku dla unijnych reguł konkurencji. Aby nie zakłócać prawidłowego funkcjonowania rynku, możliwość odbioru gazu ziemnego powinni mieć jedynie operatorzy systemów przesyłowych na potrzeby pełnienia ich funkcji, lub w przypadku ogłoszenia sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (34) W przypadku rozpoczęcia integracji rynków regionalnych odpowiedni operatorzy systemów przesyłowych i organy regulacyjne powinni zająć się kwestiami mającymi skutki transgraniczne, takimi jak struktury taryfowe, system bilansowania, zdolności przesyłowe w pozostałych punktach transgranicznych, plany inwestycyjne oraz wypełnianie zadań operatorów systemów przesyłowych i organów regulacyjnych.
- (35) Transformacja energetyczna i ciągła integracja rynku gazu będą wymagały większej przejrzystości w zakresie dozwolonych lub docelowych przychodów operatora systemu przesyłowego. Szereg decyzji dotyczących sieci gazu ziemnego będzie opierał się na tych informacjach. Na przykład przeniesienie aktywów przesyłowych z sieci gazu ziemnego do sieci wodorowej lub wdrożenie mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi wymaga większej przejrzystości niż obecna. Ponadto oceny zmian taryf w perspektywie

¹¹ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

długoterminowej wymagają jasności zarówno w odniesieniu do zapotrzebowania na gaz ziemny, jak i prognoz kosztów. Przejrzystość w zakresie dozwolonych dochodów powinna umożliwić prognozy kosztów. Organy regulacyjne powinny w szczególności przekazywać informacje na temat metody stosowanej do obliczania przychodów operatorów systemów przesyłowych, wartości ich regulowanej bazy aktywów i jej amortyzacji w czasie, wartości wydatków operacyjnych, kosztu kapitału mającego zastosowanie do operatorów systemów przesyłowych oraz stosowanych zachęt i premii.

- (36) Wydatki operatorów systemów przesyłowych to głównie koszty stałe. Ich model biznesowy i obecne krajowe ramy regulacyjne opierają się na założeniu długoterminowego wykorzystania ich sieci, związanego z długimi okresami amortyzacji (30–60 lat). W kontekście transformacji energetycznej organy regulacyjne powinny zatem mieć możliwość przewidywania spadku zapotrzebowania na gaz, aby w odpowiednim czasie zmodyfikować rozwiązania regulacyjne i zapobiec sytuacji, w której zwrot kosztów operatorów systemów przesyłowych za pomocą taryf zagraża przystępności cenowej dla konsumentów ze względu na rosnący stosunek kosztów stałych do zapotrzebowania na gaz. W razie potrzeby można na przykład zmienić profil amortyzacji lub zwrotu z kapitału z tytułu aktywów przesyłowych.
- (37) Aby umożliwić analizę porównawczą i ocenę przez użytkowników sieci, należy zwiększyć przejrzystość w odniesieniu do dozwolonych lub docelowych przychodów operatorów systemów przesyłowych. Zwiększona przejrzystość powinna również ułatwić współpracę transgraniczną i ustanowienie mechanizmów ITC między operatorami na potrzeby integracji regionalnej lub wdrażania rabatów taryfowych w odniesieniu do gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, jak określono w niniejszym rozporządzeniu.
- (38) Aby wykorzystywać do produkcji gazów odnawialnych i niskoemisyjnych najbardziej ekonomiczne lokalizacje, użytkownicy sieci powinni móc korzystać z rabatów taryf przesyłowych opartych na zdolności. Powinny one obejmować rabat za zatłoczenie z instalacji produkcyjnych gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, rabat na taryfy w punktach wejścia i punktach wyjścia do instalacji magazynowych oraz rabat na transgraniczne taryfy i w punktach wejścia z instalacji LNG. W przypadku zmiany wartości rabatów nietransgranicznych organ regulacyjny musi zrównoważyć interesy użytkowników sieci i operatorów sieci, biorąc pod uwagę stabilne ramy finansowe istniejących inwestycji, w szczególności w odniesieniu do instalacji produkcyjnych energii ze źródeł odnawialnych. W miarę możliwości wskaźniki lub warunki zmiany rabatów należy przedstawiać wystarczająco wcześniej przed podjęciem jakiejkolwiek decyzji o zmianie rabatu. Rabaty te nie powinny mieć wpływu na ogólną metodę ustalania taryf, ale powinny być udzielane *ex post* w odniesieniu do odpowiedniej taryfy. Aby skorzystać z rabatu, użytkownicy sieci powinni przedstawić operatorowi systemu przesyłowego wymagane informacje na podstawie certyfikatu powiązanego z unijną bazą danych.
- (39) Spadek dochodów wynikający ze stosowania rabatów traktuje się jako ogólne zmniejszenie przychodów, np. z tytułu zmniejszonej sprzedaży mocy produkcyjnych, i należy je w odpowiednim czasie odzyskać za pomocą taryf, na przykład przez podwyższenie konkretnych taryf zgodnie z ogólnymi zasadami zawartymi w art. 15 niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna być uprawniona do zmiany poziomów

rabatów w drodze aktów delegowanych w celu złagodzenia strukturalnego niebilansowania dochodów operatorów systemów przesyłowych.

- (40) Aby zwiększyć efektywność sieci dystrybucji gazu ziemnego w Unii oraz zapewnić ścisłą współpracę z operatorami systemów przesyłowych i ENTSO gazu, należy utworzyć organizację zrzeszającą operatorów systemów dystrybucyjnych z Unii (zwaną dalej „organizacją OSD UE”), w której skład wejdą również operatorzy systemów dystrybucyjnych gazu ziemnego. Zadania organizacji OSD UE powinny być odpowiednio określone, a jej metody pracy powinny zapewniać efektywność, przejrzystość oraz reprezentatywność poszczególnych unijnych operatorów systemów dystrybucyjnych. Organizacja OSD UE powinna w stosownych przypadkach ściśle współpracować z ENTSO gazu przy opracowywaniu i wdrażaniu kodeksów sieci oraz opracowywać wytyczne dotyczące włączania między innymi wytwarzania rozproszonego i innych obszarów związanych z zarządzaniem sieciami dystrybucyjnymi.
- (41) Operatorzy systemów dystrybucyjnych mają do odegrania ważną rolę w integracji gazów odnawialnych i niskoemisyjnych z systemem, ponieważ na przykład około połowa zdolności produkcyjnych biometanu jest podłączona do sieci dystrybucyjnej. Aby ułatwić udział tych gazów w rynku hurtowym, instalacje produkcyjne podłączone do sieci dystrybucyjnej we wszystkich państwach członkowskich powinny mieć dostęp do wirtualnego punktu obrotu. Ponadto zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia operatorzy systemów dystrybucyjnych i operatorzy systemów przesyłowych powinni współpracować, aby umożliwić przepływ zwrotny z systemu dystrybucyjnego do sieci przesyłowej lub zapewnić integrację systemu dystrybucyjnego za pomocą środków alternatywnych, równoważnych w skutkach, ułatwiając integrację rynkową gazów odnawialnych i niskoemisyjnych.
- (42) Włączenie rosnącej ilości gazów odnawialnych i niskoemisyjnych do europejskiego systemu gazu ziemnego zmieni jakość gazu ziemnego transportowanego i zużywanego w Europie. Aby zapewnić niezakłócony transgraniczny przepływ gazu ziemnego, utrzymać interoperacyjność rynków i umożliwić integrację rynku, konieczne jest zwiększenie przejrzystości w zakresie jakości gazu i kosztów zarządzania nią, zapewnienie zharmonizowanego podejścia do ról i obowiązków organów regulacyjnych i operatorów systemów oraz wzmocnienie koordynacji transgranicznej. Przy zapewnieniu zharmonizowanego podejścia do jakości gazu w transgranicznych punktach połączeń międzysystemowych należy utrzymać elastyczność dla państw członkowskich w zakresie stosowania norm jakości gazu w ich krajowych systemach gazu ziemnego.
- (43) Mieszanie wodoru w systemie gazu ziemnego jest mniej efektywne w porównaniu z wykorzystaniem wodoru w czystej postaci i zmniejsza wartość wodoru. Wpływa to również na funkcjonowanie infrastruktury gazowej, zastosowania dla użytkowników końcowych oraz interoperacyjność systemów transgranicznych. Decyzję, czy stosować mieszanie wodoru w krajowych systemach gazu ziemnego, należy pozostawić państwom członkowskim. Zharmonizowane podejście do mieszania wodoru w systemie gazu ziemnego w formie ogólnounijnego dozwolonego pułapu w transgranicznych punktach połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii, w których operatorzy systemów przesyłowych muszą akceptować gaz ziemny o zawartości domieszanego wodoru poniżej pułapu, ograniczy ryzyko segmentacji rynku. Sąsiadujące ze sobą systemy przesyłowe powinny mieć

swobodę uzgadniania wyższych poziomów mieszania wodoru w transgranicznych punktach połączeń międzysystemowych.

- (44) Ścisła koordynacja transgraniczna i proces rozstrzygania sporów dotyczących jakości gazu, w tym biometanu i mieszanek wodoru, między operatorami systemów przesyłowych, mają zasadnicze znaczenie dla ułatwienia efektywnego transportu gazu ziemnego przez systemy gazu ziemnego w Unii, a tym samym dla zwiększenia integracji rynku wewnętrznego. Zaostrzone wymogi w zakresie przejrzystości dotyczące parametrów jakości gazu, w tym wartości opałowej brutto, liczby Wobbe'go i zawartości tlenu oraz mieszanek wodoru i ich przyszłego rozwoju, w połączeniu z obowiązkami w zakresie monitorowania i sprawozdawczości, powinny przyczynić się do prawidłowego funkcjonowania otwartego i efektywnego rynku wewnętrznego gazu ziemnego.
- (45) Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na potrzeby zmiany innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia oraz uzupełniania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do elementów innych niż istotne niektórych konkretnych obszarów, które mają zasadnicze znaczenie dla integracji rynku. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹². W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te powinny otrzymać wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji powinni móc systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (46) W rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/703¹³ określono zasady interoperacyjności i wymiany danych dla systemu gazu ziemnego, w szczególności w odniesieniu do umów międzysystemowych, w tym przepisy dotyczące kontroli przepływu, zasady pomiaru ilości i jakości gazu, zasady dotyczące procesu dopasowywania i alokacji ilości gazu, procedury komunikacji w przypadku zdarzeń wyjątkowych; wspólny zestaw jednostek, jakość gazu, w tym przepisy dotyczące zarządzania ograniczeniami w handlu transgranicznym wynikającymi z różnic w jakości gazu oraz różnice w praktykach w zakresie nawaniania, krótko- i długoterminowe monitorowanie jakości gazu i dostarczanie informacji; wymiana danych i sprawozdawczość w zakresie jakości gazu; przejrzystość, komunikacja, dostarczanie informacji i współpraca między odpowiednimi uczestnikami rynku.
- (47) Aby zapewnić optymalne zarządzanie unijną siecią wodorową i umożliwić handel wodorem i jego dostawę ponad granicami w Unii, należy ustanowić europejską sieć operatorów sieci wodorowych („ENNOH”). Zadania ENNOH powinny być wykonywane zgodnie z unijnymi regułami konkurencji. Zadania ENNOH powinny zostać właściwie określone, a metody pracy powinny zapewniać skuteczność, przejrzystość oraz reprezentatywność ENNOH. Kodeksy sieci przygotowane przez

¹² Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

¹³ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/703 z dnia 30 kwietnia 2015 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący zasad interoperacyjności i wymiany danych (Dz.U. L 113 z 1.5.2015, s. 13).

ENNOH nie mają zastąpić niezbędnych krajowych kodeksów sieci w odniesieniu do kwestii innych niż transgraniczne.

- (48) Do czasu ustanowienia ENNOH należy utworzyć pod kierownictwem Komisji tymczasową platformę z udziałem ACER i wszystkich odpowiednich uczestników rynku, w tym ENTSO gazu, ENTSO energii elektrycznej i organizacji OSD UE. Platforma ta powinna wspierać wczesne prace nad ustaleniem zakresu i opracowywaniem kwestii istotnych z punktu widzenia budowy sieci wodorowej i rynków wodoru, bez formalnych uprawnień decyzyjnych. Po utworzeniu ENNOH, platformę tę należy rozwiązać. Do czasu ustanowienia ENNOH za opracowywanie planów rozwoju sieci o zasięgu unijnym, w tym sieci wodorowych, odpowiedzialna będzie ENTSO gazu.
- (49) Aby zapewnić przejrzystość w odniesieniu do rozwoju sieci wodorowej w Unii, ENNOH powinna ustanowić, opublikować i regularnie aktualizować niewiążący dziesięcioletni plan rozwoju sieci wodoru o zasięgu unijnym, ukierunkowany na potrzeby rozwijających się rynków wodoru. Do tego planu rozwoju sieci należy włączyć wykonalne sieci przesyłu wodoru oraz niezbędne wzajemne połączenia o istotnym znaczeniu dla handlu. ENNOH powinna uczestniczyć w opracowywaniu szeroko zakrojonej analizy kosztów i korzyści systemu energetycznego, w tym modelu wzajemnych powiązań rynku energii i sieci, w tym infrastruktury przesyłu energii elektrycznej, gazu i wodoru, a także magazynowania, LNG i elektrolizerów, scenariuszy dziesięcioletnich planów rozwoju sieci oraz identyfikacji luk w infrastrukturze, jak określono w art. 11, 12 i 13 [rozporządzenia TEN-E w wersji zaproponowanej w dokumencie COM(2020) 824 final] w celu opracowania wykazów projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. W tym celu ENNOH powinna ściśle współpracować z ENTSO energii elektrycznej i ENTSO gazu nad ułatwieniem integracji systemu. ENNOH powinna podjąć te zadania po raz pierwszy przy opracowaniu 8. wykazu projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, pod warunkiem że będzie już operacyjna i będzie w stanie wnieść potrzebny wkład w dziesięcioletni plan rozwoju sieci do 2026 r.
- (50) Wszyscy uczestnicy rynku są zainteresowani planowanymi pracami ENNOH. Z tego względu bardzo ważny jest skuteczny proces konsultacji. Ogólnie rzecz biorąc, ENNOH powinna aktywnie rozwijać, wykorzystywać i uwzględniać w swoich doświadczeniach roboczych planowanie, rozwój i eksploatację infrastruktury, we współpracy z innymi odpowiednimi uczestnikami rynku i ich stowarzyszeniami.
- (51) Ponieważ postępy można osiągnąć skuteczniej dzięki przyjęciu podejścia regionalnego, operatorzy sieci wodorowej powinni tworzyć struktury regionalne w ramach ogólnej struktury współpracy, a jednocześnie zapewnić, aby wyniki na poziomie regionalnym były zgodne z kodeksami sieci oraz z niewiążącymi dziesięcioletnimi planami rozwoju sieci o zasięgu unijnym. Państwa członkowskie powinny promować współpracę oraz monitorować efektywność sieci na poziomie regionalnym.
- (52) Wymogi w zakresie przejrzystości są niezbędne, aby zapewnić wzrost zaufania uczestników rynku do wschodzących rynków wodoru w Unii. Aby umożliwić wszystkim uczestnikom rynku ocenę ogólnej sytuacji w zakresie popytu i podaży oraz identyfikację przyczyn wahań cen rynkowych niezbędny jest równy dostęp do informacji dotyczących materialnego stanu i funkcjonowania systemu wodorowego.

Informacje powinny być zawsze udostępniane w sposób zrozumiały i łatwo dostępny oraz na niedyskryminacyjnych zasadach.

- (53) ENNOH ustanowi centralną internetową platformę udostępniania wszystkich danych potrzebnych uczestnikom rynku w celu uzyskania efektywnego dostępu do sieci.
- (54) Warunki dostępu do sieci wodorowych na wczesnym etapie rozwoju rynku powinny zapewniać użytkownikom sieci efektywne funkcjonowanie, niedyskryminację i przejrzystość, przy jednoczesnym zachowaniu wystarczającej elastyczności dla operatorów. Ograniczenie maksymalnego okresu obowiązywania umów dotyczących zdolności przesyłowych powinno zmniejszyć ryzyko ograniczeń kontraktowych i akumulacji rezerw zdolności.
- (55) Należy określić ogólne warunki przyznawania stronom trzecim dostępu do instalacji magazynowania wodoru i terminali wodorowych, aby zapewnić użytkownikom sieci niedyskryminacyjny dostęp i przejrzystość.
- (56) Operatorzy sieci wodorowych powinni współpracować nad opracowaniem kodeksów sieci w celu zapewnienia przejrzystego i niedyskryminacyjnego dostępu do sieci ponad granicami i zarządzania nim oraz zapewnienia skoordynowanego rozwoju sieci w Unii, w tym tworzenia zdolności połączeń wzajemnych. Kodeksy sieci powinny być zgodne z opracowanymi przez ACER niewiązącymi wytycznymi ramowymi. ACER powinna uczestniczyć w opartym na faktach przeglądzie projektów kodeksów sieci, w tym pod kątem ich zgodności z wytycznymi ramowymi, oraz mieć możliwość zalecania ich przyjęcia przez Komisję. ACER powinna oceniać proponowane zmiany kodeksów sieci oraz mieć możliwość zalecania ich przyjęcia przez Komisję. Operatorzy sieci wodorowych powinni eksploatować swoje sieci zgodnie z tymi kodeksami sieci.
- (57) Kodeksy sieci przygotowane przez europejską sieć operatorów sieci wodorowych nie mają zastępować niezbędnych przepisów krajowych w odniesieniu do kwestii innych niż transgraniczne.
- (58) Jakość wodoru transportowanego i zużywanego w Europie może się różnić w zależności od technologii produkcji i specyfiki transportu. W związku z tym zharmonizowane na poziomie Unii podejście do zarządzania jakością wodoru na transgranicznych połączeniach wzajemnych powinno prowadzić do transgranicznego przepływu wodoru i do integracji rynku.
- (59) Jeżeli organ regulacyjny uzna to za konieczne, operatorom sieci wodorowych można powierzyć odpowiedzialność za zarządzanie jakością wodoru w ich sieciach w ramach mających zastosowanie norm jakości wodoru, zapewniając niezawodną i stabilną jakość wodoru konsumentom końcowym.
- (60) Ścisła koordynacja transgraniczna i proces rozstrzygania sporów między operatorami sieci wodorowej mają zasadnicze znaczenie dla ułatwienia efektywnego transportu wodoru przez sieci wodorowe w Unii, a tym samym dla poprawy integracji rynku wewnętrznego. Zaostrzone wymogi w zakresie przejrzystości dotyczące parametrów jakości wodoru i ich rozwoju w czasie, w połączeniu z obowiązkami w zakresie monitorowania i sprawozdawczości, powinny przyczynić się do prawidłowego funkcjonowania otwartego i efektywnego rynku wewnętrznego wodoru.

- (61) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze zgodnie z art. 291 TFUE. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹⁴.
- (62) Aby zapewnić skuteczne funkcjonowanie europejskich sieci wodorowych, operatorzy sieci wodorowych powinni być odpowiedzialni za eksploatację, utrzymanie i rozwój sieci przesyłu wodoru, w ścisłej współpracy z innymi operatorami sieci wodorowych, a także z innymi operatorami systemów, z którymi ich sieci są połączone, w tym na potrzeby ułatwienia integracji systemu energetycznego.
- (63) Obowiązywanie norm zharmonizowanych na poziomie Unii służy funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Po opublikowaniu odniesienia do takiej normy w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zgodność z nią powinna uzasadniać domniemanie zgodności z odpowiednimi wymogami określonymi w środku wykonawczym przyjętym na podstawie niniejszego rozporządzenia, chociaż powinny zostać dopuszczone również inne środki wykazania takiej zgodności. Zgodnie z art. 10 rozporządzenia 1025/2012 Komisja Europejska może zwrócić się do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie specyfikacji technicznych, norm europejskich i zharmonizowanych norm europejskich. Jedną z głównych funkcji zharmonizowanych norm powinna być pomoc operatorom w stosowaniu środków wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia i przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx.
- (64) Aby w pełni uwzględnić wymagania jakościowe użytkowników końcowych wodoru, specyfikacje techniczne i normy dotyczące jakości wodoru w sieci wodorowej będą musiały uwzględniać już istniejące normy określające takie wymagania dla użytkowników końcowych (np. normę EN 17124).
- (65) Operatorzy sieci wodorowej powinni budować wystarczającą zdolność transgraniczną do transportu wodoru, odpowiadając na wszelkie ekonomicznie uzasadnione i technicznie wykonalne zapotrzebowanie na taką zdolność i umożliwiając tym samym integrację rynku.
- (66) ACER powinna opublikować sprawozdanie monitorujące na temat stanu ograniczeń przesyłowych.
- (67) Biorąc pod uwagę potencjał wodoru jako nośnika energii oraz możliwość angażowania się państw członkowskich w handel wodorem z państwami trzecimi, konieczne jest wyjaśnienie, że umowy międzyrządowe dotyczące energii w dziedzinie energii związanej z gazem podlegające obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z decyzją (UE) 2017/684 obejmują umowy międzyrządowe dotyczące wodoru, w tym związków wodoru, takich jak amoniak i ciekłe organiczne nośniki wodoru.
- (68) W odpowiedzi na znaczny i ogólnounijny wzrost cen energii, który odnotowano jesienią 2021 r., oraz na jego negatywne skutki, w komunikacie Komisji z dnia 13

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

października 2021 r. pt. „Zwalczanie rosnących cen energii: zestaw narzędzi do działania i wsparcia” podkreślono znaczenie skutecznego i dobrze funkcjonującego wewnętrznego rynku energii oraz skutecznego wykorzystania magazynowania gazu w Europie na całym jednolitym rynku. W komunikacie podkreślono również, że lepsza koordynacja transgranicznego bezpieczeństwa dostaw ma bardzo duże znaczenie dla odporności na przyszłe wstrząsy. W dniach 20–21 października 2021 r. Rada Europejska przyjęła konkluzje, w których zwróciła się do Komisji o szybkie rozważenie środków zwiększających odporność unijnego systemu energetycznego i wewnętrznego rynku energii, w tym środków zwiększających bezpieczeństwo dostaw. Aby przyczynić się do spójnej i terminowej reakcji na ten kryzys i ewentualny nowy kryzys na szczeblu Unii, w niniejszym rozporządzeniu i w rozporządzeniu (UE) 2017/1938 należy wprowadzić szczegółowe przepisy służące poprawie współpracy i odporności, w szczególności dotyczące lepszej koordynacji zasad przechowywania i solidarności.

- (69) Analiza funkcjonowania zdolności magazynowania w ramach regionalnych wspólnych ocen ryzyka powinna opierać się na obiektywnych ocenach potrzeb w zakresie bezpieczeństwa dostaw, z należyтым uwzględnieniem współpracy transgranicznej i obowiązków w zakresie solidarności wynikających z niniejszego rozporządzenia. Należy również wziąć pod uwagę znaczenie unikania powstawania aktywów osieroconych w procesie przechodzenia na czystą energię oraz cel zmniejszenia zależności Unii od zewnętrznych dostawców paliw kopalnych. Analiza powinna obejmować ocenę ryzyka związanego z kontrolą infrastruktury magazynowania przez podmioty z państw trzecich. Analiza powinna uwzględniać możliwość wykorzystania instalacji magazynowych w innych państwach członkowskich oraz możliwość wspólnego udzielania zamówień na rezerwę strategiczną przez operatorów systemów przesyłowych w sytuacjach nadzwyczajnych, o ile spełnią warunki niniejszego rozporządzenia. Regionalne wspólne oceny ryzyka i krajowe oceny ryzyka powinny być ze sobą spójne, aby pozwolić określić środki w krajowych planach zapobiegawczych i planach na wypadek sytuacji nadzwyczajnej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zapewniając, aby żadne podejmowane środki nie szkodziły bezpieczeństwu dostaw w innych państwach członkowskich i nie utrudniały nadmiernie efektywnego funkcjonowania rynku gazu. Na przykład nie powinny one blokować ani ograniczać korzystania z transgranicznych zdolności transportowych.
- (70) Współpraca państw członkowskich z umawiającymi się stronami Traktatu o Wspólnocie Energetycznej¹⁵, które dysponują dużymi i dostępnymi zdolnościami magazynowania, mogłaby pomóc, w przypadku gdy magazynowanie w Unii nie jest wykonalne lub opłacalne. Może to obejmować możliwość rozważenia wykorzystania tych pojemności magazynowych znajdujących się poza Unią w ramach odpowiedniej wspólnej oceny ryzyka. Państwa członkowskie mogą zwrócić się do odpowiednich regionalnych grup ryzyka o zaproszenie ekspertów z państwa trzeciego na sesję *ad hoc* regionalnych grup ryzyka bez tworzenia precedensu regularnego i pełnego uczestnictwa.
- (71) Wspólne udzielanie zamówień na rezerwę strategiczną przez kilku operatorów przesyłowych z różnych państw członkowskich powinno być zaprojektowane w taki sposób, aby mogły one być wykorzystywane w przypadku sytuacji nadzwyczajnej o

¹⁵ Dz.U. L 198 z 20.7.2006, s. 18.

zasięgu unijnym lub regionalnym w ramach działań koordynowanych przez Komisję zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1938. Operatorzy systemów przesyłowych, którzy angażują się we wspólne udzielanie zamówień na rezerwę strategiczną, dopilnowują, aby wszelkie porozumienia o wspólnych zakupach były zgodne z unijnymi regułami konkurencji, a w szczególności z wymogami art. 101 TFUE. Zgłoszenie dokonane w celu oceny zgodności z niniejszym rozporządzeniem pozostaje bez uszczerbku dla zgłaszania pomocy przyznanej przez państwa, w stosownych przypadkach, na podstawie art. 108 ust. 3 TFUE.

(72) Europejski sektor energetyczny przechodzi istotną zmianę w kierunku gospodarki niskoemisyjnej, przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw i konkurencyjności. Chociaż dzięki kodeksowi sieciowemu dotyczącemu transgranicznego przepływu energii elektrycznej poczyniono już postępy w zakresie cyberbezpieczeństwa w podsektorze energii elektrycznej, do zapewnienia bezpieczeństwa europejskiego systemu energetycznego potrzebne są obowiązkowe przepisy sektorowe dla podsektora gazu.

(73) Jak wykazano w ogólnounijnych symulacjach z 2017 i 2021 r., współpraca regionalna i środki solidarności mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia odporności Unii w przypadku poważnego pogorszenia się sytuacji w zakresie dostaw. Środki solidarności powinny zapewniać we wszystkich sytuacjach transgraniczne dostawy odbiorcom chronionym w ramach solidarnego wsparcia, takim jak gospodarstwa domowe. Państwa członkowskie powinny przyjąć niezbędne środki dla wdrożenia przepisów dotyczących mechanizmu solidarności, w tym poprzez dokonanie przez zainteresowane państwa członkowskie uzgodnień technicznych, prawnych i finansowych. Państwa członkowskie powinny opisać szczegóły tych uzgodnień w swoich planach na wypadek sytuacji nadzwyczajnej. W przypadku państw członkowskich, które nie uzgodniły niezbędnych umów dwustronnych, domyślny wzór z niniejszego rozporządzenia powinien mieć zastosowanie do zapewnienia takiej skutecznej solidarności.

(74) Takie środki mogą zatem prowadzić do powstania obowiązku wypłaty przez dane państwo członkowskie rekompensaty na rzecz podmiotów, na które środki te mają wpływ. W celu zapewnienia, aby rekompensata wypłacana przez państwo członkowskie zwracające się o solidarne wsparcie państwu członkowskiemu udzielającemu solidarnego wsparcia była uczciwa i uzasadniona, krajowy organ regulacji energetyki lub krajowy organ ds. konkurencji, jako organ niezależny, powinien posiadać uprawnienia do przeprowadzenia audytu kwoty wnioskowanej i wypłaconej rekompensaty oraz, w razie potrzeby, wystąpienia o korektę.

↓ 715/2009 motyw 37
(dostosowany)

(75) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie sprawiedliwych zasad dotyczących warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego, instalacji magazynowych i instalacji LNG nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ☒, ze względu na skalę lub skutki takiego działania, ☒ możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie ~~Wspólnoty~~ ☒ Unii ☒, ~~Wspólnoty~~ ☒ Unia ☒ może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu ☒ o Unii Europejskiej ☒. Zgodnie z zasadą

proporcjonalności określonej w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

↓ 715/2009 motyw 38
(dostosowany)

~~Z uwagi na zakres zmian wprowadzonych w rozporządzeniu (WE) nr 1775/2005 pożądane jest, ze względów przejrzystości i racjonalizacji, aby przepisy te zostały ujednolicone i ujęte w jednym tekście w nowym rozporządzeniu,~~

↓ 715/2009 (dostosowany)
⇒ nowy

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

⊠ Przedmiot, zakres stosowania i definicje ⊠

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ~~ma na celu:~~

- a) ~~ustanowienie~~ ustanawia niedyskryminacyjnych zasady określających warunki dostępu do systemów przesyłowych gazu ziemnego ⇒ i wodoru ⇐ z uwzględnieniem specyfiki rynków krajowych i regionalnych w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego ⇒ gazów ⇐ ~~gazu;~~ ⇒ oraz ⇐
- b) ~~ustanowienie niedyskryminacyjnych zasad określających warunki dostępu do instalacji LNG oraz instalacji magazynowych z uwzględnieniem specyfiki rynków krajowych i regionalnych; oraz~~
- c) ~~ułatwienie~~ ⊠ ułatwia ⊠ powstanie właściwie funkcjonującego i przejrzystego rynku hurtowego charakteryzującego się wysokim poziomem bezpieczeństwa dostaw ⇒ gazów ⇐ ~~gazu~~ i ~~zapewnienie mechanizmów na rzecz~~ ⊠ zapewnia mechanizmy ⊠ harmonizacji zasad dostępu do sieci dotyczących transgranicznej wymiany ⇒ gazów ⇐ ~~gazu~~.

Cele, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują ustanawianie zharmonizowanych zasad dotyczących taryf, lub metod ich kalkulacji, za dostęp do sieci ⇒ gazu ziemnego ⇐ — ale nie do instalacji magazynowych, ustanowienie usług związanych z dostępem stron trzecich i zharmonizowanych zasad alokacji zdolności i zarządzania ograniczeniami, określenie wymogów w zakresie przejrzystości, zasad bilansowania oraz opłat za niebilansowanie, a także ułatwianie handlu zdolnościami.

Niniejsze rozporządzenie, z wyjątkiem art. ~~3149~~ ust. ~~54~~, stosuje się jedynie do instalacji magazynowych ⇨ gazu ziemnego i instalacji magazynowania wodoru ⇐ objętych art. ~~2933~~ ust. 3 lub 4 ~~dyrektywy 2009/73/WE~~ ⇨ przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx ⇨.

Państwa członkowskie mogą ustanowić jednostkę lub podmiot, zgodnie z ~~dyrektywą 2009/73/WE~~ ⇨ przekształconą dyrektywą w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM xxx ⇨, do celów wypełnienia jednej lub większej liczby funkcji przypisanych zwykle operatorowi systemu przesyłowego ⇨ lub operatorowi sieci wodorowej ⇐, podlegający wymogom niniejszego rozporządzenia. Taka jednostka lub podmiot podlega procedurze certyfikacji zgodnie z art. ~~133~~ niniejszego rozporządzenia oraz mianowaniu zgodnie z art. ~~6510~~ ~~dyrektywy 2009/73/WE~~ ⇨ przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx ⇨.

Artykuł 2

Definicje

1. Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

⇓ nowy

- 1) „regulowana baza aktywów” oznacza wszystkie aktywa sieciowe operatora sieci, wykorzystywane do świadczenia regulowanych usług sieciowych, które uwzględnia się przy obliczaniu przychodów z tytułu świadczenia usług sieciowych;

⇓ 715/2009 (dostosowany)

⇨ nowy

- 2) ~~1)~~ „przesył” oznacza transport gazu ziemnego poprzez sieć, składającą się głównie z gazociągów wysokociśnieniowych, inną niż sieć gazociągów kopalnianych i inną niż część wysokociśnieniowych gazociągów używanych głównie w ramach dystrybucji lokalnej gazu ziemnego, w celu dostarczenia go odbiorcom, ale nie obejmuje dostaw;
- 3) ~~2)~~ „umowa przesyłowa” oznacza umowę, którą operator systemu przesyłowego ⇨ lub operator sieci wodorowej ⇐ zawarł z użytkownikiem sieci w celu świadczenia usług ⇨ przesyłowych związanych z gazami ⇐ ~~przesyłu~~;
- 4) ~~3)~~ „zdolność” oznacza maksymalny przepływ — wyrażony w normalnych metrach sześciennych na jednostkę czasu lub w jednostkach energii na jednostkę czasu — do którego użytkownik sieci jest uprawniony zgodnie z postanowieniami umowy przesyłowej;
- 5) ~~4)~~ „niewykorzystana zdolność” oznacza zdolność ciągłą, jaką użytkownik sieci nabył zgodnie z umową przesyłową, ale na którą nie złożył nominacji w terminie określonym w umowie;
- 6) ~~5)~~ „zarządzanie ograniczeniami” oznacza portfelowe zarządzanie zdolnościami operatora systemu przesyłowego w celu optymalnego i maksymalnego

wykorzystania zdolności technicznej oraz wykrycie we właściwym czasie przyszłych ograniczeń oraz wąskich gardeł;

- 7) ~~6)~~ „rynek wtórny” oznacza rynek zdolności, którymi handluje się w inny sposób niż na rynku pierwotnym;
- 8) ~~7)~~ „nominacja” oznacza wcześniejsze powiadomienie operatora systemu przesyłowego przez użytkownika sieci o faktycznej ilości gazu, którą użytkownik sieci chciałby zatłoczyć do systemu lub z niego odebrać;
- 9) ~~8)~~ „renominacja” oznacza powiadomienie operatora o skorygowanej nominacji;
- 10) ~~9)~~ „integralność systemu” ~~w odniesieniu do sieci przesyłowej, włączając w to niezbędne instalacje przesyłowe,~~ oznacza każdą sytuację, w której ciśnienie i jakość gazu ziemnego $\Rightarrow$ lub wodoru $\Leftarrow$ pozostaje wewnątrz dolnej i górnej granicy przedziału ~~którego dolną i górną granicę określa operator systemu przesyłowego,~~ tak, że $\Rightarrow$ transport $\Leftarrow$ ~~przesył~~ gazu ziemnego $\Rightarrow$ lub wodoru $\Leftarrow$ jest zapewniony z technicznego punktu widzenia;
- 11) ~~10)~~ „okres bilansowania” oznacza okres, w którym odbiór pewnej ilości $\Rightarrow$ gazów $\Leftarrow$ ~~gazu ziemnego~~ z systemu, wyrażonej w jednostkach energii, musi być wyrównany przez każdego użytkownika sieci poprzez zatłoczenie tej samej ilości $\Rightarrow$ gazów $\Leftarrow$ ~~gazu do sieci przesyłowej zgodnie z umową przesyłową lub kodeksem~~ sieci;
- 12) ~~11)~~ „użytkownik sieci” oznacza odbiorcę lub potencjalnego odbiorcę usług świadczonych przez operatora systemu ~~przesyłowego,~~ jak również samych operatorów systemu ~~przesyłowego~~ w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne ~~do~~ do wypełniania ich funkcji związanych z $\Rightarrow$ transportem gazu ziemnego i wodoru $\Leftarrow$ ~~przesyłem;~~
- 13) ~~12)~~ „usługi przerywane” oznaczają usługi oferowane przez operatora systemu przesyłowego $\Rightarrow$ lub operatora sieci wodorowej $\Leftarrow$ w odniesieniu do zdolności przerywanej;
- 14) ~~13)~~ „zdolność przerywana” oznacza zdolność przesyłową gazu, która może zostać przerwana przez operatora systemu przesyłowego $\Rightarrow$ lub operatora sieci wodorowej $\Leftarrow$ zgodnie z warunkami określonymi w umowie przesyłowej;
- 15) ~~14)~~ „usługi długoterminowe” oznaczają usługi, które operator systemu przesyłowego $\Rightarrow$ lub operator sieci wodorowej $\Leftarrow$ oferuje na okres jednego roku lub dłużej;
- 16) ~~15)~~ „usługi krótkoterminowe” oznaczają usługi, które operator systemu przesyłowego $\Rightarrow$ lub operator sieci wodorowej $\Leftarrow$ oferuje na okres krótszy niż rok;
- 17) ~~16)~~ „zdolność ciągła” oznacza zdolność przesyłową gazu zagwarantowaną w umowie przez operatora systemu przesyłowego $\Rightarrow$ lub operatora sieci wodorowej $\Leftarrow$ jako zdolność nieprzerywana;

- 18) ~~17)~~ „usługi ciągłe” oznaczają usługi oferowane przez operatora systemu przesyłowego ⇨ lub operatora sieci wodorowej ⇨ w odniesieniu do zdolności ciągłej;
- 19) ~~18)~~ „zdolność techniczna” oznacza maksymalną zdolność ciągłą, ⇨ która może zostać zaoferowana ⇨ ~~jaka operator systemu przesyłowego może zaoferować~~ użytkownikom sieci, biorąc pod uwagę integralność systemu i wymagania eksploatacyjne ~~sieci przesyłowej~~ ⇨ systemu przesyłowego lub sieci wodorowej ⇨;
- 20) ~~19)~~ „zakontraktowana zdolność” oznacza zdolność, ~~którą operator systemu przesyłowego~~ przydzielono użytkownikowi sieci na podstawie umowy przesyłowej;
- 21) ~~20)~~ „dostępna zdolność” oznacza część zdolności technicznej, która nie została przydzielona i w danym momencie jest nadal dostępna w ramach systemu;
- 22) ~~21)~~ „ograniczenia kontraktowe” oznaczają sytuację, w której poziom zapotrzebowania na zdolność ciągłą przekracza zdolność techniczną;
- 23) ~~22)~~ „rynek pierwotny” oznacza rynek, na którym zdolność sprzedawana jest bezpośrednio przez operatora systemu przesyłowego ⇨ lub operatora sieci wodorowej ⇨ ;
- 24) ~~23)~~ „ograniczenia fizyczne” oznaczają sytuację, w której poziom zapotrzebowania na faktyczne dostawy przekracza zdolność techniczną w określonym momencie;
- 25) ~~24)~~ „zdolność instalacji LNG” oznacza zdolność terminalu ☒ skroplonego gazu ziemnego ☒ (LNG) do skraplania gazu ziemnego lub do importu, wyładunku, wykonywania usług pomocniczych, tymczasowego magazynowania i regazyfikacji LNG;
- 26) ~~25)~~ „pojemność” oznacza objętość gazu, do której magazynowania jest uprawniony użytkownik instalacji magazynowej;
- 27) ~~26)~~ „zdolność wytłaczania” oznacza wydajność, z jaką użytkownik instalacji magazynowej ma prawo pobierać gaz z instalacji magazynowej;
- 28) ~~27)~~ „zdolność zatłaczania” oznacza wydajność, z jaką użytkownik instalacji magazynowej ma prawo zatłaczać gaz do instalacji magazynowej;
- 29) ~~28)~~ „zdolność magazynowania” oznacza każde połączenie pojemności, zdolności zatłaczania i zdolności wytłaczania;

↓ nowy

- 30) „system wejścia-wyjścia” oznacza łącznie wszystkie systemy przesyłu i dystrybucji lub całą sieć wodorową, do których ma zastosowanie określony system bilansowania;
- 31) „obszar bilansowania” oznacza system wejścia-wyjścia, do którego ma zastosowanie określony system bilansowania;

- 32) „wirtualny punkt obrotu” oznacza niematerialny punkt handlowy w obrębie systemu wejścia-wyjścia, gdzie wymiana gazów między sprzedającym a kupującym następuje bez potrzeby rezerwacji zdolności przesyłowej lub dystrybucyjnej;
- 33) „punkt wejścia” oznacza punkt podlegający procedurom rezerwacji zdolności przez użytkowników sieci lub producentów, zapewniający dostęp do systemu wejścia-wyjścia;
- 34) „punkt wyjścia” oznacza punkt podlegający procedurom rezerwacji zdolności przez użytkowników sieci lub odbiorców końcowych, zapewniający przepływ gazu z systemu wejścia-wyjścia;
- 35) „zdolność warunkowa” oznacza zdolność ciągłą, która wiąże się z przejrzystymi i z góry określonymi warunkami zapewnienia dostępu z i do wirtualnego punktu obrotu lub z ograniczoną możliwością alokacji;
- 36) „możliwości alokacji” oznaczają uznaniowe połączenie dowolnej wejściowej zdolności przesyłowej z dowolną wyjściową zdolnością przepustową lub odwrotnie;
- 37) „dozwolone przychody” oznaczają sumę przychodów z usług przesyłowych i przychodów z usług nieprzesyłowych uzyskanych przez operatora systemu przesyłowego z tytułu świadczenia usług w określonym czasie w danym okresie regulacyjnym, które taki operator systemu przesyłowego ma prawo uzyskać w ramach systemu pułapu niecenowego i które są określane zgodnie z art. 75 ust. 6 lit. a) dyrektywy 2009/73/WE;
- 38) „nowa infrastruktura” oznacza infrastrukturę nieukończoną do dnia 4 sierpnia 2003 r.

↓ 715/2009 (dostosowany)

2. Bez uszczerbku dla definicji zawartych w ust. 1 ~~niniejszego artykułu~~, stosuje się również definicje zawarte w art. 2 ~~dyrektywy 2009/73/WE~~ ☒ przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx ☒, istotne dla stosowania niniejszego rozporządzenia, ~~z wyjątkiem definicji przesyłu w pkt 3 tego artykułu.~~

Odnoszące się do przesyłu definicje zawarte w ust. 1 pkt ~~43–2423~~ ~~niniejszego artykułu~~ stosują się w drodze analogii do instalacji magazynowych i instalacji LNG.

ROZDZIAŁ II

OGÓLNE ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO SYSTEMU GAZU ZIEMNEGO I SYSTEMU WODORU

SEKCJA 1

OGÓLNE ZASADY DOTYCZĄCE ORGANIZACJI RYNKÓW I DOSTĘPU DO INFRASTRUKTURY

Artykuł 3

Zasady ogólne

Państwa członkowskie, organy regulacyjne, operatorzy systemów przesyłowych, operatorzy systemów dystrybucyjnych, operatorzy systemów magazynowania, operatorzy LNG, operatorzy systemu wodoru oraz operatorzy delegowani jako operatorzy danego obszaru rynku lub operatorzy platform rezerwacyjnych zapewniają funkcjonowanie rynków gazu zgodnie z następującymi zasadami:

- a) ceny za gazy ustala się na podstawie popytu i podaży;
- b) operatorzy systemów przesyłowych i dystrybucyjnych współpracują ze sobą w celu zapewnienia użytkownikom sieci swobody niezależnego rezerwowania zdolności na wejściu i wyjściu z systemu. Gaz jest transportowany przez system wejścia-wyjścia, a nie w ramach ścieżek kontraktowych;
- c) taryfy pobierane w punktach wejścia i wyjścia są skonstruowane w taki sposób, aby przyczyniały się do integracji rynku, zwiększając bezpieczeństwo dostaw i promując wzajemne połączenia między sieciami gazowymi;
- d) przedsiębiorstwa prowadzące działalność w tym samym systemie wejścia-wyjścia wymieniają gaz w wirtualnym punkcie obrotu;
- e) użytkownicy sieci mają obowiązek bilansować swoje portfele bilansowe, tak aby ograniczyć do minimum konieczność podejmowania przez operatorów systemów przesyłowych działań bilansujących.
- f) działania bilansujące przeprowadza się na platformie obrotu i na podstawie standardowych produktów;
- g) zasady rynkowe zapobiegają działaniom, utrudniającym kształtowanie się cen w oparciu o popyt na gazy i ich podaż;

- h) zasady rynkowe ułatwiają powstanie i funkcjonowanie płynnego handlu gazami, sprzyjając kształtowaniu się cen i przejrzystości cen;
- i) zasady rynkowe umożliwiają obniżenie emisyjności systemu gazu ziemnego i wodoru, w tym przez umożliwienie integracji gazu ziemnego ze źródeł odnawialnych na rynku gazów oraz wprowadzenie zachęt do podnoszenia efektywności energetycznej;
- j) zasady rynkowe dostarczają odpowiednich zachęt do inwestowania, w szczególności do długofalowych inwestycji w bezemisyjny i zrównoważony system gazowy, w magazynowanie energii, efektywność energetyczną, odpowiedź odbioru zaspokajającą zapotrzebowanie na rynku, ułatwiają uczciwą konkurencję oraz bezpieczeństwo dostaw energii;
- k) jeżeli istnieją bariery dla transgranicznych przepływów gazu między systemami wejścia-wyjścia, usuwa się je;
- l) zasady rynkowe ułatwiają współpracę i integrację regionalną.

Artykuł 4

Wyodrębnienie regulowanych baz aktywów

1. W przypadku gdy operator systemu przesyłowego lub operator sieci świadczy regulowane usługi w zakresie gazu, wodoru lub energii elektrycznej, musi spełniać wymóg rozdziału rachunkowości określony w art. 69 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] i art. 56 dyrektywy (UE) 2019/944, a jego regulowane bazy aktywów dla gazu, energii elektrycznej i wodoru muszą być odrębne. Wyodrębniona regulowana baza aktywów gwarantuje:
 - a) wykorzystywanie przychodów z usług uzyskanych ze świadczenia określonych usług regulowanych wyłącznie do odzyskania kapitału i wydatków operacyjnych związanych z aktywami ujętymi w regulowanej bazie aktywów, na podstawie której świadczone usługi regulowane;
 - b) ustalenie wartości aktywów w przypadku ich przeniesienia do innej regulowanej bazy aktywów. Wartość ustalona dla przeniesionego składnika aktywów podlega audytowi i zatwierdzeniu przez właściwy organ regulacyjny. Wartość ustala się na poziomie zapobiegającym subsydiowaniu skrośnemu.
2. Państwo członkowskie może zezwolić na transfery finansowe między usługami regulowanymi, które są odrębne w rozumieniu ust. 1, pod warunkiem że:
 - a) wszystkie dochody potrzebne do transferu finansowego pobiera się w formie specjalnej opłaty;
 - b) specjalna opłata jest pobierana wyłącznie w punktach wyjścia do odbiorców końcowych zlokalizowanych w tych samych państwach członkowskich, co beneficjent transferu finansowego;

- c) specjalna opłata i transfer finansowy lub metody ich obliczania są zatwierdzane przez organ regulacyjny, o którym mowa w art. 70, przed ich wejściem w życie;
- d) zatwierdzone specjalne opłaty i transfery finansowe oraz metody, w przypadku gdy zatwierdzono metody, są publikowane.
3. Organ regulacyjny może zatwierdzić transfer finansowy i specjalną opłatę, o których mowa w ust. 2, pod warunkiem że:
- a) opłaty za dostęp do sieci są pobierane od użytkowników regulowanej bazy aktywów, którzy korzystają z transferu finansowego;
- b) suma transferów finansowych i przychodów z usług uzyskanych w ramach taryf za dostęp do sieci nie może być większa niż dozwolone przychody;
- c) transfer finansowy jest zatwierdzany na czas określony i nigdy nie może być dłuższy niż jedna trzecia okresu amortyzacji danej infrastruktury.
4. Do dnia [data przyjęcia = 1 rok] ACER wydaje zalecenia dla operatorów systemów przesyłowych lub sieci oraz organów regulacyjnych dotyczące metod:
- a) określania wartości aktywów, które są przenoszone do innej regulowanej bazy aktywów, oraz przeznaczenia wszelkich zysków i strat, które to przeniesienie może spowodować;
- b) obliczania wielkości i maksymalnego czasu stosowania transferu finansowego i specjalnej opłaty;
- c) kryteria alokacji składek na poczet specjalnej opłaty od konsumentów końcowych powiązane z regulowaną bazą aktywów.
- ACER aktualizuje zalecenia przynajmniej raz na dwa lata.

↓ 715/2009 (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 514

Usługi związane z dostępem stron trzecich dotyczące operatorów systemów przesyłowych

1. Operatorzy systemów przesyłowych:
- a) zapewniają oferowanie swoich usług ⇔ i zdolności ⇔ wszystkim użytkownikom sieci w sposób niedyskryminacyjny;
- b) zapewniają zarówno ⇔ zdolność ⇔ ciągłą, jak i przerywaną ~~usługi związane z dostępem stron trzecich~~. Cena ~~zdolności przerywanej przerywanej zdolności przesyłowej~~ odzwierciedla prawdopodobieństwo wystąpienia przerw;

- c) oferują użytkownikom sieci ~~usługi~~ ⇒ zdolność ⇐ długo-~~ści~~ i krótkoterminow~~ae~~.

W odniesieniu do pierwszego akapitu lit. a) w przypadku gdy operator systemu przesyłowego oferuje te same usługi różnym odbiorcom, oferuje je na równoważnych warunkach umownych, wykorzystując do tego zharmonizowane umowy przesyłowe lub wspólny kodeks sieci, zatwierdzone przez właściwy organ zgodnie z procedurą określoną w art. ~~7241~~ lub 73 ~~dyrektywy 2009/73/WE~~ przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx .

2. Podpisane umowy przesyłowe, w których określono, że data rozpoczęcia ich stosowania jest niestandardowa lub okres ich obowiązywania jest krótszy niż w przypadku standardowej rocznej umowy przesyłowej, nie umożliwiają dowolnego stosowania wyższych lub niższych taryf, które nie odzwierciedlają wartości rynkowej usług zgodnie z zasadami określonymi w art. ~~1513~~ ust. 1.

↓ nowy

3. Jeżeli co najmniej dwa punkty połączeń międzysystemowych łączą te same dwa sąsiadujące systemy wejścia-wyjścia, zainteresowani operatorzy sąsiadujących systemów przesyłowych oferują dostępne zdolności w punktach połączeń międzysystemowych poprzez jeden wirtualny punkt połączenia międzysystemowego. Każda zakontraktowana zdolność w punktach połączeń międzysystemowych, niezależnie od daty jej zakontraktowania, jest przekazywana do wirtualnego punktu połączenia międzysystemowego.

Wirtualny punkt połączenia międzysystemowego ustanawia się tylko wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) łączna zdolność techniczna w wirtualnych punktach połączeń międzysystemowych jest co najmniej równa sumie zdolności technicznych w każdym z punktów połączeń międzysystemowych, które wchodzi w skład wirtualnych punktów połączeń międzysystemowych;
- b) wirtualny punkt połączeń międzysystemowych ułatwia opłacalną i skuteczną eksploatację systemu, w tym m.in. spełnia zasady określone w art. 9 i 10 niniejszego rozporządzenia.

↓ 715/2009

- ~~43.~~ W stosownych przypadkach, usługi związane z dostępem stron trzecich mogą być świadczone pod warunkiem, że użytkownicy sieci przedstawiają odpowiednie gwarancje dotyczące swojej wiarygodności finansowej. Gwarancje takie nie stanowią nieuzasadnionych barier przy wejściu na rynek oraz są niedyskryminacyjne, przejrzyste i proporcjonalne.

52 Operatorzy systemów przesyłowych mają dostęp do sieci innych operatorów systemów przesyłowych, jeżeli jest to niezbędne do wykonywania ich funkcji w związku z przesyłem transgranicznym.

Artykuł 6

Usługi związane z dostępem stron trzecich w zakresie odnoszącym się do operatorów sieci wodorowej

1. Operatorzy sieci wodorowej oferują swoje usługi wszystkim użytkownikom sieci w sposób niedyskryminacyjny. Te same usługi oferowane są różnym odbiorcom na równoważnych warunkach umownych. Operatorzy sieci wodorowych publikują na swoich stronach internetowych warunki umowne i taryfy pobierane za dostęp do sieci oraz, w stosownych przypadkach, opłaty za bilansowanie.
2. Uczestnikom rynku udostępnia się maksymalną zdolność sieci wodorowej, uwzględniając integralność systemu i jego efektywną eksploatację.
3. Maksymalny okres obowiązywania umów dotyczących zdolności przesyłowych wynosi 20 lat w przypadku infrastruktury ukończonej do dnia [data wejścia w życie] r. i 15 lat w przypadku infrastruktury ukończonej po tej dacie. Organy regulacyjne mają prawo do narzucania krótszych maksymalnych okresów, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia funkcjonowania rynku, ochrony konkurencji i zapewnienia przyszłej integracji transgranicznej.
4. Operatorzy sieci wodorowych wdrażają i publikują niedyskryminacyjne i przejrzyste procedury zarządzania ograniczeniami, które ułatwiają również transgraniczną wymianę wodoru na niedyskryminacyjnych zasadach.
5. Operatorzy sieci wodorowych regularnie oceniają popyt rynkowy na nowe inwestycje, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo dostaw i efektywność końcowych zastosowań wodoru.
6. Od dnia 1 stycznia 2031 r. sieci wodorowe są zorganizowane jako systemy wejścia-wyjścia.
7. Od dnia 1 stycznia 2031 r. art. 15 stosuje się również do taryf za dostęp do sieci wodorowych. Nie pobiera się opłat zgodnie z art. 15 za dostęp do sieci wodorowych w punktach połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmie decyzję o zastosowaniu regulowanego dostępu stron trzecich do sieci wodorowych zgodnie z art. 31 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu] przed dniem 1 stycznia 2031 r., do taryfy za dostęp do sieci wodorowych w tym państwie członkowskim ma zastosowanie art. 15 ust. 1.

8. Od dnia 1 stycznia 2031 r. operatorzy sieci wodorowych spełniają wymogi dotyczące operatorów systemów przesyłowych zgodnie z art. 5, 9 i 12, oferując swoje usługi, oraz publikują taryfy dla każdego punktu sieci na platformie internetowej obsługiwanej przez ENNOH. Do czasu przyjęcia kodeksu sieci dotyczącego alokacji zdolności przesyłowych dla sieci wodorowych na podstawie art. 54 ust. 2 lit. d) i do czasu jego wejścia w życie taka publikacja może mieć formę linków do publikacji taryf na stronach internetowych operatorów sieci wodorowych.

↓ 715/2009 (dostosowany)

⇒ nowy

Artykuł 7~~15~~

Usługi związane z dostępem stron trzecich ☒ w zakresie magazynowania gazu ziemnego, terminali wodorowych ☒ i instalacji LNG ☒ oraz instalacji magazynowania wodoru ☒

1. ⇒ Operatorzy instalacji ⇐ ~~systemu~~ LNG ⇒ i terminali wodorowych, operatorzy instalacji magazynowania wodoru, a także operatorzy ⇐ ~~oraz~~ systemu magazynowego ⇒ gazu ziemnego ⇐:
 - a) oferuj~~ę~~ swoje usługi wszystkim użytkownikom sieci w sposób niedyskryminacyjny, dostosowując je do zapotrzebowania rynkowego; w szczególności w przypadku, gdy operator ⇒ instalacji LNG lub terminali wodorowych, instalacji magazynowania wodoru ⇐ lub ⇒ operator ⇐ systemu magazynowego ⇒ gazu ziemnego ⇐ oferuje te same usługi różnym odbiorcom, dokonuje tego na równoważnych warunkach umownych;
 - b) oferuj~~ę~~ usługi, które są zgodne z wykorzystywaniem wzajemnie połączonych systemów przesyłu gazu ⇒ ziemnego i wodoru ⇐, a także ułatwiają dostęp dzięki współpracy z operatorem systemu przesyłowego ⇒ lub operatorem sieci wodorowej ⇐; oraz
 - c) podaj~~ę~~ do wiadomości publicznej stosowne informacje, w szczególności dane dotyczące wykorzystywania i dostępności usług, w ramach czasowych, które są zgodne z odpowiednimi potrzebami handlowymi użytkowników instalacji LNG lub instalacji magazynowych ⇒ LNG, terminali wodorowych lub instalacji magazynowania wodoru ⇐, z zastrzeżeniem monitorowania takich publikacji przez krajowe organy regulacyjne.
2. Każdy operator systemu magazynowego:
 - a) zapewnia zarówno ciągle, jak i przerywane usługi w zakresie dostępu stron trzecich; cena zdolności przerywanej odzwierciedla prawdopodobieństwo wystąpienia przerw;
 - b) oferuje użytkownikom instalacji magazynowych usługi krótko-, jak i długoterminowe; ~~oraz~~

- c) oferuje użytkownikom instalacji magazynowych usługi świadczone zarówno w formie pakietu, jak i oddzielnie — w zakresie przestrzeni magazynowej, zdolności zatłaczania i zdolności wytłaczania.

↓ nowy

3. Każdy operator systemu LNG oferuje użytkownikom instalacji LNG usługi świadczone w ramach instalacji LNG zarówno w formie pakietu, jak i oddzielnie, w zależności od potrzeb wyrażonych przez użytkowników instalacji LNG.

↓ 715/2009

⇒ nowy

43. Umowy dotyczące instalacji LNG ⇒ , instalacji gazu ziemnego ⇐ oraz instalacji magazynowych nie umożliwiają dowolnego stosowania wyższych taryf, w przypadku gdy zostały podpisane:

- a) poza rokiem gazowym i określono w nich niestandardowe daty rozpoczęcia ich stosowania; lub
- b) na okres krótszy niż w przypadku standardowej umowy dotyczącej instalacji LNG oraz instalacji magazynowych w ujęciu rocznym.

↓ nowy

Zawarcie umów dotyczących instalacji magazynowania wodoru i umów w sprawie terminali wodorowych na okres krótszy niż w przypadku standardowej rocznej umowy dotyczącej instalacji LNG oraz instalacji magazynowania nie umożliwia dowolnego stosowania wyższych taryf.

↓ 715/2009

⇒ nowy

54. W stosownych przypadkach, usługi związane z dostępem stron trzecich mogą być świadczone pod warunkiem, że użytkownicy sieci przedstawiają odpowiednie gwarancje dotyczące swojej wiarygodności finansowej. Gwarancje takie nie mogą stanowić nieuzasadnionych barier przy wejściu na rynek oraz są niedyskryminacyjne, przejrzyste i proporcjonalne.

65. Granice umowne w odniesieniu do wymaganej minimalnej zdolności instalacji LNG ⇒ lub terminalu wodorowego ⇐ i zdolności magazynowania ⇒ gazu ziemnego lub wodoru ⇐ są uzasadniane w oparciu o ograniczenia techniczne i umożliwiają mniejszym użytkownikom instalacji magazynowych uzyskanie dostępu do usług magazynowych.

*Artykuł 8***Ocena rynku gazów odnawialnych i niskoemisyjnych przez operatorów systemu LNG i operatorów systemu magazynowego**

Co najmniej raz na dwa lata operatorzy systemu LNG i operatorzy systemu magazynowego oceniają zapotrzebowanie rynku na nowe inwestycje umożliwiające wykorzystanie w instalacjach gazów odnawialnych i niskoemisyjnych. Przy planowaniu nowych inwestycji operatorzy systemu LNG i operatorzy systemu magazynowego oceniają zapotrzebowanie na rynku i uwzględniają bezpieczeństwo dostaw. Operatorzy systemu LNG i operatorzy systemu magazynowego podają do wiadomości publicznej wszelkie plany dotyczące nowych inwestycji umożliwiających wykorzystanie gazów odnawialnych i niskoemisyjnych w swoich instalacjach.

*Artykuł ~~9~~¹⁶***Zasady mechanizmów alokacji zdolności i procedury zarządzania ograniczeniami w zakresie odnoszącym się do operatorów systemów przesyłowych**

1. Uczestnikom rynku udostępnia się maksymalną zdolność we wszystkich punktach, o których mowa w art. ~~30~~¹⁸ ust. 3, uwzględniając integralność systemu i skuteczną eksploatację sieci.
2. Operator systemu przesyłowego wdraża i podaje do wiadomości publicznej niedyskryminacyjne i przejrzyste mechanizmy alokacji zdolności, które:
 - a) zapewniają właściwe sygnały ekonomiczne dla efektywnego i maksymalnego wykorzystania zdolności technicznej, ułatwiają inwestowanie w nową infrastrukturę oraz ułatwiają transgraniczną wymianę gazu ziemnego;
 - b) są kompatybilne z mechanizmami rynkowymi, w tym z mechanizmami rynków umów natychmiastowych i węzłów wymiany handlowej, zarazem zachowując elastyczność i możliwość dostosowywania się do zmieniających się uwarunkowań rynkowych; oraz
 - c) są zgodne z systemami dostępu do sieci państw członkowskich.
3. Operator systemu przesyłowego wdraża i podaje do wiadomości publicznej niedyskryminacyjne i przejrzyste procedury zarządzania ograniczeniami, które ułatwiają transgraniczną wymianę gazu ziemnego w oparciu o zasadę niedyskryminacji oraz które oparte są na następujących zasadach:
 - a) w przypadku ograniczeń kontraktowych, operator systemu przesyłowego oferuje niewykorzystaną zdolność na rynku pierwotnym na warunkach

przewidujących co najmniej jednolite wyprzedzenie i na zasadach przerywanych; oraz

- b) użytkownikom sieci zamierzającym odsprzedać lub poddzierżawić ich niewykorzystaną zakontraktowaną zdolność na rynku wtórnym przysługuje takie prawo.

W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. a) lit. b) państwo członkowskie może wymagać powiadomienia lub poinformowania o tym operatora systemu przesyłowego przez użytkowników sieci.

↓ nowy

4. Operatorzy systemów przesyłowych regularnie dokonują oceny zapotrzebowania rynku na nowe inwestycje, uwzględniając wspólne scenariusze opracowane na potrzeby zintegrowanego planu rozwoju sieci w oparciu o art. 51 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] oraz bezpieczeństwo dostaw.

↓ 715/2009 (dostosowany)

⇒ nowy

4. ~~W przypadku wystąpienia ograniczeń fizycznych operator systemu przesyłowego lub, w stosownych przypadkach, organy regulacyjne, stosują niedyskryminacyjne, przejrzyste mechanizmy alokacji zdolności.~~

5. ~~Operatorzy systemów przesyłowych regularnie dokonują oceny zapotrzebowania rynku na nowe inwestycje. Przy planowaniu nowych inwestycji operatorzy systemu przesyłowego oceniają zapotrzebowanie na rynku i uwzględniają bezpieczeństwo dostaw.~~

Artykuł ~~104~~7

Zasady dotyczące mechanizmów alokacji zdolności i procedur zarządzania ograniczeniami dotyczące instalacji magazynowych ☒ gazu ziemnego, ☒ ☒ terminali wodorowych, instalacji magazynowania wodoru ☒ oraz instalacji LNG

1. Uczestnikom rynku udostępnia się maksymalną pojemność instalacji magazynowych ☐ gazu ziemnego ☐ i ~~zdolność~~ instalacji LNG ☐ lub instalacji magazynowania wodoru, ☐ ☐ jak również terminali wodorowych ☐, uwzględniając integralność i eksploatację systemu.
2. Operatorzy systemu LNG ☐, instalacji magazynowania wodoru, jak również terminali wodorowych ☐ oraz sytemu magazynowego ☐ gazu ziemnego ☐ wdrażają i podają do wiadomości publicznej niedyskryminacyjne i przejrzyste mechanizmy alokacji zdolności, które:
 - a) zapewniają właściwe sygnały ekonomiczne dla efektywnego i maksymalnego wykorzystania zdolności oraz ułatwiają inwestowanie w nową infrastrukturę;

- b) są zgodne z mechanizmami rynkowymi, w tym z mechanizmami rynków kontraktów krótkoterminowych i centrów handlu gazem, a jednocześnie zachowują elastyczność i możliwość dostosowywania się do zmieniającej się sytuacji rynkowej; ~~oraz~~
 - c) są zgodne z przyłączonymi systemami dostępu do sieci.
3. Umowy dotyczące ~~instalacji~~ ⇒ terminali ⇐ LNG ⇒ , terminali wodorowych ⇐ oraz instalacji magazynowych ⇒ gazu ziemnego i instalacji magazynowania wodoru ⇐ obejmują środki przeciwdziałające akumulacji rezerw zdolności przez uwzględnienie następujących zasad, które stosuje się w przypadku ograniczeń kontraktowych:
- a) operator systemu ~~musi~~ niezwłocznie ~~zaoferować~~ ⇐ oferuje ⇐ niewykorzystaną zdolność instalacji LNG ⇒ , zdolność terminalu wodorowego ⇐ i zdolność magazynowania na rynku pierwotnym; w przypadku instalacji magazynowych ~~musi to nastąpić~~ ⇐ następuje to ⇐ z co najmniej jednodniowym wyprzedzeniem i na zasadach przerywanych;
 - b) użytkownicy instalacji LNG ⇒ , terminalu wodorowego ⇐ oraz instalacji magazynowych, którzy chcą odsprzedać swoją zakontraktowaną zdolność na rynku wtórnym, ~~muszą być~~ ⇐ są ⇐ do tego uprawnieni; ⇒ operatorzy instalacji LNG, terminalu wodorowego oraz systemu magazynowego, indywidualnie lub regionalnie zapewniają użytkownikom instalacji LNG, terminalu wodorowego i instalacji magazynowania dostęp do platformy rezerwacyjnej na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach na potrzeby odsprzedaży ich zakontraktowanej zdolności na rynku wtórnym nie później niż 18 miesięcy od [wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. ⇐

Artykuł ~~11~~²²

Handel prawami do zdolności

Każdy operator systemu przesyłowego, systemu magazynowego, ~~oraz~~ systemu LNG ⇒ i systemu wodorowego ⇐ podejmuje rozsądne kroki w celu umożliwienia i ułatwienia swobodnego handlu prawami do zdolności w sposób przejrzysty i niedyskryminacyjny. Każdy operator opracowuje zharmonizowane umowy ⇒ i procedury ⇐ przesyłowe i umowy dotyczące instalacji LNG ⇒ , terminali wodorowych ⇐ i instalacji magazynowych ⇒ gazu ziemnego i instalacji magazynowania wodoru ⇐ ~~oraz procedury~~ obowiązujące na rynku pierwotnym, aby ułatwić handel prawami do zdolności na rynku wtórnym i uznać przeniesienie pierwotnych praw do zdolności, jeżeli zostanie o nim powiadomiony przez użytkowników systemu.

Organy regulacyjne są powiadamiane o zharmonizowanych umowach i ~~procedurach przesyłowych i umowach dotyczących instalacji LNG i instalacji magazynowych.~~

Artykuł 12~~21~~

Zasady bilansowania i opłaty za niebilansowanie

1. Zasady bilansowania opracowywane są w sposób sprawiedliwy, niedyskryminacyjny i przejrzysty oraz opierają się na obiektywnych kryteriach. Zasady bilansowania odzwierciedlają prawdziwe potrzeby systemu i uwzględniają środki, którymi dysponuje operator systemu przesyłowego. Zasady bilansowania mają charakter rynkowy.
2. Aby umożliwić użytkownikom sieci podejmowanie środków zaradczych w odpowiednim czasie, operator systemu przesyłowego dostarcza wystarczające, terminowe i wiarygodne, pobierane on-line informacje na temat statusu bilansowego użytkowników sieci.

Dostarczane informacje odzwierciedlają poziom informacji, którymi dysponuje operator systemu przesyłowego, oraz okres rozliczeniowy, za który naliczane są opłaty za niebilansowanie.

Za dostarczanie informacji na mocy niniejszego ustępu nie pobiera się opłat.

3. Opłaty za niebilansowanie odzwierciedlają w miarę możliwości koszty, a jednocześnie zapewniają odpowiednie środki zachęcające użytkowników sieci do bilansowania ilości gazu wprowadzanego przez nich do sieci i pobieranego z niej. Nie mogą być wykorzystywane jako subsydiowanie skróśne między użytkownikami sieci i nie utrudniają wejścia na rynek nowym podmiotom.

Właściwe organy lub, w stosownych przypadkach, operator systemu przesyłowego podają do wiadomości publicznej wszelkie metody kalkulacji opłat za niebilansowanie, a także ⇒ wartości końcowe ⇐ ~~taryfy wynikowe~~.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w celu ułatwienia handlu gazem ⇒ w wirtualnym punkcie obrotu ⇐ operatorzy systemów przesyłowych starali się zharmonizować systemy bilansowania oraz minimalizować struktury i poziomy opłat za bilansowanie.

Artykuł 13~~3~~

Certyfikacja operatorów systemu przesyłowego ☒ i operatorów sieci wodorowej ☒

1. Komisja bada wszelkie zgłoszenia decyzji w sprawie certyfikacji operatora systemu przesyłowego ⇒ lub operatora sieci wodorowej ⇐ zgodnie z art. ~~654~~ ust. 6 ☒ [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] ☒ ~~dyrektywy 2009/73/WE~~, niezwłocznie po ich otrzymaniu. W terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania zgłoszenia Komisja przekazuje właściwemu krajowemu organowi regulacyjnemu swoją opinię dotyczącą

zgodności z art. ~~654~~ust. 2 lub art. ~~664~~, oraz art. ~~549~~ ~~dyrektywy 2009/73/WE~~ ~~przekształconej dyrektywy w sprawie gazu~~ ~~⇒~~ w odniesieniu do operatorów systemu przesyłowego, oraz art. 65 tej dyrektywy w odniesieniu do operatorów sieci wodorowej ~~⇐~~.

Podczas przygotowywania opinii, o której mowa w akapicie pierwszym, Komisja może zwrócić się do ~~ACER~~ ~~Agencji~~ o wydanie opinii w sprawie decyzji ~~krajowego~~ organu regulacyjnego. W takim przypadku termin dwóch miesięcy, o którym mowa w akapicie pierwszym, przedłuża się o kolejne dwa miesiące.

Jeżeli Komisja nie wyda opinii w terminie, o którym mowa w pierwszym i drugim akapicie, uznaje się, że Komisja nie wnosi sprzeciwu wobec decyzji organu regulacyjnego.

2. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania opinii Komisji ~~krajowy~~ organ regulacyjny przyjmuje ostateczną decyzję w sprawie certyfikacji operatora systemu przesyłowego ~~⇒~~ lub operatora sieci wodorowej ~~⇐~~, uwzględniając w najwyższym stopniu tę opinię. Decyzja organu regulacyjnego jest publikowana wraz z opinią Komisji.
3. Organy regulacyjne lub Komisja mogą w każdej chwili w czasie trwania procedury zwrócić się do operatorów systemu przesyłowego ~~⇒~~, operatorów sieci wodorowej ~~⇐~~ lub przedsiębiorstw prowadzących jakąkolwiek działalność w zakresie produkcji lub dostaw o dostarczenie wszelkich informacji istotnych z punktu widzenia wypełniania ich zadań zgodnie z niniejszym artykułem.
4. Organy regulacyjne oraz Komisja zachowują poufność informacji handlowych podlegających szczególnej ochronie.
5. Komisja ~~może przyjąć~~ ~~⇒~~ jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 63, aby sformułować ~~⇐~~ wytyczne określające w sposób szczegółowy procedurę, która ma być stosowana w ramach stosowania ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. ~~Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 2.~~
6. W przypadku gdy Komisja otrzymała zgłoszenie w sprawie certyfikacji operatora systemu przesyłowego zgodnie z art. ~~549~~ ust. 10 ~~dyrektywy 2009/73/WE~~ ~~przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx~~ ~~⇐~~, podejmuje ona decyzję w sprawie certyfikacji. Organ regulacyjny stosuje się do decyzji Komisji.

↓ nowy

Artykuł 14

Współpraca między operatorami systemów przesyłowych

1. Operatorzy systemów przesyłowych współpracują z innymi operatorami systemów przesyłowych i infrastruktury przy koordynowaniu konserwacji i remontów swoich sieci w celu zminimalizowania wszelkich zakłóceń usług przesyłowych

świadczonych na rzecz użytkowników sieci i operatorów systemów przesyłowych na innych obszarach.

2. Operatorzy systemów przesyłowych współpracują między sobą, jak również z innymi operatorami infrastruktury w celu maksymalizacji zdolności technicznej w ramach systemu wejścia-wyjścia oraz ograniczenia stosowania paliwa gazowego do niezbędnego minimum.

SEKCJA 2

DOSTĘP DO SIECI

↓ 715/2009 (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 15~~43~~

Taryfy za dostęp do sieci

1. Taryfy lub metody ich kalkulacji stosowane przez operatorów systemów przesyłowych i zatwierdzone przez organy regulacyjne zgodnie z art. ~~724~~ust. ~~67~~ dyrektywy ~~2009/73/WE~~ ~~☒~~ przekształconej dyrektywy w sprawie gazu ~~☒~~, jak również taryfy opublikowane zgodnie z art. ~~273~~ust. 1 tej dyrektywy są przejrzyste, uwzględniają potrzebę zachowania integralności systemu oraz potrzebę jego udoskonalania, odzwierciedlają rzeczywiście poniesione koszty w zakresie, w jakim koszty te odpowiadają kosztom ponoszonym przez operatora sieci o porównywalnej wydajności i strukturze, oraz są przejrzyste, a jednocześnie obejmują odpowiedni zwrot nakładów inwestycyjnych, ~~a w stosownych przypadkach uwzględniają wyniki analizy porównawczej taryf przeprowadzonej przez organy regulacyjne~~. Taryfy lub metody wykorzystywane do ich kalkulacji stosowane są w sposób niedyskryminacyjny.

~~Państwa członkowskie mogą zdecydować, że~~ Taryfy można ustalać także z wykorzystaniem mechanizmów rynkowych, takich jak aukcje, pod warunkiem że mechanizmy te i wynikające z nich dochody są zatwierdzone przez organ regulacyjny.

Taryfy lub metody ich kalkulacji ułatwiają skuteczny handel gazem oraz konkurencję, pozwalając jednocześnie uniknąć subsydiowania skrośnego między użytkownikami sieci oraz dostarczają zachęt dla inwestycji, jak również utrzymują lub umożliwiają interoperacyjność sieci przesyłowych.

Taryfy dla użytkowników sieci są niedyskryminacyjne i są ustalane oddzielnie dla poszczególnych punktów wejścia do systemu przesyłowego lub wyjścia z niego. Mechanizmy alokacji kosztów oraz metody ustalania stawek w odniesieniu do punktów wejścia i punktów wyjścia są zatwierdzone przez krajowe organy regulacyjne. Państwa członkowskie zapewniają, aby po upływie okresu

~~przejściowego, do dnia 3 września 2011 r.,~~ opłaty sieciowe nie były obliczane na podstawie ścieżek kontraktowych.

2. Taryfy za dostęp do sieci nie ograniczają płynności rynku ani nie zakłócają handlu transgranicznego między różnymi systemami przesyłowymi. W przypadku gdy różnice w strukturach taryf ~~lub mechanizmach bilansowania~~ utrudniałyby handel między systemami przesyłowymi, i niezależnie od art. ~~7241~~ ust. ~~67~~ ~~dyrektywy 2009/73/WE~~ ~~⊗~~ przekształconej dyrektywy w sprawie gazu ~~⊗~~, operatorzy systemów przesyłowych w ścisłej współpracy z właściwymi organami krajowymi aktywnie wzmacniają zbieżność struktur taryfowych i zasad dotyczących stosowania opłat, ~~w tym odnoszących się do bilansowania.~~

↓ nowy

Artykuł 16

Rabaty taryfowe na gazy odnawialne i niskoemisyjne

1. Przy ustalaniu taryf stosuje się rabaty na gazy odnawialne i niskoemisyjne w odniesieniu do:
 - a) punktów wejścia z odnawialnych i niskoemisyjnych instalacji produkcyjnych. Do odpowiednich taryf opartych na zdolnościach stosuje się rabat w wysokości 75 % w celu zwiększenia skali zatłaczania gazów odnawialnych i niskoemisyjnych;
 - b) taryf przesyłowych opartych na zdolności w punktach wejścia do i punktach wyjścia z instalacji magazynowych, chyba że instalacja magazynowa jest podłączona do więcej niż jednej sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej i wykorzystywana do konkurowania z punktem połączenia międzysystemowego. Rabat ten ustala się na poziomie 75 % w państwach członkowskich, w których gaz odnawialny i niskoemisyjny jest po raz pierwszy zatłaczany do systemu.
2. Organy regulacyjne mogą ustalić stawki rabatowe niższe niż określone w ust. 1 niniejszego artykułu, pod warunkiem że rabat jest zgodny z ogólnymi zasadami taryfowymi określonymi w art. 15, a w szczególności z zasadą odzwierciedlania kosztów, biorąc pod uwagę, w stosownych przypadkach, potrzebę stabilnych ram finansowych dla istniejących inwestycji oraz postępy we wprowadzaniu na rynek gazów odnawialnych i niskoemisyjnych w danym państwie członkowskim.
3. Szczegółowe informacje na temat rabatów przyznanych zgodnie z ust. 1 można określić w kodeksie sieci dotyczącym struktury taryf, o którym mowa w art. 52 ust. 1 lit. e).
4. Komisja ponownie analizuje obniżki cel zgodnie z ust. 1 [5 lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie zawierające przegląd ich wdrażania i ocenia, czy poziom obniżek określony w ust. 1 jest nadal odpowiedni w świetle ostatnich zmian na rynku. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 63 w celu zmiany stawek rabatowych, określonych w ust. 1.

5. Od dnia 1 stycznia roku następującego po przyjęciu rozporządzenia użytkownicy sieci otrzymują od operatora systemu przesyłowego rabat w wysokości 100 % taryfy regulowanej we wszystkich punktach połączeń międzysystemowych, w tym w punktach wejścia z państw trzecich i punktach wyjścia do państw trzecich, a także w punktach wejścia z terminali LNG dla gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, po przedstawieniu odpowiedniemu operatorowi systemu przesyłowego dowodu zrównoważonego rozwoju na podstawie ważnego certyfikatu zrównoważonego rozwoju zgodnie z art. 29 i 30 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001¹⁶ i zarejestrowanego w unijnej bazie danych.

W odniesieniu do tego rabatu:

- a) Operatorzy systemów przesyłowych są zobowiązani do udzielania rabatu wyłącznie w odniesieniu do możliwie najkrótszej trasy pod względem przekroczenia granicy między miejscem, w którym po raz pierwszy zarejestrowano w unijnej bazie danych konkretny dowód deklaracji zrównoważonego rozwoju oparty na certyfikacie zrównoważonego rozwoju, a następnie anulowano go jako uznany za zużyty. Żadna potencjalna marża aukcyjna nie jest objęta rabatem.
- b) Operatorzy systemów przesyłowych przekazują odpowiedniemu organowi regulacyjnemu informacje na temat faktycznych i oczekiwanych ilości gazów odnawialnych i niskoemisyjnych oraz wpływu stosowania rabatu taryfowego na ich przychody. Organy regulacyjne monitorują i oceniają wpływ rabatów na stabilność taryf.
- c) Po obniżeniu przychodów operatora systemu przesyłowego z tych taryf szczególnych o 10 % w wyniku zastosowania rabatu, zainteresowany podmiot i wszyscy operatorzy sąsiadujących systemów przesyłowych są zobowiązani do wynegocjowania mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi. Zainteresowani operatorzy systemów osiągną porozumienie w ciągu 3 lat. Jeżeli w tym terminie porozumienie nie zostanie osiągnięte, w ciągu dwóch lat zaangażowane organy regulacyjne podejmują wspólną decyzję w sprawie odpowiedniego mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi. W przypadku braku porozumienia między organami regulacyjnymi zastosowanie ma art. 6 rozporządzenia w sprawie ACER. Jeżeli organy regulacyjne nie są w stanie osiągnąć porozumienia w terminie dwóch lat lub na ich wspólny wniosek, ACER podejmuje decyzję zgodnie z art. 6 ust. 10 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2019/942.
- d) Dalsze szczegółowe dane potrzebne do wdrożenia rabatu za gazy odnawialne i niskoemisyjne, takie jak obliczenia kwalifikującej się zdolności, do której ma zastosowanie rabat, oraz potrzebne procesy, określa się w kodeksie sieci ustanowionym na podstawie art. 53 niniejszego rozporządzenia.

¹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (*Dz. U. L 328 z 21.12.2018, s. 82*).

Przychody operatorów systemu przesyłowego gazu

1. Od dnia [1 rok po transpozycji] r. właściwy organ regulacyjny zapewnia przejrzystość metod, parametrów i wartości stosowanych do określania dozwolonych lub docelowych przychodów operatorów systemów przesyłowych. Organ regulacyjny publikuje informacje, o których mowa w załączniku I, lub żąda ich opublikowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego. Informacje te są udostępniane w formacie przyjaznym dla użytkownika oraz, w miarę możliwości, w co najmniej jednym powszechnie zrozumiałym języku.
2. Koszty ponoszone przez operatora systemu przesyłowego podlegają porównaniu efektywności między unijnymi operatorami systemów przesyłowych i są odpowiednio określone przez ACER. ACER publikuje w dniu [3 lata po transpozycji] r., a następnie co cztery lata, badanie porównawcze efektywności kosztów ponoszonych przez unijnych operatorów systemów przesyłowych. Właściwe organy regulacyjne i operatorzy systemów przesyłowych przekazują ACER wszystkie dane niezbędne do tego porównania. Wyniki tego porównania są uwzględniane przez właściwe organy regulacyjne, wraz z uwarunkowaniami krajowymi, przy okresowym ustalaniu dozwolonych lub docelowych przychodów operatorów systemów przesyłowych.
3. Właściwe organy regulacyjne oceniają długoterminową ewolucję taryf przesyłowych w oparciu o oczekiwane zmiany w ich dozwolonych lub docelowych dochodach oraz w zapotrzebowaniu na gaz do 2050 r. Przy przeprowadzaniu tej oceny organ regulacyjny uwzględnia informacje na temat strategii opisanej w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu poszczególnych państw członkowskich oraz scenariusze będące podstawą zintegrowanego planu rozwoju sieci opracowanego zgodnie z art. 51 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx].

SEKCJA 3

FUNKCJONOWANIE SYSTEMU PRZESYŁU, MAGAZYNOWANIA, LNG ORAZ TERMINALI WODOROWYCH

Zdolność ciągła w zakresie dostępu gazów odnawialnych i niskoemisyjnych do systemu przesyłowego

1. Operatorzy systemów przesyłowych zapewniają zdolność ciągłą dostępu do instalacji produkcyjnych gazów odnawialnych i niskoemisyjnych podłączonych do ich sieci. W tym celu operatorzy systemów przesyłowych opracowują we współpracy z operatorami systemów dystrybucyjnych procedury i ustalenia, w tym w zakresie inwestycji, w celu zapewnienia przepływu zwrotnego z sieci dystrybucyjnej do sieci przesyłowej.

2. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla możliwości opracowania przez operatorów systemów przesyłowych alternatyw dla inwestycji w odwrócony przepływ, takich jak rozwiązania w zakresie inteligentnych sieci lub podłączenie do sieci innych operatorów. Stały dostęp może być ograniczony jedynie z powodu oferowania zdolności podlegających ograniczeniom operacyjnym, w celu zapewnienia efektywności ekonomicznej. Organ regulacyjny zapewnia, by wszelkie ograniczenia zdolności ciągłej lub ograniczenia eksploatacyjne były wprowadzane na podstawie przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur i by nie tworzyły nieuzasadnionych przeszkód utrudniających wejście na rynek. Ograniczenia nie mają zastosowania w przypadku gdy instalacja produkcyjna ponosi koszty związane z zapewnieniem ciągłej zdolności produkcyjnej.

Artykuł 19

Transgraniczna koordynacja jakości gazu

1. Operatorzy systemów przesyłowych współpracują w celu uniknięcia ograniczeń w przepływie transgranicznym wynikających z różnic w jakości gazu w punktach połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii.
2. W przypadku gdy ze względu na różnice w jakości gazu zainteresowani operatorzy systemów przesyłowych nie mogą uniknąć ograniczenia przepływu transgranicznego w ramach ich standardowej działalności, niezwłocznie informują o tym zainteresowane organy regulacyjne. Informacje te zawierają opis i uzasadnienie wszelkich kroków już podjętych przez operatorów systemów przesyłowych.
3. W ciągu sześciu miesięcy zainteresowane organy regulacyjne uzgadniają wspólnie, czy uznać ograniczenie.
4. W przypadku gdy zainteresowane organy regulacyjne uznają ograniczenie, zwracają się do zainteresowanych operatorów systemów przesyłowych o przeprowadzenie, w terminie 12 miesięcy od tego uznania i kolejno następujących działań:
 - a) współpraca i opracowanie technicznie wykonalnych wariantów, bez zmiany specyfikacji dotyczących jakości gazu, które mogą obejmować zobowiązania dotyczące przepływu i uzdatniania gazu, w celu usunięcia uznanego ograniczenia;
 - b) wspólne przeprowadzenie analizy kosztów i korzyści technicznie wykonalnych wariantów w celu określenia opłacalnych rozwiązań określających podział kosztów i korzyści między kategorie stron, na które ma to wpływ;
 - c) oszacowanie czasu wdrożenia każdego z możliwych wariantów;
 - d) przeprowadzenie konsultacji społecznych w sprawie zidentyfikowanych wykonalnych rozwiązań oraz uwzględnienie wyników konsultacji;
 - e) przedłożenie właściwym organom regulacyjnym do zatwierdzenia oraz pozostałym właściwym organom krajowym każdego zainteresowanego państwa członkowskiego wspólnego wniosku, opartego na analizie kosztów i

korzyści oraz wynikach konsultacji publicznych, dotyczącego rozwiązania usuwającego uznane ograniczenie, w tym ram czasowych jego wdrożenia.

5. Jeżeli odpowiedni operatorzy systemów przesyłowych nie osiągną porozumienia co do rozwiązania, każdy operator systemu przesyłowego bezzwłocznie informuje o tym swój organ regulacyjny.
6. Zainteresowane organy regulacyjne podejmują wspólną skoordynowaną decyzję o usunięciu uznanego ograniczenia, uwzględniając analizę kosztów i korzyści przygotowaną przez zainteresowanych operatorów systemów przesyłowych oraz wyniki konsultacji publicznych w terminie sześciu miesięcy, jak określono w art. 6 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2019/942.
7. Wspólna skoordynowana decyzja zainteresowanych organów regulacyjnych obejmuje decyzję w sprawie alokacji kosztów inwestycyjnych ponoszonych przez każdego operatora systemu przesyłowego w celu wdrożenia uzgodnionego rozwiązania, a także włączenia tych kosztów do taryf, z uwzględnieniem kosztów i korzyści gospodarczych, społecznych i środowiskowych wynikających z rozwiązania w zainteresowanych państwach członkowskich.
8. ACER może wydawać organom regulacyjnym zalecenia dotyczące szczegółów takich decyzji dotyczących alokacji kosztów, o których mowa w ust. 7.
9. Jeżeli zainteresowane organy regulacyjne nie mogą osiągnąć porozumienia, o którym mowa w ust. 3, ACER podejmuje decyzję w sprawie ograniczenia zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2019/942. Jeżeli ACER uzna ograniczenie, zwraca się do zainteresowanych operatorów systemów przesyłowych o przeprowadzenie w terminie 12 miesięcy kolejno działań, o których mowa w ust. 4 lit. a)–e).
10. W przypadku gdy właściwe organy regulacyjne nie zdołają podjąć wspólnych skoordynowanych decyzji, o których mowa w ust. 6 i 7, ACER podejmuje decyzję w sprawie rozwiązania polegającego na usunięciu uznanego ograniczenia oraz w sprawie alokacji kosztów inwestycyjnych, które każdy operator systemu przesyłowego ma ponieść w związku z wdrożeniem uzgodnionego rozwiązania, zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2019/942.
11. Dalsze szczegółowe dane potrzebne do wdrożenia elementów niniejszego artykułu, w tym szczegółowe dane dotyczące analizy kosztów i korzyści, określa się w kodeksie sieci ustanowionym na podstawie art. 53 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 20

Mieszanie wodoru w punktach połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii w systemie gazu ziemnego

1. Od dnia 1 października 2025 r. operatorzy systemów przesyłowych akceptują w punktach połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii w systemie gazu ziemnego przepływy gazu o zawartości wodoru do 5 % objętości, z zastrzeżeniem procedury opisanej w art. 19 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli zawartość wodoru w mieszaninie w systemie gazu ziemnego przekracza 5 % objętości, proces opisany w art. 19 niniejszego rozporządzenia nie ma zastosowania.
3. Państwa członkowskie nie stosują mieszaniny wodoru w systemie gazu ziemnego do ograniczania transgranicznych przepływów gazu.

↓ 715/2009 (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~21~~4

Europejska sieć operatorów systemów przesyłowych gazu

Wszyscy operatorzy systemów przesyłowych współpracują na poziomie ☒ Unii ☒ Wspólnoty poprzez ustanowienie ☒ europejskiej sieci operatorów systemów przesyłowych gazu ☒ (ENTSO gazu), aby promować dokończenie budowy i funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu ziemnego oraz transgranicznego handlu tym gazem i aby zapewnić optymalne zarządzanie, skoordynowaną eksploatację sieci przesyłowej gazu ziemnego oraz jej właściwy rozwój techniczny.

Artykuł ~~22~~5

~~Ustanowienie~~ ☒ Organizacja ☒ ENTSO gazu

1. ~~Do dnia 3 marca 2011 r. operatorzy systemów przesyłowych gazu~~ ☒ ENTSO ☒ przedkłada Komisji i ☒ ACER ☒ Agencji projekt statutu, wykaz członków oraz projekt regulaminu wewnętrznego — w tym również regulaminu procedur konsultacji z innymi zainteresowanymi stronami — dla ENTSO gazu, ~~która ma zostać ustanowiona~~ ⇒ w przypadku zmian tych dokumentów lub na uzasadniony wniosek Komisji lub ACER ⇐.
2. Po przeprowadzeniu formalnych konsultacji z podmiotami reprezentującymi wszystkie zainteresowane strony, w szczególności użytkowników systemu, w tym również odbiorców, ☒ ACER ☒ Agencja przedstawia Komisji opinię o projekcie statutu, wykazie członków i projekcie regulaminu w terminie czterech miesięcy od dnia ich otrzymania.
3. Komisja wydaje opinię w sprawie projektu statutu, wykazu członków i projektu regulaminu wewnętrznego, uwzględniając opinię ☒ ACER ☒ Agencji przewidzianą ☒, o której mowa ☒ w ust. 2, w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania opinii ☒ ACER ☒ Agencji.
4. W terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania opinii Komisji, ~~operatorzy systemów przesyłowych ustanawiają~~ ENTSO gazu, ~~przyjmując i publikując jej~~ ☒ zmieniony ☒ statut i regulamin wewnętrzny ☒ ENTSO gazu ☒.

Artykuł 238

Zadania ENTSO gazu

1. ENTSO gazu opracowuje kodeksy sieci w obszarach, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, na wniosek Komisji zgodnie z art. 53 ~~ust. 96~~ ~~ust. 6~~.
2. ENTSO gazu może opracowywać kodeksy sieci w obszarach, o których mowa w ust. 6, mając na uwadze osiągnięcie celów określonych w art. 214, w przypadku gdy kodeksy te nie dotyczą obszarów objętych wnioskiem skierowanym do niej przez Komisję. Kodeksy sieci zostają przedłożone ☒ ACER ☒ Agencji do zaopiniowania. Opinia ta jest należycie uwzględniona przez ENTSO gazu.
3. ENTSO gazu przyjmuje:
 - a) wspólne narzędzia eksploatacji sieci w celu zapewnienia koordynacji eksploatacji sieci w warunkach normalnych i w sytuacjach nadzwyczajnych, w tym również wspólną skalę klasyfikacji incydentów oraz plany badawcze;
 - b) niewiążący dziesięcioletni plan rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnotowym~~ ☒ unijnym ☒ („plan rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnotowym~~ ☒ unijnym ☒”), wraz z europejską prognozą dotyczącą dostaw, co dwa lata;
 - c) zalecenia dotyczące koordynacji współpracy technicznej między ~~wspólnotowymi~~ ☒ unijnymi ☒ operatorami systemów przesyłowych i operatorami systemów przesyłowych z krajów trzecich;
 - d) roczny program prac;
 - e) sprawozdanie roczne;
 - f) coroczne letnie i zimowe prognozy dotyczące dostaw; ☒ oraz ☒

- g) sprawozdanie z monitorowania jakości gazu najpóźniej do dnia 15 maja 2024 r., a następnie co dwa lata, obejmujące zmiany parametrów jakości gazu, zmiany poziomu i ilości domieszanego wodoru w systemie gazu ziemnego, prognozy dotyczące oczekiwanego rozwoju parametrów jakości gazu i ilości wodoru domieszanego do systemu gazu ziemnego, wpływ domieszania wodoru na przepływy transgraniczne, a także informacje na temat przypadków różnic w specyfikacjach jakości gazu lub specyfikacjach poziomów domieszania oraz sposobu postępowania w takich przypadkach.
- g) sprawozdanie z monitorowania jakości gazu obejmuje również rozwój obszarów wymienionych w lit. g), o ile jest to istotne dla sieci dystrybucyjnej, w oparciu o informacje dostarczone przez unijną organizację operatorów systemów dystrybucyjnych („organizacja OSD UE”).

↓ 715/2009

4. Europejska prognoza dotycząca dostaw, o której mowa w ust. 3 lit. b), obejmuje ogólną zdolność systemu gazowego do zaspokajania obecnego i przewidywanego zapotrzebowania na gaz w następującym okresie pięcioletnim, a także w okresie między piątym a dziesiątym rokiem od daty tej prognozy. Europejska prognoza dotycząca dostaw opiera się na krajowych prognozach dotyczących dostaw, przygotowanych przez poszczególnych operatorów systemów przesyłowych.
-

↓ nowy

Plan rozwoju sieci o zasięgu unijnym, o którym mowa w ust. 3 lit. b), obejmuje modelowanie zintegrowanej sieci, w tym sieci wodorowych, opracowywanie scenariuszy, europejską prognozę dotyczącą adekwatności dostaw oraz ocenę odporności systemu na awarie.

↓ 715/2009 (dostosowany)

5. Roczny program prac, o którym mowa w ust. 3 lit. d) zawiera wykaz i opis kodeksów sieci, które mają zostać opracowane, plan koordynacji eksploatacji sieci oraz działania w zakresie badań i rozwoju, które mają zostać zrealizowane w danym roku, jak również orientacyjny harmonogram.
6. Kodeksy sieci, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują następujące obszary, uwzględniając w stosownych przypadkach specyfikę regionu:
- a) zasady bezpieczeństwa i niezawodności sieci;
 - b) zasady przyłączenia do sieci;
 - c) zasady dostępu stron trzecich;
 - d) zasady wymiany danych i rozliczeń;
 - e) zasady interoperacyjności;
 - f) procedury operacyjne w sytuacjach ~~awaryjnych~~ ☒ nadzwyczajnych ☒;
 - g) zasady alokacji zdolności i zarządzania ograniczeniami;
 - h) zasady dotyczące wymiany handlowej w odniesieniu do technicznej i eksploatacyjnej organizacji usług dostępu do sieci i bilansowania systemu;
 - i) zasady przejrzystości;
 - j) zasady dotyczące bilansowania, w tym związane z siecią zasady dotyczące procedury nominacji, zasady dotyczące opłat za niezbilansowanie oraz zasady dotyczące bilansowania operacyjnego między systemami operatorów systemów przesyłowych;

- k) zasady dotyczące zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych; ~~oraz~~
- l) efektywność energetyczna a sieci gazowych;

↓ nowy

- m) cyberbezpieczeństwo sieci gazowych.

↓ 715/2009 (dostosowany)

⇒ nowy

7. Kodeksy sieci są opracowywane dla kwestii transgranicznych związanych z siecią oraz kwestii integracji rynku i pozostają bez uszczerbku dla praw państw członkowskich do ustanowienia krajowych kodeksów sieci niemających wpływu na handel transgraniczny.
8. ENTSO gazu monitoruje i analizuje wdrażanie kodeksów sieci i wytycznych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. ~~53~~ ~~ust. 136~~ ~~ust. 11~~ ☒ lub art. 56 ☒ oraz ich wpływ na harmonizację stosowanych zasad mających na celu ułatwienie integracji rynku. ENTSO gazu przedstawia swoje ustalenia ☒ ACER ☒ Agencji i zamieszcza wyniki analizy w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w ust. 3 lit. e) niniejszego artykułu.
9. ENTSO gazu udostępnia wszystkie informacje wymagane przez ☒ ACER ☒ Agencję w celu wykonywania jej zadań zgodnie z art. ~~249~~ ust.1.
10. ~~11~~ ☒ ACER ☒ Agencja dokonuje przeglądu krajowych dziesięcioletnich planów rozwoju sieci, aby ocenić ich spójność z dziesięcioletnim planem rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnotowym~~ ☒ unijnym ☒. W przypadku stwierdzenia przez ☒ ACER ☒ Agencję niespójności między krajowym dziesięcioletnim planem rozwoju sieci a dziesięcioletnim planem rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnotowym~~ ☒ unijnym ☒, ☒ ACER ☒ Agencja zaleca odpowiednią zmianę krajowego dziesięcioletniego planu rozwoju sieci lub dziesięcioletniego planu rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnotowym~~ ☒ unijnym ☒. Jeżeli taki krajowy dziesięcioletni plan rozwoju sieci jest opracowany zgodnie z art. ~~51~~ ~~22~~ ~~dyrektywy 2009/73/WE~~ ☒ [przekształconej dyrektywy w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] ☒, ☒ ACER ☒ Agencja zaleca właściwemu ~~krajowemu~~ organowi regulacyjnemu zmianę krajowego dziesięcioletniego planu rozwoju sieci zgodnie z art. ~~51~~ ~~22~~ ust. ~~57~~ tej dyrektywy oraz informuje o tym Komisję.
11. ~~12~~ Na wniosek Komisji, ENTSO gazu przekazuje Komisji swoje uwagi w sprawie przyjęcia wytycznych, o czym mowa w art. ~~56~~ ~~23~~.

Artykuł ~~249~~

Monitoring prowadzony przez ☒ ACER ☒ Agencję

1. ☒ ACER ☒ Agencja monitoruje wykonywanie zadań ENTSO gazu, o których mowa w art. ~~238~~ ust. 1, 2 i 3 oraz składa sprawozdania Komisji.

☒ ACER ☒ ~~Agencja~~ monitoruje wdrażanie przez ENTSO gazu kodeksów sieci opracowanych zgodnie z art. ~~238~~ ust. 2 oraz kodeksów sieci opracowanych zgodnie z art. ~~536~~ ust. 1–~~1240~~, które nie zostały jednak przyjęte przez Komisję zgodnie z art. ~~536~~ ust. ~~1344~~. W przypadku gdy ENTSO gazu nie wdroży takich kodeksów sieci, ☒ ACER ☒ ~~Agencja~~ zwraca się do niego z wnioskiem o należycie uzasadnione wyjaśnienie takiego stanu rzeczy. ☒ ACER ☒ ~~Agencja~~ informuje Komisję o tym wyjaśnieniu i wydaje na jego temat opinię.

☒ ACER ☒ ~~Agencja~~ monitoruje i analizuje wdrażanie kodeksów sieci i wytycznych przyjętych przez Komisję, zgodnie z art. ~~526~~ ~~ust. 111~~ ☒, 53, 55 i 56 ☒, oraz ich wpływ na harmonizację mających zastosowanie zasad, mających na celu ułatwienie integracji rynku, jak również niedyskryminację, skuteczną konkurencję oraz sprawne funkcjonowanie rynku, oraz składa sprawozdania Komisji.

2. ENTSO gazu przedkłada ☒ ACER ☒ ~~Agencji~~ do zaopiniowania projekt planu rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnotowym~~ ☒ unijnym ☒ oraz projekt rocznego programu prac, wraz z informacjami o procedurze konsultacji oraz innymi dokumentami, o których mowa w art. ~~238~~ ust. 3.

W terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania projektów ☒ ACER ☒ ~~Agencja~~ przedstawia ENTSO gazu i Komisji należycie uzasadnioną opinię oraz zalecenia, w przypadku gdy uzna, że projekt rocznego programu prac lub projekt planu rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnotowym~~ ☒ unijnym ☒ przedłożone przez ENTSO gazu nie przyczyniają się do niedyskryminacji, skutecznej konkurencji, sprawnego funkcjonowania rynku lub wystarczającego poziomu wzajemnych połączeń transgranicznych z dostępem dla stron trzecich.

Artykuł ~~2524~~

Organy regulacyjne

Wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, organy regulacyjne zapewniają przestrzeganie niniejszego rozporządzenia ☞, kodeksów sieci ☞ i wytycznych przyjętych zgodnie z art. ~~52–5623~~.

W stosownych przypadkach organy te współpracują między sobą, z Komisją oraz z ☒ ACER ☒ ~~Agencja~~, zgodnie z rozdziałem VIII ~~dyrektywy 2009/73/WE~~ ☒ przekształconej dyrektywy w sprawie gazu ☒.

Artykuł ~~2640~~

Konsultacje

1. Przygotowując kodeksy sieci, projekt planu rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnotowym~~ ☒ unijnym ☒ oraz swój roczny program prac, o których mowa w art. ~~238~~ ust. 1, 2 i 3, ENTSO gazu prowadzi rozległe konsultacje, na wczesnym etapie oraz w sposób otwarty i przejrzysty, z udziałem wszystkich właściwych uczestników rynku oraz — w szczególności — organizacji reprezentujących wszystkie zainteresowane strony, zgodnie z regulaminem wewnętrznym, o którym mowa w art. ~~225~~ ust. 1.

W konsultacjach tych uczestniczą ~~krajowe~~ organy regulacyjne i inne organy krajowe, przedsiębiorstwa zajmujące się dostarczaniem i produkcją gazu, użytkownicy sieci, w tym również odbiorcy, operatorzy systemów dystrybucyjnych, w tym również odpowiednie zrzeszenia branżowe, podmioty techniczne i platformy zainteresowanych stron. Celem tych konsultacji jest pozyskanie uwag i wniosków wszystkich właściwych stron w ramach procesu decyzyjnego.

2. Wszystkie dokumenty i protokoły ze spotkań dotyczących konsultacji, o których mowa w ust. 1, podaje się do wiadomości publicznej.
3. Przed przyjęciem rocznego programu prac oraz kodeksów sieci, o których mowa w art. ~~238~~ ust. 1, 2 i 3, ENTSO gazu informuje, w jaki sposób uwagi otrzymane podczas konsultacji zostały uwzględnione. Podaje również przyczyny, w przypadku gdy uwagi nie zostały uwzględnione.

↓ 347/2013 art. 22 ust. 2
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~27~~

Koszty

Koszty związane z działalnością ENTSO gazu, o której mowa w art. ~~214-23~~ ~~42~~ ⇒ , 52 i 53 ⇐ niniejszego rozporządzenia oraz w art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁷ (UE) nr 347/2013, ponoszone są przez operatorów systemów przesyłowych i uwzględniane przy wyliczaniu taryf. Organy regulacyjne zatwierdzają te koszty jedynie pod warunkiem, że są one uzasadnione i odpowiednie.

↓ 715/2009 (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~28~~

Współpraca regionalna operatorów systemów przesyłowych

1. Operatorzy systemów przesyłowych ustanawiają współpracę regionalną w ramach ENTSO gazu, aby przyczynić się do realizacji zadań, o których mowa w art. ~~238~~ ust. 1, 2 i 3. ~~W szczególności publikują oni co dwa lata regionalny plan inwestycyjny, a także mogą podejmować decyzje inwestycyjne w oparciu o ten regionalny plan inwestycyjny.~~
2. Operatorzy systemów przesyłowych promują opracowywanie rozwiązań operacyjnych w celu zapewnienia optymalnego zarządzania siecią, a także wspierają rozwój giełd energii, skoordynowaną alokację zdolności transgranicznych poprzez

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 39).

niedyskryminacyjne rozwiązania rynkowe, w należyty sposób uwzględniając specyficzne zalety aukcji typu implicit dla alokacji krótkoterminowych oraz integracji mechanizmów bilansowania.

3. Aby osiągnąć cele określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, $\Rightarrow$ Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 63, aby $\Leftarrow$ $\boxtimes$ zdefiniować $\boxtimes$ obszar geograficzny objęty każdą z regionalnych struktur współpracy ~~może zostać określony przez Komisję z uwzględnieniem istniejących regionalnych struktur współpracy. Każde państwo członkowskie uprawnione jest do promowania współpracy w więcej niż jednym obszarze geograficznym. Środek, o którym mowa w pierwszym zdaniu, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 2.~~

W tym celu Komisja konsultuje się z $\boxtimes$ ACER $\boxtimes$ Agencją oraz z ENTSO gazu.

Artykuł 29

$\boxtimes$ Dziesięcioletni plan rozwoju sieci $\boxtimes$

$\Downarrow$ 715/2009 (dostosowany)

ENTSO gazu przyjmuje i publikuje co dwa lata plan rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnotowym~~ $\boxtimes$ unijnym $\boxtimes$, o którym mowa w $\boxtimes$ art. 23 $\boxtimes$ ust. 3 lit. b). Plan rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnotowym~~ $\boxtimes$ unijnym $\boxtimes$ obejmuje modelowanie zintegrowanej sieci, opracowywanie scenariuszy, europejską prognozę dotyczącą dostaw oraz ocenę odporności systemu na awarie.

Plan rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnotowym~~ $\boxtimes$ unijnym $\boxtimes$ w szczególności:

$\Downarrow$ 347/2013 art. 22 ust. 1

$\Rightarrow$ nowy

- a) opiera się na krajowych planach inwestycyjnych $\Rightarrow$ oraz rozdziale IV rozporządzenia (UE) 347/2013 $\Leftarrow$ ~~, z uwzględnieniem regionalnych planów inwestycyjnych, o których mowa w art. 12 ust. 1, oraz – w stosownych przypadkach – unijnych aspektów planowania sieci określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej¹⁸, podlega analizie kosztów i korzyści przeprowadzonej z zastosowaniem metodologii określonej zgodnie z art. 11 tego rozporządzenia;~~

715/2009 art. 8 (dostosowany)

$\Rightarrow$ nowy

- b) w odniesieniu do połączeń transgranicznych opiera się również na uzasadnionych potrzebach różnych użytkowników sieci i obejmuje długoterminowe zobowiązania

¹⁸

Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 39.

inwestorów, o których mowa w art. ~~5614~~ oraz w art. ~~5222~~ ~~dyrektywy 2009/73/WE~~
⊗ [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] ⊗ ; oraz

- c) identyfikuje luki inwestycyjne, zwłaszcza w odniesieniu do zdolności transgranicznych.

W odniesieniu do akapitu drugiego lit. c), do planu rozwoju sieci o zasięgu ~~wspólnotowym~~
⊗ unijnym ⊗ może zostać załączony przegląd barier hamujących wzrost transgranicznej zdolności sieci wynikających z różnych procedur zatwierdzania lub praktyk.

Artykuł ~~3048~~

Wymogi przejrzystości dotyczące operatorów systemów przesyłowych

1. Operator systemu przesyłowego podaje do wiadomości publicznej szczegółowe informacje dotyczące oferowanych przez siebie ⇒ zdolności oraz ⇐ usług i stosowanych warunków, wraz z informacjami technicznymi potrzebnymi użytkownikom sieci do uzyskania skutecznego dostępu do sieci.
2. W celu zapewnienia stosowania przejrzystych, obiektywnych i niedyskryminacyjnych taryf oraz w celu ułatwienia skutecznego wykorzystania sieci gazowej, operator systemu przesyłowego lub odpowiednie organy krajowe podają do wiadomości publicznej odpowiednio i dostatecznie szczegółowe informacje na temat podstaw, metod kalkulacji i struktury taryf.
3. W odniesieniu do świadczonych przez siebie usług, każdy operator systemu przesyłowego podaje do wiadomości publicznej informacje liczbowe o technicznej, zakontraktowanej i dostępnej zdolności dla wszystkich właściwych punktów, w tym dla punktów wejścia i wyjścia, w sposób regularny i z zachowaniem ciągłości, w przyjaznej dla użytkownika i znormalizowanej formie ⇒ , jak wyszczególniono w załączniku I ⇐.
4. Odpowiednie punkty systemu przesyłowego, których dotyczą informacje, które mają być objęte wymogiem podania do wiadomości publicznej, zatwierdzane są przez właściwe organy po konsultacji z użytkownikami sieci.
5. Operator systemu przesyłowego zawsze ujawnia informacje wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia w sposób ~~zrozumiały~~, wymiennie jasny i łatwo dostępny oraz na niedyskryminacyjnych zasadach.
6. Operator systemu przesyłowego podaje do wiadomości publicznej informacje *ex post* i *ex ante* dotyczące podaży i popytu, oparte na nominacjach ⇒ oraz alokacjach ⇐, prognozach oraz zrealizowanych przepływach do i z systemu. ~~Krajowy~~ Organ regulacyjny zapewnia, aby wszystkie tego rodzaju informacje były podawane do wiadomości publicznej. Poziom szczegółowości informacji podawanych do wiadomości publicznej odzwierciedla informacje, którymi dysponuje operator systemu przesyłowego.

Operator systemu przesyłowego podaje do wiadomości publicznej informacje o działaniach podjętych w celu zbilansowania systemu, a także o poniesionych w związku z tym kosztach i wygenerowanych dochodach.

Uczestnicy rynku, których to dotyczy, dostarczają operatorowi systemu przesyłowego dane, o których mowa w niniejszym artykule.

↓ nowy

7. Operatorzy systemu przesyłowego podają do wiadomości publicznej szczegółowe informacje dotyczące ilości gazów transportowanych ich siecią, które mogą mieć znaczenie dla użytkowników sieci, w oparciu o art. 16 i 17 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/703.

↓ 715/2009 (dostosowany)

⇒ nowy

Artykuł ~~31~~⁴⁹

Wymogi przejrzystości dotyczące instalacji magazynowych ☒ gazu ziemnego i instalacji magazynowania wodoru ☒, ~~oraz~~ instalacji LNG ☒ oraz terminali wodorowych ☒

1. Operatorzy systemu LNG i systemu magazynowego ⇒ gazu ziemnego, jak również operatorzy instalacji magazynowania wodoru i operatorzy terminali wodorowych ⇐ podają do wiadomości publicznej szczegółowe informacje dotyczące ⇒ wszystkich ⇐ oferowanych przez siebie usług i stosowanych warunków wraz z informacjami technicznymi potrzebnymi użytkownikom instalacji LNG oraz instalacji ~~magazynowych~~ ☒ magazynowania ☒ ⇒ wodoru oraz terminali wodorowych ⇐ do uzyskania skutecznego dostępu do instalacji LNG oraz instalacji ~~magazynowych~~ ☒ magazynowania ☒ ⇒ wodoru i terminali wodorowych ⇐. ⇒ Organy regulacyjne mogą zwrócić się do tych operatorów o podanie do wiadomości publicznej wszelkich dodatkowych informacji istotnych dla użytkowników systemu. ⇐

↓ nowy

2. Operatorzy systemów LNG udostępniają przyjazne dla użytkownika instrumenty umożliwiające obliczanie taryf za dostępne usługi.

↓ 715/2009 (dostosowany)

⇒ nowy

3. ~~2.~~ W odniesieniu do świadczonych przez siebie usług, operatorzy systemu LNG i ⇒ instalacji magazynowania wodoru oraz ⇐ systemu magazynowego ⇒ gazu ziemnego ⇐ podają do wiadomości publicznej informacje liczbowe o zakontraktowanej i dostępnej zdolności instalacji LNG i instalacji ~~magazynowych~~ ☒ magazynowania ☒ ⇒ wodoru jak również terminalu wodorowego ⇐ w sposób

regularny i z zachowaniem ciągłości, w przyjaznej dla użytkownika i znormalizowanej formie.

4. ~~3.~~ Operatorzy systemu LNG i $\Rightarrow$ instalacji magazynowania wodoru, jak również $\Leftarrow$ systemu magazynowego $\Rightarrow$ gazu ziemnego $\Leftarrow$ zawsze ujawniają informacje wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia w sposób zrozumiały, wymiennie jasny i łatwo dostępny oraz na niedyskryminacyjnych zasadach.
5. ~~4.~~ Operatorzy systemu LNG i systemu magazynowego $\Rightarrow$ oraz operatorzy instalacji magazynowania wodoru i terminali wodorowych $\Leftarrow$ podają do wiadomości publicznej informacje o ilości gazu w każdej instalacji magazynowej lub instalacji LNG $\Rightarrow$ oraz w terminalu wodorowym $\Leftarrow$, lub w grupie instalacji magazynowych — jeżeli taki dostęp jest oferowany użytkownikom, ilościach gazu wprowadzonych i pobranych, jak również o dostępnej zdolności instalacji magazynowych $\Rightarrow$ gazu ziemnego i instalacji magazynowania wodoru $\Leftarrow$, ~~5.~~ instalacji LNG $\Rightarrow$ oraz terminalu wodorowego $\Leftarrow$, w tym w odniesieniu do instalacji zwolnionych z dostępu stron trzecich. Informacje te są również przekazywane operatorowi systemu przesyłowego, $\Rightarrow$ lub operatorowi sieci wodorowej w odniesieniu do magazynowania wodoru i terminali wodorowych, $\Leftarrow$ który podaje je do wiadomości publicznej w ujęciu zbiorczym dla systemu lub podsystemu określonego za pomocą odpowiednich punktów. Informacje te są aktualizowane co najmniej raz dziennie.

W przypadkach, w których użytkownik systemu magazynowego $\Rightarrow$ gazu ziemnego lub wodoru $\Leftarrow$, jest jedynym użytkownikiem instalacji magazynowej $\Rightarrow$ gazu ziemnego lub instalacji magazynowania wodoru $\Leftarrow$, użytkownik ten może przedłożyć ~~krajowemu~~ organowi regulacyjnemu uzasadniony wniosek dotyczący poufnego traktowania danych, o których mowa w akapicie pierwszym. W przypadku gdy ~~krajowy~~ organ regulacyjny uzna, że taki wniosek jest zasadny — uwzględniając w szczególności potrzebę równoważenia interesu zgodnej z prawem ochrony tajemnic handlowych, których wyjawienie negatywnie wpłynęłoby na ogólną strategię handlową użytkownika systemu magazynowego, z celem utworzenia konkurencyjnego rynku wewnętrznego gazu — może zezwolić operatorowi systemu magazynowego na niepodawanie do publicznej wiadomości danych, o których mowa w akapicie pierwszym, przez okres nie dłuższy niż jeden rok.

Drugi akapit stosuje się bez uszczerbku dla obowiązków w zakresie informacji i publikacji nałożonych na operatora systemu przesyłowego, o których mowa w akapicie pierwszym, chyba że dane zbiorcze są identyczne z danymi dotyczącymi konkretnego systemu magazynowego $\Rightarrow$ gazu ziemnego lub wodoru $\Leftarrow$, w odniesieniu do których ~~krajowy~~ organ regulacyjny wyraził zgodę na niepodawanie do publicznej wiadomości.

6. ~~5.~~ W celu zapewnienia przejrzystych, obiektywnych i niedyskryminacyjnych taryf oraz w celu ułatwienia skutecznego wykorzystania infrastruktury, operatorzy instalacji LNG i instalacji magazynowych $\Rightarrow$ gazu ziemnego lub instalacji magazynowania wodoru $\Leftarrow$ lub odpowiednie krajowe organy regulacyjne podają do wiadomości publicznej wystarczająco szczegółowe informacje na temat ustalania, metod obliczania i struktury taryf w odniesieniu do infrastruktury w ramach regulowanego dostępu stron trzecich; $\Rightarrow$ Instalacje LNG, którym przyznano zwolnienie zgodnie z art. 22 dyrektywy 2003/55/WE i art. 36 dyrektywy 2009/73/WE oraz art. 60 niniejszego rozporządzenia, oraz operatorzy magazynów

gazu ziemnego w ramach wynegocjowanego systemu dostępu stron trzecich podają do wiadomości publicznej taryfy za infrastrukturę, aby zapewnić wystarczający stopień przejrzystości. ↩

↓ nowy

Operatorzy systemów LNG i instalacji magazynowych ustanawiają odpowiednio jedną europejską platformę w terminie 18 miesięcy od dnia [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] w celu publikowania w przejrzysty i przyjazny dla użytkownika sposób informacji wymaganych w niniejszym artykule.

↓ 715/2009

Artykuł ~~32~~²⁰

Prowadzenie dokumentacji przez operatorów systemów

Operatorzy systemów przesyłowych, operatorzy systemów magazynowych i operatorzy systemów LNG przechowują przez okres pięciu lat do dyspozycji organów krajowych, w tym również krajowego organu regulacyjnego i krajowego organu ochrony konkurencji oraz Komisji wszystkie informacje, o których mowa w art. ~~30~~¹⁸ i ~~31~~¹⁹ oraz w części 3 załącznika I.

↓ nowy

SEKCJA 4

FUNKCJONOWANIE SYSTEMU DYSTRYBUCYJNEGO

Artykuł 33

Zdolność ciągła w zakresie dostępu gazów odnawialnych i niskoemisyjnych do systemu dystrybucyjnego

1. Operatorzy systemów dystrybucyjnych zapewniają ciągłą zdolność dostępu instalacjom produkcyjnym gazów odnawialnych i niskoemisyjnych podłączonym do ich sieci. W tym zakresie operatorzy systemów dystrybucyjnych opracowują we współpracy z operatorami systemów przesyłowych procedury i ustalenia, w tym w zakresie inwestycji, w celu zapewnienia przepływu zwrotnego z sieci dystrybucyjnej do sieci przesyłowej.
2. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla możliwości opracowania przez operatorów systemów dystrybucyjnych alternatyw dla inwestycji w odwrócony przepływ, takich jak rozwiązania w zakresie inteligentnych sieci lub podłączenie do sieci innych operatorów. Stały dostęp może być ograniczony jedynie z powodu oferowania zdolności podlegających ograniczeniom operacyjnym, w celu zapewnienia efektywności ekonomicznej. Organ regulacyjny zapewnia, by wszelkie ograniczenia

zdolności ciągłej lub ograniczenia eksploatacyjne były wprowadzane na podstawie przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur i by nie tworzyły nieuzasadnionych przeszkód utrudniających wejście na rynek. Ograniczenia nie mają zastosowania w przypadku gdy instalacja produkcyjna ponosi koszty związane z zapewnieniem ciągłej zdolności produkcyjnej.

Artykuł 34

Współpraca między operatorami systemów dystrybucyjnych i operatorami systemów przesyłowych

Operatorzy systemów dystrybucyjnych współpracują z innymi operatorami systemów dystrybucyjnych i operatorami systemów przesyłowych w celu koordynacji konserwacji, rozwoju systemu, nowych połączeń i eksploatacji systemu, aby zapewnić integralność systemu oraz zmaksymalizować zdolności i zminimalizować zużycie paliwa gazowego.

Artykuł 35

Wymogi przejrzystości dotyczące operatorów systemów dystrybucyjnych

W przypadkach, gdy operatorzy systemów dystrybucyjnych są odpowiedzialni za zarządzanie jakością gazu w ich sieciach, podają oni do wiadomości publicznej szczegółowe informacje dotyczące jakości gazów transportowanych ich siecią, które mogą mieć znaczenie dla użytkowników sieci, w oparciu o art. 16 i 17 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/703.

Artykuł 36

Europejska organizacja operatorów systemów dystrybucyjnych

Operatorzy systemów dystrybucyjnych obsługujący system gazu ziemnego współpracują na poziomie Unii za pośrednictwem europejskiej organizacji operatorów systemów dystrybucyjnych („organizacja OSD UE”), ustanowionej zgodnie z art. 52–57 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943¹⁹, aby wspierać ukończenie tworzenia i funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu ziemnego oraz promować optymalne zarządzanie systemami dystrybucyjnymi i przesyłowymi oraz ich skoordynowaną eksploatację.

Zarejestrowani członkowie mogą uczestniczyć w pracach organizacji OSD UE bezpośrednio lub mogą być reprezentowani przez krajowe stowarzyszenie wyznaczone przez państwo członkowskie lub przez stowarzyszenie na poziomie Unii.

Koszty związane z działalnością organizacji OSD UE ponoszone są przez operatorów systemów dystrybucyjnych, którzy są zarejestrowanymi członkami, oraz podlegają uwzględnieniu przy wyliczaniu taryf. Organy regulacyjne zatwierdzają wyłącznie te koszty, które są uzasadnione i proporcjonalne.

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (*Dz. U. L 158 z 14.6.2019, s. 54*).

Artykuł 37

Zmiany głównych zasad i procedur organizacji OSD UE

1. Zasady i procedury dotyczące uczestnictwa operatorów systemów dystrybucyjnych w organizacji OSD UE zgodnie z art. 54 rozporządzenia (UE) 2019/942 mają również zastosowanie do operatorów systemów dystrybucyjnych obsługujących system gazu ziemnego.
2. W skład Rady Konsultacyjnej ds. Przemysłowych i Naukowych na podstawie art. 54 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) 2019/942 wchodzi również przedstawiciele stowarzyszeń reprezentujących europejskich operatorów systemów dystrybucyjnych obsługujących wyłącznie system gazu ziemnego.
3. Do dnia [rok po wejściu w życie] organizacja OSD UE przedkłada Komisji i ACER projekt zaktualizowanego statutu, w tym kodeks postępowania, wykaz zarejestrowanych członków, projekt zaktualizowanego regulaminu wewnętrznego, w tym regulamin konsultacji z ENTSO energii elektrycznej, ENTSO gazu i innymi zainteresowanymi stronami, oraz projekt zaktualizowanych zasad finansowania.

Zaktualizowany projekt regulaminu wewnętrznego organizacji OSD UE zapewnia zrównoważoną reprezentację wszystkich uczestniczących operatorów systemów dystrybucyjnych, w tym operatorów będących właścicielami lub obsługujących wyłącznie systemy gazu ziemnego.
4. W terminie czterech miesięcy od otrzymania dokumentów zgodnie z ust. 3 i po przeprowadzeniu konsultacji z organizacjami reprezentującymi wszystkie zainteresowane strony, w szczególności z użytkownikami systemów dystrybucyjnych, ACER przekazuje Komisji swoją opinię.
5. Komisja wydaje opinię w sprawie dokumentów przekazanych zgodnie z ust. 3, uwzględniając opinię ACER przewidzianą w ust. 3, w terminie trzech miesięcy od otrzymania opinii ACER.
6. W terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania pozytywnej opinii Komisji operatorzy systemów dystrybucyjnych przyjmują i publikują zmieniony statut, regulamin wewnętrzny i zasady finansowania.
7. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, przedkłada się Komisji i ACER w przypadku dokonania w nich zmian lub na uzasadniony wniosek którejkolwiek z nich. ACER i Komisja mogą wydawać opinie zgodnie z procedurą określoną w ust. 3, 4 i 5.

Artykuł 38

Zadania dodatkowe organizacji OSD UE

1. Organizacja OSD UE wykonuje zadania wymienione w art. 55 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) 2019/943 i podejmuje działania wymienione w art. 55 ust. 2 lit.

c)–e) tego rozporządzenia, również w odniesieniu do tych sieci dystrybucyjnych, które stanowią część systemu gazu ziemnego.

2. Oprócz zadań wymienionych w art. 55 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/943 organizacja OSD UE uczestniczy w opracowywaniu kodeksów sieci, które są istotne dla eksploatacji i planowania sieci dystrybucyjnych oraz skoordynowanej eksploatacji sieci przesyłowych i dystrybucyjnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, oraz przyczynia się do ograniczenia niezorganizowanych emisji metanu z systemu gazu ziemnego.

Uczestnicząc w opracowywaniu nowych kodeksów sieci zgodnie z art. 53, organizacja OSD UE musi spełniać wymogi dotyczące konsultacji, określone w art. 56 rozporządzenia (UE) 2019/943.

3. Oprócz działań wymienionych w art. 55 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/943 organizacja OSD UE:

- a) współpracuje z ENTSO gazu przy monitorowaniu wdrażania kodeksów sieci i wytycznych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia, które są istotne z punktu widzenia eksploatacji i planowania sieci dystrybucyjnych oraz skoordynowanej eksploatacji sieci przesyłowych i dystrybucyjnych;
- b) współpracuje z ENTSO gazu przy przyjmowaniu najlepszych praktyk w zakresie skoordynowanej eksploatacji i planowania systemów przesyłowych i dystrybucyjnych, w tym kwestii takich jak wymiana danych między operatorami i koordynacja rozproszonych zasobów energetycznych;
- c) pracuje nad określeniem najlepszych praktyk w zakresie wdrażania wyników ocen zgodnie z art. 23 ust. 1a [wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie energii odnawialnej III] i art. 23 [wniosku dotyczącego zmienionej dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej] oraz w zakresie współpracy między operatorami sieci dystrybucyjnych energii elektrycznej, sieci dystrybucyjnych gazu ziemnego i systemów ciepłowniczych i chłodniczych, w tym do celów oceny zgodnie z art. 24 ust. 8 [wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie energii odnawialnej III].

4. Organizacja OSD UE przekazuje ENTSO gazu dane na potrzeby jej sprawozdawczości dotyczącej jakości gazu w odniesieniu do sieci dystrybucyjnych, w których za zarządzanie jakością gazu odpowiedzialni są operatorzy systemów dystrybucyjnych, o czym mowa w art. 23 ust. 3.

Rozdział III

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO WYSPECJALIZOWANYCH SIECI WODOROWYCH

Artykuł 39

Transgraniczna koordynacja jakości wodoru

1. Operatorzy sieci wodorowej współpracują w celu uniknięcia ograniczeń w przepływach transgranicznych wodoru wynikających z różnic w jego jakości.
2. W przypadku gdy ze względu na różnice w jakości wodoru zainteresowani operatorzy sieci wodorowej nie mogą uniknąć ograniczenia przepływów transgranicznych w ramach ich standardowej działalności, niezwłocznie informują o tym zainteresowane organy regulacyjne. Informacje te zawierają opis i uzasadnienie wszelkich kroków już podjętych przez operatorów sieci wodorowej.
3. W ciągu sześciu miesięcy zainteresowane organy regulacyjne uzgadniają wspólnie, czy uznać ograniczenie.
4. W przypadku gdy zainteresowane organy regulacyjne uznają ograniczenie, zwracają się do zainteresowanych operatorów sieci wodorowej o przeprowadzenie, w terminie 12 miesięcy i kolejno następujących działań:
 - a) współpraca i opracowanie technicznie wykonalnych wariantów w celu usunięcia uznanego ograniczenia;
 - b) wspólne przeprowadzenie analizy kosztów i korzyści technicznie wykonalnych wariantów w celu określenia opłacalnych rozwiązań określających podział kosztów i korzyści między kategorie stron, na które ma to wpływ;
 - c) oszacowanie czasu wdrożenia każdego z możliwych wariantów;
 - d) przeprowadzenie konsultacji społecznych w sprawie zidentyfikowanych wykonalnych rozwiązań oraz uwzględnienie wyników konsultacji;
 - e) przedłożenie właściwym organom regulacyjnym do zatwierdzenia oraz pozostałym właściwym organom krajowym każdego zainteresowanego państwa członkowskiego wspólnego wniosku w sprawie rozwiązania, opartego na analizie kosztów i korzyści oraz wynikach konsultacji społecznych, dotyczącego rozwiązania usuwającego uznane ograniczenie, w tym ram czasowych jego wdrożenia.
5. W przypadku gdy zainteresowani operatorzy sieci wodorowej nie osiągną porozumienia co do rozwiązania w terminie 12 miesięcy, każdy operator systemu wodoru niezwłocznie informuje o tym swój organ regulacyjny.

6. Zainteresowane organy regulacyjne podejmują wspólną skoordynowaną decyzję o usunięciu uznanego ograniczenia, uwzględniając analizę kosztów i korzyści przygotowaną przez zainteresowanych operatorów systemów przesyłowych oraz wyniki konsultacji publicznych w terminie sześciu miesięcy, jak określono w art. 6 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2019/942.
7. Wspólna skoordynowana decyzja zainteresowanych organów regulacyjnych obejmuje decyzję w sprawie alokacji kosztów inwestycyjnych ponoszonych przez każdego operatora sieci wodorowej w celu wdrożenia uzgodnionego rozwiązania, a także włączenia tych kosztów do taryf po dniu 1 stycznia 2031 r., z uwzględnieniem kosztów i korzyści gospodarczych, społecznych i środowiskowych wynikających z rozwiązania w zainteresowanych państwach członkowskich.
8. ACER może wydawać organom regulacyjnym zalecenia dotyczące szczegółów takich decyzji dotyczących alokacji kosztów, o których mowa w ust. 7.
9. Jeżeli zainteresowane organy regulacyjne nie mogą osiągnąć porozumienia, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, ACER podejmuje decyzję w sprawie ograniczenia zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2019/942. Jeżeli ACER uzna ograniczenie, zwraca się do zainteresowanych operatorów sieci wodorowej o przeprowadzenie w terminie 12 miesięcy i kolejno działań, o których mowa w ust. 4 lit. a)–e).
10. W przypadku gdy właściwe organy regulacyjne nie zdołają podjąć wspólnych skoordynowanych decyzji, o których mowa w ust. 6 i 7 niniejszego artykułu, ACER podejmuje decyzję w sprawie rozwiązania polegającego na usunięciu uznanego ograniczenia oraz w sprawie alokacji kosztów inwestycyjnych, które każdy operator systemu ma ponieść w związku z wdrożeniem uzgodnionego rozwiązania, zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2019/942.
11. Dalsze szczegółowe dane potrzebne do wdrożenia niniejszego artykułu, w tym szczegółowe informacje na temat wspólnej wiążącej specyfikacji jakości wodoru dla transgranicznych połączeń wzajemnych wodoru, analizy kosztów i korzyści usunięcia ograniczeń w przepływie transgranicznym wynikających z różnic w jakości wodoru, przepisy dotyczące interoperacyjności transgranicznej infrastruktury wodorowej, w tym odnoszące się do umów dotyczących połączeń międzysystemowych, jednostek, wymiany danych, komunikacji i dostarczania informacji odpowiednim uczestnikom rynku, określa się w kodeksie sieci ustanowionym zgodnie z art. 54 ust. 2 lit. b).

Artykuł 40

Europejska sieć operatorów sieci wodorowych

1. Operatorzy sieci wodorowych współpracują na poziomie Unii poprzez europejską sieć operatorów sieci wodorowych (ENNOH), aby wspierać rozwój i funkcjonowanie rynku wewnętrznego wodoru i handel transgraniczny oraz aby zapewnić optymalne zarządzanie europejską siecią wodorową, jej skoordynowaną eksploatacją oraz jej właściwy rozwój techniczny.

2. Wykonując swoje funkcje wynikające z prawa Unii, ENNOH działa z myślą o ustanowieniu dobrze funkcjonującego i zintegrowanego rynku wewnętrznego wodoru oraz przyczynia się do efektywnego i trwałego osiągnięcia celów określonych w ramach polityki klimatyczno-energetycznej, w szczególności poprzez wkład w efektywną integrację wodoru wywarzanego z odnawialnych źródeł energii oraz w zwiększaniu poziomu efektywności energetycznej przy jednoczesnym utrzymaniu bezpieczeństwa systemu. ENNOH musi posiadać odpowiednie zasoby ludzkie i finansowe do wykonywania swoich obowiązków.
3. Do dnia 1 września 2024 r. operatorzy sieci wodorowej przedkładają Komisji i ACER projekt statutu, wykaz członków oraz projekt regulaminu wewnętrznego — w tym również regulaminu procedur konsultacji z zainteresowanymi stronami — dla ENNOH, która ma zostać ustanowiona.
4. Operatorzy sieci wodorowej przedkładają Komisji i ACER każdy projekt zmian statutu, wykazu członków lub regulaminu wewnętrznego ENNOH.
5. Po przeprowadzeniu konsultacji z podmiotami reprezentującymi wszystkie zainteresowane strony, w szczególności użytkowników systemu, w tym odbiorców, ACER przedstawia Komisji opinię w sprawie przedmiotowego projektu lub sam projekt zmian statutu, wykazu członków i regulaminu wewnętrznego w terminie czterech miesięcy od dnia ich otrzymania.
6. Komisja wydaje opinię w sprawie projektu i projektu zmian statutu, wykazu członków i regulaminu wewnętrznego, uwzględniając opinię ACER przewidzianą w ust. 5, w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania opinii ACER.
7. W terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania pozytywnej opinii Komisji operatorzy sieci wodorowej przyjmują i publikują statut, wykaz członków lub regulamin wewnętrzny.
8. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, przedkłada się Komisji i ACER w przypadku dokonania w nich zmian lub na uzasadniony wniosek którejkolwiek z nich. Komisja i ACER wydają opinię zgodnie z ust. 5, 6 i 7.

Artykuł 41

Przejście na ENNOH

1. Do czasu ustanowienia ENNOH zgodnie z art. 40, Komisja ustanowi tymczasową platformę z udziałem ACER i wszystkich właściwych uczestników rynku, w tym ENTSO gazu, ENTSO energii elektrycznej i organizacji OSD UE, oraz zapewni jej wsparcie administracyjne. Platforma ta będzie wspierać wczesne prace nad ustaleniem zakresu i opracowywaniem kwestii istotnych z punktu widzenia budowy sieci wodorowej i rynków wodoru. Po utworzeniu ENNOH, platforma ta przestanie funkcjonować.
2. Do czasu ustanowienia ENNOH, ENTSO gazu będzie odpowiedzialna za opracowywanie planów rozwoju sieci o zasięgu unijnym, w tym sieci gazowych i wodorowych. Wykonując to zadanie, ENTSO gazu zapewnia skuteczne konsultacje i

włączenie do procesu wszystkich uczestników rynku, w tym uczestników rynku wodoru.

Artykuł 42

Zadania ENNOH

1. ENNOH:

- a) opracowuje kodeksy sieci w obszarach określonych w art. 54 z myślą o osiągnięciu celów określonych w art. 40;
- b) co dwa lata przyjmuje i publikuje niewiążący dziesięcioletni plan rozwoju sieci o zasięgu unijnym („plan rozwoju sieci o zasięgu unijnym”), obejmujący europejską prognozę dotyczącą dostaw;
- c) współpracuje z ENTSO energii elektrycznej i ENTSO gazu;
- d) opracowuje zalecenia dotyczące koordynacji współpracy technicznej w Unii między operatorami systemów przesyłowych i dystrybucyjnych gazu z jednej strony a operatorami sieci wodorowych z drugiej strony;
- e) opracowuje zalecenia dotyczące koordynacji współpracy technicznej między operatorami sieci z Unii i z państw trzecich;
- f) przyjmuje roczny program prac;
- g) przyjmuje sprawozdanie roczne;
- h) przyjmuje roczną prognozę dostaw wodoru obejmującą państwa członkowskie, w których wodór jest wykorzystywany do wytwarzania energii elektrycznej lub do zaopatrywania gospodarstw domowych;
- i) najpóźniej do dnia 15 maja 2026 r., a następnie co dwa lata, przyjmuje sprawozdanie z monitorowania jakości wodoru w tym zmiany i prognozy dotyczące oczekiwanego rozwoju parametrów jakości wodoru, a także informacje na temat przypadków związanych z różnicami w specyfikacjach jakości wodoru i sposobu rozstrzygania takich przypadków;
- j) wspiera cyberbezpieczeństwo i ochronę danych we współpracy z odpowiednimi organami i podmiotami objętymi regulacją.

2. ENNOH monitoruje i analizuje wdrażanie kodeksów sieci i wytycznych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 54, 55 i 56 oraz ich wpływ na harmonizację stosowanych zasad mających na celu ułatwienie rozwoju i integracji rynku. Europejska sieć operatorów sieci wodorowych przedstawia swoje ustalenia ACER i zamieszcza wyniki analizy w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w ust. 1 lit. f) niniejszego artykułu.

3. ENNOH publikuje protokoły swoich zgromadzeń oraz protokoły posiedzeń zarządu i komisji, a także regularnie przekazuje do wiadomości publicznej informacje dotyczące podejmowanych decyzji i swojej działalności.

4. Roczny program prac, o którym mowa w ust. 1 lit. f), zawiera wykaz i opis kodeksów sieci, które mają zostać opracowane, plan koordynacji eksploatacji sieci, wykaz działań w zakresie badań i rozwoju, które mają zostać zrealizowane w danym roku, jak również orientacyjny harmonogram.
5. ENNOH przekazuje ACER informacje wymagane przez ACER w celu wykonywania przez nią swoich zadań zgodnie z art. 46. Aby umożliwić ENNOH spełnienie tego wymogu, operatorzy sieci wodorowej przekazują ENNOH wymagane informacje.
6. Na wniosek Komisji ENNOH energii elektrycznej przedstawia Komisji swoje uwagi w sprawie przyjęcia wytycznych, jak określono w art. 56.

Artykuł 43

Dziesięcioletni plan rozwoju sieci wodorowej

1. Dziesięcioletni plan rozwoju sieci o zasięgu unijnym, o którym mowa w art. 42, obejmuje modelowanie zintegrowanej sieci, opracowywanie scenariuszy oraz ocenę odporności systemu na awarie.

Dziesięcioletni plan rozwoju sieci o zasięgu unijnym w szczególności:

- a) opiera się na sprawozdawczości w zakresie rozwoju krajowej sieci wodorowej, określonej w art. 52 przekształconej dyrektywy w sprawie gazu, jeżeli jest ona dostępna, oraz w rozdziale IV rozporządzenia (UE) xxx [rozporządzenie TEN-E];
- b) w odniesieniu do połączeń transgranicznych opiera się również na uzasadnionych potrzebach różnych użytkowników sieci i obejmuje długoterminowe zobowiązania inwestorów, o których mowa w art. 55 oraz w rozdziale IX sekcja 3 przekształconej dyrektywy w sprawie gazu;
- c) identyfikuje luki inwestycyjne, zwłaszcza w odniesieniu do zdolności transgranicznych.

W odniesieniu do akapitu drugiego lit. c), do planu rozwoju sieci o zasięgu unijnym może zostać załączony przegląd barier hamujących wzrost transgranicznej zdolności sieci wynikających z różnych procedur lub praktyk zatwierdzania.

2. ACER przedstawia opinie w sprawie krajowych sprawozdań na temat rozwoju sieci wodorowej, aby w stosownych przypadkach ocenić ich spójność z dziesięcioletnim planem rozwoju sieci o zasięgu unijnym. Jeżeli ACER stwierdzi niespójności między krajowym dziesięcioletnim planem rozwoju sieci wodorowej a dziesięcioletnim planem rozwoju sieci o zasięgu unijnym, zaleca odpowiednią zmianę krajowego sprawozdania na temat rozwoju sieci wodorowej lub planu rozwoju sieci o zasięgu unijnym.
3. Przy opracowywaniu dziesięcioletniego planu rozwoju sieci o zasięgu unijnym, o którym mowa w art. 42, ENNOH współpracuje z ENTSO energii elektrycznej i ENTSO gazu, w szczególności w zakresie opracowania analizy kosztów i korzyści dla całego systemu energetycznego oraz powiązanego modelu rynku energii i sieci, w tym infrastruktury przesyłu energii elektrycznej, gazu i wodoru, a także

magazynowania, terminali LNG i terminali wodorowych oraz elektrolizerów, o których mowa w art. 11 [zmiana TEN-E], scenariuszy dziesięcioletnich planów rozwoju sieci, o których mowa w art. 12 [zmiana TEN-E], oraz identyfikacji luk w infrastrukturze, o której mowa w art. 13 [zmiana TEN-E].

Artykuł 44

Koszty

Koszty związane z działalnością ENNOH w odniesieniu do wodoru, o której mowa w art. 42 niniejszego rozporządzenia, ponoszą operatorzy sieci wodorowej i są one uwzględniane przy kalkulacji taryf. Organy regulacyjne zatwierdzają te koszty jedynie pod warunkiem, że są one uzasadnione i odpowiednie.

Artykuł 45

Konsultacje

1. Przygotowując wnioski dotyczące zadań, o których mowa w art. 42, ENNOH prowadzi na wczesnym etapie w sposób otwarty i przejrzysty zakrojone na szeroką skalę konsultacje z udziałem wszystkich właściwych uczestników rynku, a w szczególności organizacji reprezentujących wszystkie zainteresowane strony, zgodnie z regulaminem wewnętrznym, o którym mowa w art. 40 niniejszego rozporządzenia. Proces konsultacji uwzględnia uwagi zainteresowanych stron przed ostatecznym przyjęciem wniosku i ma na celu wyrażenie opinii i propozycji wszystkich zainteresowanych stron w trakcie procesu decyzyjnego. W konsultacjach uczestniczą również organy regulacyjne i inne organy krajowe, producenci, użytkownicy sieci, w tym odbiorcy, organy techniczne i platformy zainteresowanych stron.
2. Wszystkie dokumenty i protokoły ze spotkań związanych z konsultacjami podawane są do wiadomości publicznej.
3. Przed przyjęciem wniosków, o których mowa w art. 42, ENNOH informuje, w jaki sposób uwzględniono uwagi otrzymane podczas konsultacji. Podaje również przyczyny, w przypadku gdy uwagi nie zostały uwzględnione.

Artykuł 46

Monitorowanie prowadzone przez ACER

1. ACER monitoruje wykonywanie zadań ENNOH, o których mowa w art. 42, oraz przekazuje swoje ustalenia Komisji.
2. ACER monitoruje wdrażanie przez ENNOH kodeksów sieci i wytycznych przyjętych przez Komisję, jak określono w art. 54, 55 i 56. W przypadku gdy ENNOH nie wdroży przedmiotowych kodeksów sieci, ACER zwraca się do niej z wnioskiem o należycie uzasadnione wyjaśnienie takiego stanu rzeczy. ACER informuje Komisję o tym wyjaśnieniu i wydaje na jego temat opinię.

3. ENNOH przedkłada ACER do zaopiniowania projekt planu rozwoju sieci o zasięgu unijnym oraz projekt rocznego programu prac wraz z informacjami o procedurze konsultacji i innymi dokumentami, o których mowa w art. 42.

W przypadku gdy ACER uzna, że projekt rocznego programu prac lub projekt planu rozwoju sieci o zasięgu unijnym przedłożone przez ENNOH nie przyczyniają się do niedyskryminacji, skutecznej konkurencji, sprawnego funkcjonowania rynku lub wystarczającego poziomu wzajemnych połączeń transgranicznych, w terminie dwóch miesięcy od przedłożenia programu lub planu przedstawia ENNOH i Komisji należycie uzasadnioną opinię oraz zalecenia.

Artykuł 47

Współpraca regionalna operatorów sieci wodorowych

1. Operatorzy sieci wodorowych ustanawiają współpracę regionalną w ramach ENNOH, aby przyczynić się do realizacji zadań, o których mowa w art. 42.
2. Operatorzy sieci wodorowej promują ustalenia operacyjne służące zapewnieniu optymalnego zarządzania siecią i zapewniają interoperacyjność połączonej unijnej sieci wodorowej, aby ułatwić współpracę handlową i operacyjną między operatorami sąsiadujących sieci wodorowych.

Artykuł 48

Wymogi przejrzystości dotyczące operatorów sieci wodorowych

1. Operatorzy sieci wodorowych podają do wiadomości publicznej szczegółowe informacje dotyczące oferowanych przez nich usług i stosowanych warunków, wraz z informacjami technicznymi potrzebnymi użytkownikom sieci wodorowych do uzyskania skutecznego dostępu do sieci.
2. W celu zapewnienia stosowania przejrzystych, obiektywnych i niedyskryminacyjnych taryf oraz w celu ułatwienia skutecznego wykorzystania sieci wodorowej, od dnia 1 stycznia 2031 r. operatorzy sieci wodorowych lub odpowiednie organy podają do wiadomości publicznej dostatecznie szczegółowe informacje na temat podstaw, metod kalkulacji i struktury taryf.
3. Operatorzy sieci wodorowych podają do wiadomości publicznej szczegółowe informacje dotyczące jakości wodoru transportowanego w ich sieciach, które mogą mieć znaczenie dla użytkowników sieci.
4. Odpowiednie punkty sieci wodorowej, których dotyczą informacje objęte wymogiem podania do wiadomości publicznej, są zatwierdzane przez właściwe organy po konsultacji z użytkownikami sieci wodorowej.
5. Informacje wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia powinny zawsze być ujawniane przez operatorów sieci wodorowych w sposób zrozumiały, zawierać jasno przedstawione dane liczbowe, być łatwo dostępne i udostępniane na niedyskryminacyjnych zasadach.

6. Operatorzy sieci wodorowych podają do wiadomości publicznej *ex ante* i *ex post* informacje dotyczące podaży i popytu, w tym okresowe prognozy i informacje zarejestrowane. Organ regulacyjny zapewnia, aby wszystkie tego rodzaju informacje były podawane do wiadomości publicznej. Poziom szczegółowości informacji podawanych do wiadomości publicznej odzwierciedla informacje, którymi dysponują operatorzy sieci wodorowej.
7. Uczestnicy rynku, których to dotyczy, dostarczają operatorowi sieci wodorowej dane, o których mowa w niniejszym artykule.
8. Dalsze szczegółowe dane potrzebne operatorom sieci wodorowych do wdrożenia wymogów w zakresie przejrzystości, w tym dalsze szczegółowe dane dotyczące treści, częstotliwości i formy przekazywania informacji przez operatorów sieci wodorowych, określa się w kodeksie sieci ustanowionym zgodnie z art. 54 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 49

Prowadzenie rejestrów dotyczących systemu wodorowego

Operatorzy sieci wodorowych, operatorzy instalacji magazynowych wodoru i operatorzy terminali wodorowych przechowują przez okres pięciu lat do dyspozycji organów krajowych, w tym również organu regulacyjnego i krajowego organu ochrony konkurencji oraz Komisji wszystkie informacje, o których mowa w art. 31 i 48 oraz w części 4 załącznika I.

Artykuł 50

Domniemanie zgodności z normami zharmonizowanymi

1. Normy zharmonizowane lub ich części, do których odniesienia opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, uznaje się za zgodne z wymogami, o których mowa w aktach delegowanych wydanych na podstawie art. 54 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia lub w aktach wykonawczych wydanych zgodnie z art. 51.
2. Komisja informuje zainteresowaną europejską instytucję normalizacyjną oraz, jeżeli to konieczne, udziela nowego upoważnienia w celu weryfikacji zharmonizowanych norm.

Artykuł 51

Wspólne specyfikacje

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych określających wspólne specyfikacje dotyczące wymogów określonych w art. 46 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] lub może określić te specyfikacje w kodeksie sieci zgodnie z art. 54 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia, jeżeli:

- a) wymogi te nie są objęte normami zharmonizowanymi – lub ich częściami – do których odniesienia opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej; lub
- b) Komisja zauważa nadmierne opóźnienia w przyjmowaniu norm zharmonizowanych, o które wnioskowano, lub uznaje, że odpowiednie normy zharmonizowane nie są wystarczające; lub
- c) Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, zdecydowała o utrzymaniu w mocy ograniczenia lub o wycofaniu odniesień do norm zharmonizowanych – lub ich części – którymi objęte są dane wymogi.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 61 ust. 3.

Rozdział IV

KODEKSY SIECI I WYTYCZNE

Artykuł 52

Przyjmowanie kodeksów sieci i wytycznych

1. Komisja może przyjmować, akty wykonawcze lub delegowane zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w art. 53–56. Akty te mogą być przyjmowane jako kodeksy sieci w oparciu o treść propozycji opracowanych przez ENTSO gazu lub ENNOH lub – w przypadku gdy tak przewidziano w wykazie priorytetów zgodnie z art. 53 ust. 3 – przez organizację OSD UE, w stosownych przypadkach we współpracy z ENTSO energii elektrycznej lub ENNOH, oraz ACER zgodnie z procedurą określoną w art. 52–55, albo jako wytyczne zgodnie z procedurą określoną w art. 56.
2. Kodeksy sieci i wytyczne:
 - a) zapewniają minimalny stopień harmonizacji niezbędny do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia;
 - b) uwzględniają, w stosownych przypadkach, specyfikę regionalną;
 - c) nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów określonych w lit. a); oraz
 - d) mają zastosowanie do wszystkich punktów połączeń międzysystemowych w Unii oraz punktów wejścia z państw trzecich i punktów wyjścia do państw trzecich.

Artykuł 536

Ustanowienie kodeksów sieci

↓ nowy

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących ustanowienia kodeksów sieci w następujących obszarach:

- a) zasady wymiany danych i rozliczeń wdrażające art. 21 i 22 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] dotyczące interoperacyjności i wymiany danych oraz zharmonizowane zasady eksploatacji systemów przesyłowych gazu, platformy rezerwacyjne zdolności i procesy informatyczne istotne dla funkcjonowania rynku wewnętrznego
- b) przepisy dotyczące interoperacyjności systemu gazu ziemnego, wdrażające art. 9 i 46 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx], w tym kwestii umów dotyczących wzajemnych połączeń, przepisów dotyczących sterowania przepływem i zasad pomiaru ilości i jakości gazu, przepisów dotyczących kontroli i pomiaru przepływu gazu w odniesieniu do ilości i jakości gazu, zasad alokacji i dopasowywania, wspólnych zestawów jednostek, wymiany danych, jakości gazu, w tym przepisów dotyczących zarządzania ograniczeniami transgranicznymi wynikającymi z różnic w jakości gazu lub ze względu na różnice w praktykach w zakresie nawaniania lub ze względu na różnice w ilości domieszanego wodoru w systemie gazu ziemnego, analizy kosztów i korzyści związane z usunięciem transgranicznych ograniczeń przepływu, klasyfikacja wg liczby Wobbego, środki łagodzące, minimalne poziomy akceptacji parametrów jakości gazu istotnych dla zapewnienia niezakłóconego transgranicznego przepływu biometanu (np. zawartości tlenu), krótko- i długoterminowe monitorowanie jakości gazu, dostarczanie informacji i współpraca między odpowiednimi uczestnikami rynku, sprawozdawczość na temat jakości gazu, przejrzystość, procedury komunikacji, w tym w przypadku wyjątkowych zdarzeń;
- c) zasady alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi wdrażające art. 29 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] oraz art. 7–10 niniejszego rozporządzenia, w tym zasady dotyczące współpracy w zakresie procedur utrzymania i wyznaczania zdolności przesyłowych mające wpływ na alokację zdolności, standaryzację produktów i jednostek zdolności wytwórczych, w tym sprzedaż wiążaną, metodę alokacji, w tym algorytmy aukcji, kolejność i procedurę w odniesieniu do zdolności istniejącej, przyrostowej, ciągłej i przerywanej, platformy rezerwowania zdolności, systemy nadmiernej subskrypcji i wykupu zdolności, krótkoterminowe i długoterminowe systemy „wykorzystaj lub strać” lub wszelkie inne systemy

zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, które zapobiegają akumulacji rezerw zdolności;

- d) zasady bilansowania, w tym związane z siecią zasady dotyczące procedury nominacji, przepisy dotyczące opłat za niezbilansowanie oraz zasady bilansowania operacyjnego między systemami operatorów systemów przesyłowych wdrażające art. 35 ust. 5 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] i art. 7–10 niniejszego rozporządzenia, w tym związane z siecią zasady dotyczące procedur nominacji, opłat za niezbilansowanie, procesów rozliczeniowych związanych z dobową opłatą za niezbilansowanie i bilansowanie operacyjne między sieciami operatorów systemów przesyłowych.
- e) przepisy dotyczące zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych wdrażające art. 72 ust. 7 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] i art. 15–16 niniejszego rozporządzenia dotyczące zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych dla gazu, w tym przepisy dotyczące stosowania metody wyznaczania ceny referencyjnej, związanych z nimi wymogów w zakresie konsultacji i publikacji, a także obliczania cen bazowych standardowych produktów z zakresu zdolności, rabatów na LNG i magazynowanie, dozwolonych przychodów, procedur wprowadzania rabatów w odniesieniu do gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, w tym wspólnych zasad dotyczących mechanizmów rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 61 ust. 3.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 63, dotyczących ustanowienia kodeksów sieci w następujących obszarach:

- a) zasady bezpieczeństwa i niezawodności sieci, w tym zasady dotyczące bezpieczeństwa operacyjnego sieci, jak również zasady niezawodności zapewniające jakość usług sieci;
- b) zasady przyłączenia do sieci, w tym przepisy dotyczące przyłączania instalacji do produkcji gazu ze źródeł odnawialnych i niskoemisyjnych, procedury składania wniosków o przyłączenie;
- c) procedury operacyjne w sytuacjach nadzwyczajnych, w tym plany obrony systemu przed zagrożeniami, plany odbudowy systemu, interakcje na rynku, wymiana informacji, komunikacja oraz narzędzia i ułatwienia;
- d) zasady dotyczące wymiany handlowej w odniesieniu do technicznej i eksploatacyjnej organizacji usług dostępu do sieci i bilansowania systemu;
- e) efektywność energetyczna sieci gazowych i ich komponentów, a także efektywność energetyczna w odniesieniu do planowania sieci i inwestycji umożliwiających najbardziej efektywne energetycznie rozwiązanie z perspektywy systemu;

- f) aspekty cyberbezpieczeństwa w transgranicznych przepływach energii elektrycznej, w tym zasady dotyczące wspólnych wymogów minimalnych, planowania, monitorowania, sprawozdawczości i zarządzania kryzysowego.
3. Po konsultacji z ACER, ENTSO gazu, ENNOH, organizacją OSD UE i z innymi właściwymi zainteresowanymi stronami Komisja ustanawia co trzy lata wykaz priorytetów, wskazując obszary określone w ust. 1 i 2, które należy uwzględnić przy opracowywaniu kodeksów sieci. Jeżeli przedmiot kodeksu sieci jest bezpośrednio związany z pracą systemu dystrybucyjnego, lecz zasadniczo nie ma znaczenia dla systemu przesyłowego, Komisja może zobowiązać organizację OSD UE, we współpracy z ENTSO gazu, do zwołania komitetu redakcyjnego i przedłożenia ACER propozycji kodeksu sieci.
4. Komisja zwraca się do ACER o przedłożenie jej w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym sześciu miesięcy od otrzymania wniosku Komisji, niewiązanych wytycznych ramowych określających jasne i obiektywne zasady opracowywania kodeksów sieci odnoszących się do obszarów określonych w wykazie priorytetów. Wniosek Komisji może obejmować warunki, które mają zostać uregulowane w wytycznych ramowych. Każda wytyczna ramowa przyczynia się do integracji rynku, niedyskryminacji, skutecznej konkurencji i sprawnego funkcjonowania rynku. Na uzasadniony wniosek ACER Komisja może przedłużyć termin przedłożenia wytycznych.
5. ACER konsultuje się z ENTSO gazu, ENNOH, organizacją OSD UE, oraz z innymi właściwymi zainteresowanymi stronami w sprawie wytycznych ramowych w okresie nie krótszym niż dwa miesiące, w sposób otwarty i przejrzysty.
6. Na wystosowane na podstawie ust. 4 wezwanie Komisji, ACER przedkłada jej niewiążące wytyczne ramowe.
7. Jeżeli Komisja uzna, że wytyczne ramowe nie przyczyniają się do integracji rynku, niedyskryminacji, skutecznej konkurencji i sprawnego funkcjonowania rynku, może się zwrócić do ACER o przegląd wytycznych ramowych w rozsądnym terminie i o ponowne ich przedłożenie Komisji.
8. Jeżeli ACER nie przedłoży wytycznych ramowych lub nie przedłoży ich ponownie w terminie wyznaczonym przez Komisję zgodnie z ust. 4 lub 7, Komisja opracowuje dany projekt wytycznych ramowych.
9. Komisja zwraca się do ENTSO gazu lub – jeżeli tak przewidziano w wykazie priorytetów, o którym mowa w ust. 3 – do organizacji OSD UE we współpracy z ENTSO gazu o przedłożenie ACER, w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym 12 miesięcy od otrzymania wniosku Komisji, propozycji kodeksu sieci zgodnie z odpowiednimi wytycznymi ramowymi.
10. ENTSO gazu lub – w przypadku gdy tak przewidziano w wykazie priorytetów, o którym mowa w ust. 3 – organizacja OSD UE, we współpracy z ENTSO gazu, zwołuje komitet redakcyjny, aby uzyskać wsparcie w procesie opracowywania kodeksu sieci. W skład komitetu redakcyjnego wchodzi przedstawiciele ACER, ENTSO gazu, ENNOH, w stosownych przypadkach organizacji OSD UE, a także ograniczona liczba głównych zainteresowanych stron, na które ma to wpływ. ENTSO gazu lub – w przypadku gdy tak przewidziano w wykazie priorytetów,

o którym mowa w ust. 3 – organizacja OSD UE, we współpracy z ENTSO gazu, opracowuje propozycje kodeksów sieci w obszarach, o których mowa w ust. 1 i 2, na wniosek Komisji zgodnie z ust. 9.

11. ACER weryfikuje proponowany kodeks sieci, aby zapewnić jego zgodność z odpowiednimi wytycznymi ramowymi i przyczynianie się do integracji rynku, niedyskryminacji, skutecznej konkurencji oraz sprawnego funkcjonowania rynku, oraz przedkłada zweryfikowany kodeks sieci Komisji w terminie sześciu miesięcy od otrzymania propozycji. W projekcie przedłożonym Komisji ACER uwzględnia uwagi przekazane przez wszystkie zaangażowane strony w trakcie prac nad propozycją, którymi kieruje ENTSO gazu lub organizacja OSD UE, oraz konsultuje się z właściwymi zainteresowanymi stronami w sprawie wersji kodeksu sieci, która ma zostać przedłożona Komisji.
12. W przypadku gdy ENTSO gazu lub organizacja OSD UE nie opracowały kodeksu sieci w terminie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 9, Komisja może zwrócić się do ACER o przygotowanie projektu kodeksu sieci w oparciu o odpowiednie wytyczne ramowe. ACER może rozpocząć dalsze konsultacje. ACER przedkłada Komisji projekt kodeksu sieci przygotowany zgodnie z niniejszym ustępem i może zalecić jego przyjęcie.
13. W przypadku gdy ENTSO gazu lub organizacja OSD UE nie opracowały kodeksu sieci, lub ACER nie opracowała projektu kodeksu sieci, o którym mowa w ust. 12, lub na podstawie propozycji ACER zgodnie z ust. 11, Komisja może z własnej inicjatywy przyjąć przynajmniej jeden kodeks sieci w obszarach wymienionych w ust. 1 i 2.
14. W przypadku gdy Komisja proponuje przyjęcie kodeksu sieci z własnej inicjatywy, konsultuje się w sprawie projektu kodeksu sieci z ACER, ENTSO gazu i ze wszystkimi właściwymi zainteresowanymi stronami przez okres przynajmniej dwóch miesięcy.
15. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa Komisji do przyjmowania i zmiany wytycznych zgodnie z art. 56. Pozostaje on bez uszczerbku dla możliwości opracowywania przez ENTSO gazu niewiążących wytycznych w obszarach określonych w ust. 1 i 2, w przypadku gdy takie wytyczne nie obejmują obszarów, których dotyczy wniosek skierowany do ENTSO gazu przez Komisję. ENTSO gazu przedkłada wszelkie takie wytyczne ACER do zaopiniowania oraz należycie uwzględnia tę opinię.

↓ 715/2009 (nowy)

- ~~1. Po konsultacji z Agencją, ENTSO gazu i z innymi właściwymi zainteresowanymi stronami, Komisja ustanawia roczny wykaz priorytetów ustalający obszary określone w art. 8 ust. 6, które należy uwzględnić przy opracowywaniu kodeksów sieci.~~
- ~~2. Komisja zwraca się do Agencji o przedłożenie jej w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym sześciu miesięcy, niewiążących wytycznych ramowych („wytyczne ramowe”) określających jasne i obiektywne zasady opracowywania kodeksów sieci, zgodnie z art. 8 ust. 7, odnoszących się do obszarów określonych w wykazie priorytetów. Każda wytyczna ramowa przyczynia się do niedyskryminacji,~~

skutecznej konkurencji i sprawnego funkcjonowania rynku. Na uzasadniony wniosek Agencji Komisja może przedłużyć ten termin.

~~3. Agencja przeprowadza formalne konsultacje z ENTSO gazu oraz z innymi właściwymi zainteresowanymi stronami w sprawie wytycznych ramowych w okresie nie krótszym niż dwa miesiące, w sposób otwarty i przejrzysty.~~

~~4. Jeżeli Komisja uzna, że wytyczne ramowe nie przyczyniają się do niedyskryminacji, skutecznej konkurencji i sprawnego funkcjonowania rynku, może się zwrócić do Agencji o przegląd wytycznych ramowych w rozsądnym terminie i o ponowne ich przedłożenie Komisji.~~

~~5. Jeżeli Agencja nie przedłoży wytycznych ramowych lub nie przedłoży ich ponownie w terminie ustalonym przez Komisję zgodnie z ust. 2 lub 4, Komisja sama opracowuje odnośny projekt wytycznych ramowych.~~

~~6. Komisja zwraca się do ENTSO gazu o przedłożenie Agencji, w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym 12 miesięcy, kodeksu sieci zgodnego z odpowiednimi wytycznymi ramowymi.~~

~~7. W terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania kodeksu sieci — podczas którego Agencja może przeprowadzić formalne konsultacje z właściwymi zainteresowanymi stronami — Agencja przedstawia ENTSO gazu uzasadnioną opinię dotyczącą tego kodeksu sieci.~~

~~8. ENTSO gazu może zmienić kodeks sieci w świetle opinii Agencji oraz ponownie przedłożyć go Agencji.~~

~~9. Jeżeli Agencja uzna, że kodeks sieci jest zgodny z odpowiednimi wytycznymi ramowymi, przedkłada ona kodeks sieci Komisji i może zalecić jego przyjęcie w rozsądnym terminie. W przypadku nieprzyjęcia kodeksu przez Komisję, uzasadnia ona przyczyny jego nieprzyjęcia.~~

~~10. W przypadku gdy ENTSO gazu nie opracowała kodeksu sieci w terminie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 6, Komisja może zwrócić się do Agencji o przygotowanie projektu kodeksu sieci w oparciu o odpowiednie wytyczne ramowe. Agencja może rozpocząć dalsze konsultacje w trakcie przygotowywania projektu kodeksu sieci, zgodnie z niniejszym ustępem. Agencja przedkłada Komisji projekt kodeksu sieci przygotowany zgodnie z niniejszym ustępem i może zalecić jego przyjęcie.~~

~~11. Komisja może przyjąć, z własnej inicjatywy — w przypadku gdy ENTSO gazu lub Agencja nie opracowała kodeksu sieci lub Agencja nie opracowała projektu kodeksu sieci, o którym mowa w ust. 10 niniejszego artykułu, lub na zalecenie Agencji zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu, jeden lub więcej kodeksów sieci w obszarach wymienionych w art. 8 ust. 6.~~

~~W przypadku gdy Komisja proponuje przyjęcie kodeksu sieci z własnej inicjatywy, konsultuje się w sprawie projektu kodeksu sieci z Agencją, ENTSO gazu i ze wszystkimi właściwymi zainteresowanymi stronami przez okres nie krótszy niż dwa miesiące. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego~~

~~rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 2.~~

~~12. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa Komisji do przyjmowania i zmiany wytycznych zgodnie z art. 23.~~

↓ nowy

Artykuł 54

Ustanawianie kodeksów sieci dotyczących wodoru

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie kodeksów sieci w obszarze przepisów dotyczących przejrzystości wdrażających art. 48 niniejszego rozporządzenia, w tym dalszych szczegółowych danych dotyczących treści, częstotliwości i formy przekazywania informacji przez operatorów sieci wodorowych oraz wdrażających pkt 4 załącznika I do niniejszego rozporządzenia, w tym szczegółowych informacji na temat formatu i treści informacji niezbędnych użytkownikom sieci do skutecznego dostępu do sieci, informacji, które mają być publikowane w odpowiednich punktach, szczegółowych informacji dotyczących harmonogramów.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 61 ust. 2.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 63, uzupełniających niniejsze rozporządzenie, dotyczących ustanowienia kodeksów sieci w następujących obszarach:

- a) efektywność energetyczna sieci wodorowych i ich komponentów, a także efektywność energetyczna w odniesieniu do planowania sieci i inwestycji umożliwiających najbardziej efektywne energetycznie rozwiązanie z perspektywy systemu;
- b) przepisy dotyczące interoperacyjności sieci wodorowej, w tym w zakresie umów dotyczących wzajemnych połączeń, jednostek, wymiany danych, przejrzystości, komunikacji, przepisów odnośnie do informacji i współpracy między odpowiednimi uczestnikami rynku, a także jakości wodoru, w tym wspólnych specyfikacji i normalizacji, nawaniania, analiz kosztów i korzyści służących usunięciu ograniczeń w przepływie transgranicznym wynikających z różnic w jakości wodoru oraz sprawozdawczości w zakresie jakości wodoru;
- c) przepisy dotyczące systemu rekompensat finansowych w odniesieniu do transgranicznej infrastruktury wodorowej;
- d) zasady alokacji zdolności i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, w tym zasady współpracy w zakresie procedur utrzymania i wyznaczania zdolności przesyłowych mające wpływ na alokację zdolności, standaryzację produktów i jednostek z zakresu zdolności, w tym sprzedaż wiążaną, metodę alokacji, w tym algorytmy aukcji, kolejność i procedurę w odniesieniu do zdolności

istniejącej, przyrostowej, ciągłej i przerywanej, platformy rezerwowania zdolności, systemy nadmiernej subskrypcji i wykupu zdolności, krótkoterminowe i długoterminowe systemy „wykorzystaj lub strać” lub wszelkie inne systemy zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, które zapobiegają akumulacji rezerw zdolności;

- e) zasady dotyczące zharmonizowanych struktur taryf za dostęp do sieci wodorowej, w tym zasady stosowania metody wyznaczania ceny referencyjnej, związane z nimi wymogi w zakresie konsultacji i publikacji, a także obliczania cen wywoławczych standardowych produktów z zakresu zdolności i dozwolonych przychodów;
- f) zasady określania wartości aktywów przeniesionych i specjalnej opłaty;
- g) zasady bilansowania, w tym związane z siecią zasady dotyczące procedury nominacji, przepisy dotyczące opłat za niezbilansowanie oraz zasady bilansowania operacyjnego między sieciami operatorów sieci wodorowych, w tym związane z siecią zasady dotyczące procedur nominacji, opłat za niezbilansowanie, procesów rozliczeniowych związanych z dobową opłatą za niezbilansowanie i bilansowanie operacyjne między sieciami operatorów systemów przesyłowych.
- h) aspekty cyberbezpieczeństwa w transgranicznych przepływach wodoru, w tym zasady dotyczące wspólnych wymogów minimalnych, planowania, monitorowania, sprawozdawczości i zarządzania kryzysowego.

- 3. Po konsultacji z ACER, ENNOH, ENTSO gazu, organizacją OSD UE i z innymi właściwymi zainteresowanymi stronami Komisja ustanawia co trzy lata wykaz priorytetów ustalający obszary określone w ust. 1 i 2, które należy uwzględnić przy opracowywaniu kodeksów sieci.
- 4. Komisja zwraca się do ACER o przedłożenie jej w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym sześciu miesięcy od otrzymania wniosku Komisji, niewiązanych wytycznych ramowych określających jasne i obiektywne zasady opracowywania kodeksów sieci odnoszących się do obszarów określonych w wykazie priorytetów. Wniosek Komisji może obejmować warunki, które mają być uregulowane w wytycznych ramowych. Każda wytyczna ramowa przyczynia się do integracji rynku, niedyskryminacji, skutecznej konkurencji i sprawnego funkcjonowania rynku. Na uzasadniony wniosek ACER Komisja może przedłużyć termin przedłożenia wytycznych.
- 5. ACER przeprowadza konsultacje z ENNOH, ENTSO gazu oraz z innymi właściwymi zainteresowanymi stronami w sprawie wytycznych ramowych przez okres przynajmniej dwóch miesięcy, w otwarty i przejrzysty sposób.
- 6. Na wystosowane na podstawie ust. 4 wezwanie Komisji, ACER przedkłada jej niewiążące wytyczne ramowe.
- 7. Jeżeli Komisja uzna, że wytyczne ramowe nie przyczyniają się do integracji rynku, niedyskryminacji, skutecznej konkurencji i sprawnego funkcjonowania rynku, może się zwrócić do ACER o przegląd wytycznych ramowych w rozsądnym terminie i o ponowne ich przedłożenie Komisji.

8. Jeżeli ACER nie przedłoży wytycznych ramowych lub nie przedłoży ich ponownie w terminie wyznaczonym przez Komisję zgodnie z ust. 4 lub 6, Komisja opracowuje dany projekt wytycznych ramowych.
9. Komisja zwraca się do ENNOH o przedłożenie ACER, w rozsądnym terminie nieprzekraczającym 12 miesięcy od otrzymania wniosku Komisji, propozycji kodeksu sieci zgodnie z odpowiednimi wytycznymi ramowymi.
10. ENNOH zwołuje komitet redakcyjny, który ma wesprzeć ją w procesie opracowywania kodeksu sieci. W skład komitetu redakcyjnego wchodzi przedstawiciele ACER, ENTSO gazu, ENTSO energii elektrycznej, w stosownych przypadkach organizacji OSD UE, a także ograniczona liczba głównych zainteresowanych stron, na które ma to wpływ. Europejska sieć operatorów sieci wodorowych opracowuje propozycje kodeksów sieci w obszarach, o których mowa w ust. 1 i 2.
11. ACER weryfikuje proponowany kodeks sieci, aby zapewnić jego zgodność z odpowiednimi wytycznymi ramowymi i przyczynianie się do integracji rynku, niedyskryminacji, skutecznej konkurencji oraz sprawnego funkcjonowania rynku, oraz przedkłada zweryfikowany kodeks sieci Komisji w terminie sześciu miesięcy od otrzymania propozycji. W projekcie kodeksu sieci ACER uwzględnia opinie przekazane przez wszystkie zaangażowane strony w trakcie prac nad propozycją pod kierunkiem europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych, oraz konsultuje się z właściwymi zainteresowanymi stronami w sprawie zweryfikowanej wersji, która ma zostać przedłożona Komisji.
12. W przypadku gdy ENNOH nie opracowała kodeksu sieci w terminie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 9, Komisja może zwrócić się do ACER o przygotowanie projektu kodeksu sieci w oparciu o odpowiednie wytyczne ramowe. W trakcie przygotowywania projektu kodeksu sieci zgodnie z niniejszym ustępem ACER może rozpocząć dalsze konsultacje. ACER przedkłada Komisji projekt kodeksu sieci przygotowany zgodnie z niniejszym ustępem i może zalecić jego przyjęcie.
13. W przypadku gdy europejska sieć operatorów sieci wodorowych nie opracuje kodeksu sieci lub ACER nie opracuje projektu kodeksu sieci, o którym mowa w ust. 12, Komisja może, z własnej inicjatywy lub na wniosek ACER zgodnie z ust. 11, przyjąć przynajmniej jeden kodeks sieci w obszarach wymienionych w ust. 1 i 2.
14. W przypadku gdy Komisja proponuje przyjęcie kodeksu sieci z własnej inicjatywy, konsultuje się w sprawie projektu kodeksu sieci z ACER, ENNOH, ENTSO gazu i ze wszystkimi właściwymi zainteresowanymi stronami przez okres nie krótszy niż dwa miesiące.
15. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa Komisji do przyjmowania i zmiany wytycznych zgodnie z art. 56. Pozostaje on bez uszczerbku dla możliwości opracowywania przez ENNOH niewiążących wytycznych w obszarach określonych w ust. 1 i 2, w przypadku gdy takie wytyczne nie obejmują obszarów, których dotyczy wniosek skierowany do ENNOH przez Komisję. ENNOH przedkłada wszelkie takie wytyczne ACER do zaopiniowania oraz należycie uwzględnia tę opinię.

Artykuł 55~~7~~

Zmiany ~~a~~ w kodeksach ~~ów~~ sieci

- ~~1. Projekty zmian jakiegokolwiek kodeksu sieci przyjętego zgodnie z art. 6 mogą być przedstawiane Agencji przez osoby, które mogą być zainteresowane tym kodeksem sieci, w tym również przez ENTSO gazu, operatorów systemów przesyłowych, użytkowników sieci i konsumentów. Agencja może również proponować zmiany z własnej inicjatywy.~~
- ~~2. Agencja konsultuje się ze wszystkimi zainteresowanymi stronami zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 713/2009. Po przeprowadzeniu takiej procedury Agencja może przedłożyć Komisji uzasadnione wnioski w sprawie zmian, wyjaśniając powody, dla których uważa, że takie wnioski są zgodne z celami kodeksów sieci określonymi w art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.~~
- ~~3. Uwzględniając propozycje Agencji, Komisja może przyjąć zmiany jakiegokolwiek kodeksu sieci przyjętego zgodnie z art. 6. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 2.~~
- ~~4. Uwzględnienie proponowanych zmian w ramach procedury określonej w art. 28 ust. 2 ograniczone jest do uwzględnienia aspektów związanych z proponowaną zmianą. Zaproponowane zmiany pozostają bez uszczerbku dla innych zmian, które mogą być zaproponowane przez Komisję.~~

1. Komisja jest uprawniona do zmiany kodeksów sieci w obszarach wymienionych w art. 53 ust. 1 i 2 oraz w art. 54 ust. 1 i 2 zgodnie z odpowiednią procedurą określoną w tych artykułach.
2. Strony, które mogą mieć interes w związku z którymkolwiek kodeksem sieci przyjętym zgodnie z art. 52–55 w tym: ENTSO gazu, europejska sieć operatorów sieci wodorowych, organizacja OSD UE, organy regulacyjne, operatorzy systemów dystrybucyjnych, operatorzy systemów przesyłowych, użytkownicy systemu i konsumenci, mogą przedkładać ACER projekty zmian do tego kodeksu sieci. ACER może również proponować zmiany z własnej inicjatywy.
3. ACER może przedłożyć Komisji uzasadnione propozycje zmian, wyjaśniając, w jaki sposób takie wnioski są zgodne z celami kodeksów sieci określonymi w art. 52 niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy uzna propozycję zmian za dopuszczalną, a także w przypadku zmian proponowanych z własnej inicjatywy, ACER konsultuje się ze wszystkimi zainteresowanymi stronami zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2019/942.

Artykuł ~~56~~²³

Wytyczne

- ~~1. W stosownych przypadkach wytyczne, które zapewniają minimalny stopień harmonizacji niezbędny do realizacji celów niniejszego rozporządzenia określają:~~

↓ nowy

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wiążących wytycznych w obszarach wymienionych w niniejszym artykule.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wytycznych w obszarach, w których takie akty mogłyby być również opracowane w ramach procedury opracowywania kodeksów sieci zgodnie z art. 53 i 54. Te wytyczne przyjmuje się w drodze aktów delegowanych lub aktów wykonawczych, w zależności od odpowiednich uprawnień przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 63, uzupełniających niniejsze rozporządzenie, dotyczących ustanowienia wytycznych w następujących obszarach:

↓ 715/2009 (dostosowany)
⇒ nowy

- a) szczegóły dotyczące usług związanych z dostępem stron trzecich, w tym charakter, czas trwania i inne wymogi dotyczące tych usług zgodnie z art. ~~5–7~~ ~~14 i 15~~;
- b) szczegóły dotyczące zasad będących podstawą mechanizmu alokacji zdolności oraz stosowania procedur zarządzania ograniczeniami w przypadku ograniczeń kontraktowych, zgodnie z art. ~~9 i 10~~;
- c) szczegóły dotyczące dostarczania informacji i określenia informacji technicznych potrzebnych użytkownikom sieci do uzyskania skutecznego dostępu do systemu oraz określenia wszystkich odpowiednich punktów w celu spełnienia wymogów w zakresie przejrzystości, w tym informacji, które mają zostać podane do wiadomości publicznej dla wszystkich odpowiednich punktów, a także harmonogramu publikowania tych informacji, zgodnie z art. ~~30 i 31~~;
- d) szczegóły dotyczące metod kalkulacji taryf związanych z transgranicznym handlem gazem ziemnym, zgodnie z art. ~~15~~ i ~~16~~ ~~⇒ niniejszego rozporządzenia~~;
- e) szczegóły dotyczące obszarów wymienionych w art. ~~23~~ ust. 6.

↓ nowy

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 63 w celu zmiany wytycznych określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
5. Przyjmując lub zmieniając wytyczne, Komisja konsultuje się z ACER, ENTSO gazu, ENNOH, organizacją OSD UE oraz, w stosownych przypadkach, z innymi zainteresowanymi stronami.

↓ 715/2009

~~W tym celu Komisja konsultuje się z Agencją oraz z ENTSO gazu.~~

6. ~~Wytyczne dotyczące kwestii wymienionych w ust. 1 lit. a), b) i c), w odniesieniu do operatorów systemów przesyłowych, określono w załączniku I.~~

~~Komisja może przyjąć wytyczne dotyczące kwestii wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu i dokonać zmian wytycznych, o których mowa w jego lit. a), b) i c). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 2.~~

7. ~~Stosowanie i zmiana wytycznych przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, odzwierciedlają różnice między krajowymi systemami gazowymi, dlatego też nie wymagają tworzenia na poziomie Wspólnoty jednolitych, szczegółowych warunków dostępu stron trzecich. Wytyczne te mogą jednak ustanawiać minimalne wymagania, które należy spełnić w celu zapewnienia niedyskryminacyjnych i przejrzystych warunków dostępu do sieci niezbędnych dla rynku wewnętrznego gazu ziemnego i które mogą być następnie stosowane z uwzględnieniem różnic między krajowymi systemami gazowymi.~~

↓ 715/2009 (dostosowany)
⇒ nowy

~~Artykuł 25~~

Dostarczanie informacji

~~Państwa członkowskie oraz organy regulacyjne dostarczają Komisji, na wniosek, wszelkie informacje niezbędne do celów art. 23.~~

~~Komisja ustala rozsądny termin, w jakim należy dostarczać informacje, uwzględniając stopień złożoności i pilności wymaganych informacji.~~

~~Artykuł 57~~²⁶

Prawo państw członkowskich do wprowadzania bardziej szczegółowych środków

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla praw państw członkowskich do utrzymania lub wprowadzenia środków zawierających przepisy bardziej szczegółowe niż te określone w niniejszym rozporządzeniu, ~~lub~~ w wytycznych, o których mowa w art. ~~23~~ ⇒ 56, lub w kodeksach sieci, o których mowa w art. 52–55, pod warunkiem że środki te są zgodne z prawem Unii ⇐.

Artykuł 58

Dostarczanie informacji ☒ oraz poufność ☒

1. Państwa członkowskie oraz organy regulacyjne dostarczają Komisji, na wniosek, wszelkie informacje niezbędne do celów ~~art. 23~~ ⇒ egzekwowania niniejszego rozporządzenia, w tym wytyczne i kodeksy sieci przyjęte na mocy niniejszego rozporządzenia ⇐.
2. Komisja ustala rozsądny termin, w jakim należy dostarczać informacje, uwzględniając stopień złożoności i pilności wymaganych informacji.

↓ nowy

3. Jeżeli państwo członkowskie lub organ regulacyjny, którego to dotyczy, nie przekazał informacji w ustalonym przez Komisję terminie, Komisja może zwrócić się o wszelkie informacje niezbędne do celów egzekwowania niniejszego rozporządzenia bezpośrednio do przedsiębiorstw, których to dotyczy.

Wysyłając przedsiębiorstwu wniosek o udzielenie informacji, Komisja przesyła równocześnie kopię tego wniosku do organów regulacyjnych państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

4. W swym wniosku o udzielenie informacji, Komisja określa podstawę prawną żądania, termin w jakim informacja ma zostać dostarczona, cel żądania, jak również kary przewidziane w art. 59 ust. 2 za dostarczenie informacji nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd.
5. Informacji, o których udzielenie się zwrócono, dostarczają właściciele przedsiębiorstwa lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych, osoby fizyczne uprawnione do reprezentowania przedsiębiorstwa zgodnie z prawem lub ich statutem. W przypadku gdy do dostarczenia informacji w imieniu ich klienta upoważnieni są prawnicy, klient ponosi w pełni odpowiedzialność w przypadku gdy dostarczone informacje są nieprawdziwe, niepełne lub wprowadzają w błąd.
6. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie przekaze informacji, o których udzielenie się zwrócono, w wyznaczonym przez Komisję terminie lub dostarczy niepełnych informacji, Komisja może wymagać przekazania tych informacji w drodze decyzji. W decyzji tej określa się wymagane informacje oraz wskazuje odpowiedni termin, w jakim informacje mają zostać dostarczone. Decyzja ta informuje o sankcjach przewidzianych w art. 59 ust. 2. Zawiera ona również informacje o prawie do kontroli tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Komisja wysyła równocześnie kopię swojej decyzji do organów regulacyjnych państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się miejsce zamieszkania osoby lub siedziba przedsiębiorstwa.

7. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, wykorzystuje się jedynie do celów egzekwowania niniejszego rozporządzenia.

Komisja nie ujawnia informacji, które uzyskano zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w przypadku, gdy informacje te są objęte tajemnicą zawodową.

↓ 715/2009

Artykuł ~~59~~²⁷

Sankcje

↓ nowy

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia, kodeksów sieci i wytycznych przyjętych na podstawie art. 52–56 i wytycznych określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach, a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.
2. Komisja może w drodze decyzji nałożyć na przedsiębiorstwa grzywnę nieprzekraczającą 1 % wartości całkowitego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, w przypadku gdy przedsiębiorstwa te umyślnie lub poprzez zaniedbanie, w odpowiedzi na wniosek przesłany zgodnie z art. 58 ust. 4, dostarczyły nieprawdziwe, niepełne lub wprowadzające w błąd informacje, lub nie dostarczyły informacji w terminie ustalonym w decyzji podjętej zgodnie z art. 58 ust. 6 akapit pierwszy. Przy ustalaniu wysokości grzywny Komisja uwzględnia powagę naruszenia wymogów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Sankcje przewidziane zgodnie z ust. 1 oraz wszelkie decyzje podejmowane zgodnie z ust. 2 nie mogą mieć charakteru karnoprawnego.

↓ 715/2009
→₁ sprostowanie, Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 87

- ~~1. Państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia wdrożenia tych przepisów. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 lipca 2006 r. o tych zasadach odpowiadających przepisom określonym w rozporządzeniu (WE) nr 1775/2005 oraz niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ.~~

~~el Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zasadach, które nie odpowiadają przepisom określonym w rozporządzeniu (WE) nr 1775/2005 do dnia 3 marca 2011 r. oraz niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ. e~~

~~2. Sankcje przewidziane zgodnie z ust. 1 nie mają charakteru karnoprawnego.~~

Rozdział V

Przepisy końcowe

↓ nowy

Artykuł 60

Nowa infrastruktura gazu ziemnego i wodoru

1. Istotna nowa infrastruktura gazu ziemnego, tj. połączenia wzajemne, instalacje LNG i instalacje magazynowe, mogą na wniosek zostać zwolnione na czas określony ze stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia, jak również art. 28, 27, 29, 54 i art. 72 ust. 7 i 9 oraz art. 73 ust. 1 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu]. Istotna nowa infrastruktura wodorowa, tj. połączenia wzajemne, terminale wodorowe i podziemne instalacje magazynowania wodoru, mogą na wniosek zostać zwolnione na czas określony ze stosowania przepisów art. 62, 31, 32, 33 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu] oraz art. 15 niniejszego rozporządzenia. Zastosowanie mają następujące warunki:
 - a) inwestycja zwiększa konkurencję w zakresie dostaw gazu lub dostaw wodoru i zwiększa bezpieczeństwo dostaw;
 - b) inwestycja przyczynia się do obniżenia emisyjności;
 - c) poziom ryzyka związanego z inwestycją jest taki, że inwestycja nie miałaby miejsca bez zastosowania odstępstwa;
 - d) infrastruktura jest własnością osoby fizycznej lub prawnej, odrębnej – przynajmniej w zakresie formy prawnej – od operatorów systemów, w których systemach ta infrastruktura ma zostać zbudowana;
 - e) na użytkowników tej infrastruktury nałożone są opłaty; oraz
 - f) zwolnienie nie może mieć szkodliwego wpływu na konkurencję na odpowiednich rynkach, na które inwestycja może mieć wpływ, na skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu, na skuteczne funkcjonowanie danych systemów podlegających regulacji, na obniżenie emisyjności ani na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii.

Warunki te należy oceniać z uwzględnieniem zasady solidarności energetycznej. Organy krajowe powinny uwzględnić sytuację w innym dotkniętym państwie

członkowskim i wyważyć ewentualne negatywne skutki z korzystnymi skutkami na jego terytorium.

2. Zwolnienie przewidziane w ust. 1 ma zastosowanie również w przypadku znacznego wzrostu zdolności istniejącej infrastruktury i zmian tej infrastruktury umożliwiających rozwój nowych źródeł dostaw gazów odnawialnych i niskoemisyjnych.

3. Organ regulacyjny może, indywidualnie dla każdego przypadku, podjąć decyzję o zwolnieniu, o którym mowa w ust. 1 i 2.

Przed przyjęciem decyzji o zwolnieniu organ regulacyjny lub, w stosownych przypadkach, inny właściwy organ tego państwa członkowskiego konsultuje się z:

- a) organami regulacyjnymi państw członkowskich, na których rynki nowa infrastruktura może wywierać wpływ; oraz
- b) odpowiednimi organami państw trzecich, w przypadku gdy dana infrastruktura jest połączona z siecią unijną objętą jurysdykcją państwa członkowskiego i rozpoczyna się lub kończy w państwie trzecim lub w państwach trzecich.

W przypadku gdy konsultowane organy państwa trzeciego nie odpowiedzą na zapytanie w rozsądnym czasie lub w ustalonym terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy, organ regulacyjny, którego to dotyczy, może przyjąć konieczną decyzję.

4. W przypadku gdy dana infrastruktura znajduje się na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego, ACER może przedłożyć opinię doradczą organom regulacyjnym państw członkowskich, których to dotyczy, w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku o zwolnienie przez ostatni z tych organów regulacyjnych. Opinia ta może zostać wykorzystana jako podstawa ich decyzji.

W przypadku gdy wszystkie organy regulacyjne, których to dotyczy, osiągnęły porozumienie w sprawie decyzji o zwolnieniu w terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku o zwolnienie przez ostatni z organów regulacyjnych, informują one ACER o swojej decyzji. W przypadku gdy dana infrastruktura jest linią przesyłową między państwem członkowskim a państwem trzecim, organ regulacyjny lub, w stosownych przypadkach, inny właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się pierwszy punkt połączenia międzysystemowego z siecią państw członkowskich, przed przyjęciem decyzji o zwolnieniu może konsultować się z odpowiednim organem tego państwa trzeciego w celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danej infrastruktury na terytorium i, w stosownych przypadkach, na morzu terytorialnym tego państwa członkowskiego. W przypadku gdy konsultowany organ państwa trzeciego nie odpowie na zapytanie w rozsądnym czasie lub w ustalonym terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy, organ regulacyjny, którego to dotyczy, może przyjąć konieczną decyzję.

ACER wykonuje zadania powierzone organom regulacyjnym państw członkowskich, których to dotyczy, na mocy tego artykułu:

- a) w przypadku gdy wszystkie organy regulacyjne, których to dotyczy, nie zdołały osiągnąć porozumienia w terminie sześciu miesięcy od daty

otrzymania wniosku o zwolnienie przez ostatni z tych organów regulacyjnych;
lub

b) na wspólny wniosek organów regulacyjnych, których to dotyczy.

Wszystkie organy regulacyjne, których to dotyczy, mogą wspólnie wystąpić z wnioskiem o przedłużenie terminu, o którym mowa w lit. a) akapit trzeci, o maksymalnie trzy miesiące.

5. Przed podjęciem decyzji ACER konsultuje się z odpowiednimi organami regulacyjnymi oraz z wnioskodawcami.

6. Zwolnienie może obejmować całość lub część zdolności nowej infrastruktury lub istniejącej infrastruktury o znacząco zwiększonej zdolności.

Przy podejmowaniu decyzji w sprawie zwolnienia należy zwrócić uwagę, indywidualnie dla każdego przypadku, na potrzebę nałożenia warunków dotyczących okresu obowiązywania zwolnienia i niedyskryminacyjnego dostępu do infrastruktury. W trakcie podejmowania decyzji w sprawie tych warunków uwzględnia się w szczególności dodatkową zdolność, która ma być zbudowana lub zmianę istniejącej zdolności, horyzont czasowy projektu oraz uwarunkowania krajowe.

Przed przyznaniem zwolnienia, organ regulacyjny podejmuje decyzje w sprawie zasad i mechanizmów zarządzania i alokacji zdolności. Zgodnie z tymi zasadami wszyscy potencjalni użytkownicy infrastruktury są wzywani do zgłoszenia swojego zainteresowania zawieraniem umów dotyczących zdolności, zanim nastąpi alokacja zdolności dla nowej infrastruktury, w tym również alokacja na własny użytek. Organ regulacyjny wymaga, aby zasady dotyczące zarządzania ograniczeniami obejmowały obowiązek oferowania niewykorzystanej zdolności na rynku wtórnym, jak również wymaga, aby użytkownicy infrastruktury byli uprawnieni do handlu swoimi zakontraktowanymi zdolnościami na rynku wtórnym. W swojej ocenie kryteriów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i e), organ regulacyjny uwzględnia wyniki procedury alokacji zdolności.

Decyzję w sprawie zwolnienia, w tym warunki, o których mowa w niniejszym ustępie akapit drugi, uzasadnia się należycie i publikuje.

7. Analizując, czy oczekuje się, że istotna nowa infrastruktura zwiększy bezpieczeństwo dostaw zgodnie z ust. 1 lit. a), właściwy organ rozważa, w jakim stopniu nowa infrastruktura ma poprawić wypełnianie przez państwa członkowskie ich obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938²⁰, zarówno na szczeblu regionalnym, jak i krajowym.

8. Państwa członkowskie mogą postanowić, że ich organ regulacyjny lub ACER przedkłada, w stosownych przypadkach, odpowiedniemu podmiotowi w państwie

²⁰

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 z dnia 25 października 2017 r. dotyczące środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (UE) nr 994/2010 (*Dz. U. L 280 z 28.10.2017, s. 1*).

członkowskim, w celu uzyskania decyzji formalnej, swoją opinię w sprawie wniosku o zwolnienie. Opinię tę publikuje się wraz z decyzją.

9. Organ regulacyjny niezwłocznie przekazuje Komisji kopię każdego wniosku o zwolnienie z chwilą otrzymania go. Właściwy organ bezzwłocznie zgłasza Komisji decyzję o zwolnieniu, wraz ze wszystkimi niezbędnymi informacjami. Informacje te mogą zostać przedłożone Komisji w formie podsumowania, umożliwiającego jej ocenę decyzji o zwolnieniu. Informacje zawierają w szczególności:

- a) szczegółowe powody, na podstawie których organ regulacyjny lub państwo członkowskie przyznały zwolnienie lub odmówiły jego przyznania, wraz z odniesieniem do odpowiedniej litery lub liter ust. 1, na których oparta jest taka decyzja, w tym również informacje finansowe uzasadniające potrzebę zastosowania zwolnienia;
- b) przeprowadzone analizy wpływu na konkurencję i skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego powodowanego przyznaniem zwolnienia,
- c) powody okresu trwania zwolnienia i wielkości udziału całkowitej zdolności danej infrastruktury, na którą przyznano zwolnienie;
- d) w przypadku zwolnienia dotyczącego połączenia wzajemnego, wyniki konsultacji z zainteresowanymi organami regulacyjnymi;
- e) wpływ infrastruktury na dywersyfikację dostaw.

10. W terminie 50 dni roboczych od następnego dnia po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z ust. 7 Komisja może podjąć decyzję o zwróceniu się do organów powiadamiających, aby zmieniły lub cofnęły decyzję o zwolnieniu. Termin ten może zostać przedłużony o dodatkowe 50 dni roboczych w przypadku gdy Komisja zwróci się o przekazanie dalszych informacji. Bieg tego dodatkowego terminu rozpoczyna się następnego dnia po otrzymaniu pełnych informacji. Początkowy termin może również zostać przedłużony za zgodą zarówno Komisji, jak i organów powiadamiających.

Zgłoszenie uważa się za cofnięte w przypadku gdy informacje, o które wystąpiono, nie zostały dostarczone w terminie wyznaczonym we wniosku, o ile przed jego upływem nie został on przedłużony za zgodą zarówno Komisji, jak i organu regulacyjnego lub organ regulacyjny, w należycie uzasadnionym oświadczeniu, poinformował Komisję o tym, że uważa powiadomienie za kompletne.

Organ regulacyjny stosuje się do decyzji Komisji w sprawie zmiany decyzji lub cofnięcia decyzji o zwolnieniu w terminie miesiąca i odpowiednio informuje Komisję.

Komisja zachowuje poufność szczególnie chronionych informacji handlowych.

W przypadku gdy Komisja zatwierdzi decyzję o zwolnieniu, zatwierdzenie to wygasa:

- a) po upływie dwóch lat od przyjęcia, w przypadku gdy budowa infrastruktury jeszcze się nie rozpoczęła,

- b) po upływie pięciu lat od przyjęcia, jeżeli infrastruktura nie zaczęła funkcjonować w tym okresie, chyba że Komisja uzna, że wszelkie opóźnienia wynikają z poważnych przeszkód niezależnych od osoby, której przyznano zwolnienie.

11. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 63, ustanawiających wytyczne dotyczące stosowania warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu oraz procedury, zgodnie z którymi należy postępować do celów stosowania ust. 3, 6, 8 i 9 niniejszego artykułu.

↓ 715/2009 (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~61~~²⁸

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez ~~komitet~~ ☒ [nazwa komitetu] ☒ ustanowiony na mocy art. ~~84~~⁵¹ [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]. ⇒ Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. ⇐

⇓ nowy

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

↓ 715/2009

- ~~2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1 do 4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.~~

↓ 1999/2018 art. 50

↓ 715/2009 (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~62~~³⁰

Odstępstwa i zwolnienia

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

~~a)~~ systemów przesyłowych gazu ziemnego znajdujących się w państwach członkowskich — w okresie obowiązywania odstępstw przyznanych zgodnie z art. 80 [nowej dyrektywy w sprawie gazu] ~~49 dyrektywy 2009/73/WE;~~

~~b)~~ istotnych nowych infrastruktur, tj. połączeń wzajemnych, instalacji LNG i instalacji magazynowych oraz znaczącego zwiększenia zdolności istniejącej infrastruktury i modyfikacji tej infrastruktury, umożliwiających dostęp do nowych źródeł dostaw gazu, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 2 dyrektywy 2009/73/WE i zwolnionych ze stosowania przepisów art. 9, 14, 32, 33, 34 lub art. 41 ust. 6, 8 i 10 tej dyrektywy, tak długo, jak długo są one zwolnione ze stosowania przepisów, o których mowa w niniejszym akapicie, z wyjątkiem art. 19 ust. 4 niniejszego rozporządzenia; lub

~~e)~~ systemów przesyłowych gazu ziemnego, którym przyznano odstępstwa zgodnie z art. 48 dyrektywy 2009/73/WE.

~~W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. a), państwa członkowskie, którym przyznano odstępstwa zgodnie z art. 49 dyrektywy 2009/73/WE mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o tymczasowe odstępstwo od stosowania niniejszego rozporządzenia na okres do dwóch lat od daty wygaśnięcia odstępstwa, o którym mowa w niniejszym punkcie.~~

↓ nowy

Artykuł 63

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 16, 28, 53, 54, 56 i 60, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [data wejścia w życie].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 16, 28, 53, 54, 56 i 60, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 16, 28, 53, 54, 56 i 60 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w

terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 64

Zmiana w decyzji (UE) 2017/684

Obowiązki w zakresie powiadamiania dotyczące umów międzyrządowych w dziedzinie energii dotyczących gazu, określone w decyzji (UE) 2017/684, interpretuje się jako obejmujące umowy międzyrządowe dotyczące wodoru, w tym związków wodoru, takich jak amoniak i ciekłe organiczne nośniki wodoru.

Artykuł 65

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/942

W rozporządzeniu (UE) 2019/942 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wydaje opinie i zalecenia skierowane do operatorów systemów przesyłowych, ENTSO energii elektrycznej, ENTSO gazu, **europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych (ENNOH)**, organizacji OSD UE, regionalnych centrów koordynacyjnych, wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej **oraz podmiotów utworzonych przez operatorów systemów przesyłowych gazu, operatorów systemów LNG, operatorów systemów magazynowych gazu lub magazynowania wodoru lub operatorów sieci wodorowych;**”;

2) art. 3 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Na wniosek ACER organy regulacyjne, ENTSO energii elektrycznej, ENTSO gazu, **ENNOH**, regionalne centra koordynacji, organizacja OSD UE, operatorzy systemów przesyłowych, **operatorzy sieci wodorowych**, wyznaczeni operatorzy rynku energii elektrycznej **oraz podmioty utworzone przez operatorów systemów przesyłowych gazu, operatorów systemów LNG, operatorów systemów magazynowych gazu lub magazynowania wodoru lub operatorów terminali wodorowych** udostępniają ACER informacje niezbędne do wykonywania zadań ACER wynikających z niniejszego rozporządzenia, chyba że ACER już wystąpiła z wnioskiem o udzielenie takich informacji i je otrzymała.”;

3) art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 4 ust. 3 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„1. ACER przedstawia Komisji opinię w sprawie projektu statutow, wykazu członków oraz projektu regulaminu wewnętrznego ENTSO energii elektrycznej zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/943, ENTSO gazu zgodnie z art. 22 ust. 2 [rozporządzenia w sprawie gazu], **ENNOH zgodnie z art. 40 ust. 5 rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie gazu]** oraz organizacji OSD UE

zgodnie z art. 53 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/943 i **art. 37 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie gazu].**”;

„2. ACER monitoruje wykonywanie zadań ENTSO energii elektrycznej zgodnie z art. 32 rozporządzenia (UE) 2019/943, ENTSO gazu zgodnie z art. 24 [rozporządzenia w sprawie gazu], **ENNOH zgodnie z art. 46 rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie gazu]** oraz organizacji OSD UE jak określono w art. 55 rozporządzenia (UE) 2019/943 i **art. 38 [rozporządzenia w sprawie gazu].**”;

„3. ACER może przedstawiać opinie:

a) ENTSO energii elektrycznej, zgodnie z art. 30 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2019/943, ENTSO gazu, zgodnie z art. 23 ust. 2 [rozporządzenia w sprawie gazu w brzmieniu zaproponowanym w dokumencie COM(2021) xxx], ENNOH zgodnie z art. XX rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie gazu] – dotycząc kodeksów sieci,”;

„b) ENTSO energii elektrycznej, zgodnie z art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/943, ENTSO gazu, zgodnie z art. 24 ust. 2 [przekształconego rozporządzenia w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx], ENNOH, zgodnie z art. 43 ust. 2 [przekształconego rozporządzenia w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] – dotycząc projektu planu rozwoju sieci o zasięgu unijnym oraz innych odpowiednich dokumentów, o których mowa w art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/943, art. 23 ust. 3 i art. 42 ust. 1 [przekształconego rozporządzenia w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx], z uwzględnieniem celów, jakimi są niedyskryminacja, skuteczna konkurencja oraz sprawne i bezpieczne funkcjonowanie rynków wewnętrznych energii elektrycznej i gazu ziemnego;”;

4) art. 4 ust. 6, art. 4 ust. 7 i art. 4 ust. 8 otrzymują brzmienie:

„6. Właściwe organy regulacyjne prowadzą koordynację w celu wspólnego ustalenia, czy ma miejsce niewykonywanie przez ~~organizację OSD UE~~, ENTSO energii elektrycznej, **ENTSO gazu, ENNOH, organizację OSD UE** lub regionalne centra koordynacji ich obowiązków wynikających z prawa Unii i podejmują odpowiednie działania zgodnie z art. 59 ust. 1 lit. c) i art. 62 ust. 1 lit. f) dyrektywy (UE) 2019/944 **lub art. 72 ust. 1 lit. e) przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx.**

ACER, na wiosek co najmniej jednego organu regulacyjnego lub z własnej inicjatywy, wydaje uzasadnioną opinię, a także zalecenia dla ENTSO energii elektrycznej, **ENTSO gazu, europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych**, organizacji OSD UE lub regionalnych centrów koordynacji dotyczące wykonywania przez nich ich obowiązków.”;

„7. Jeżeli w uzasadnionej opinii ACER stwierdzono przypadek potencjalnego niewykonywania przez ENTSO energii elektrycznej, **ENTSO gazu, europejską sieć operatorów sieci wodorowych**, organizację OSD UE lub regionalne centrum koordynacji ich obowiązków, właściwe organy regulacyjne podejmują jednomyślnie skoordynowane decyzje stwierdzające, czy miało miejsce niewykonywanie odpowiednich obowiązków, oraz, w stosownych przypadkach, określającą, jakie środki mają zostać podjęte przez ENTSO energii elektrycznej, **ENTSO gazu,**

ENNOH, organizację OSD UE lub regionalne centrum koordynacji w celu usunięcia niewykonywania obowiązków. Jeżeli organy regulacyjne nie zdołają podjąć jednomyślnie takich skoordynowanych decyzji w terminie czterech miesięcy od dnia otrzymania uzasadnionej opinii ACER, sprawę przekazuje się ACER celem podjęcia decyzji zgodnie z art. 6 ust. 10.”;

„8. Jeżeli niewykonywanie obowiązków przez ENTSO energii elektrycznej, **ENTSO gazu, ENNOH**, organizację OSD UE lub regionalne centrum koordynacji, ustalone zgodnie z ust. 6 lub 7 niniejszego artykułu, nie zostanie usunięte w terminie trzech miesięcy, lub jeżeli organ regulacyjny państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba podmiotu, nie podjął działań w celu zapewnienia zgodności, ACER wydaje zalecenie dla organu regulacyjnego do podjęcia działania zgodnie z art. 59 ust. 1 lit. c) oraz 62 ust. 1 lit. f) dyrektywy (UE) 2019/944 **lub art. 74 ust. 1 lit. d) [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**, w celu zapewnienia, aby ENTSO energii elektrycznej, **ENTSO gazu, ENNOH**, organizacja OSD UE lub regionalne centrum koordynacji wykonało swoje obowiązki oraz informuje Komisję.”;

5) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. ACER uczestniczy w opracowywaniu kodeksów sieci zgodnie z art. 59 rozporządzenia (UE) 2019/943 oraz art. **53 i 54 6 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**~~rozporządzenia (WE) nr 715/2009~~, a także wytycznych zgodnie z art. 61 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/943 **oraz art. 56 ust. 5 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**. ACER w szczególności:

- a) przedkłada Komisji niewiążące wytyczne ramowe, w przypadku gdy Komisja wystąpi do niego z takim wnioskiem zgodnie z art. 59 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/943 **lub art. 53 ust. 4 lub art. 54 ust. 4 6 ust. 2 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**~~rozporządzenia (WE) nr 715/2009~~. ACER dokonuje przeglądu wytycznych ramowych i przedkłada je ponownie Komisji, w przypadku gdy wystąpi ona do niego z takim wnioskiem zgodnie z art. 59 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2019/943 **lub art. 53 ust. 7 lub art. 54 ust. 7 6 ust. 2 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**~~rozporządzenia (WE) nr 715/2009~~;
- b) ~~przedstawia ENTSO gazu uzasadnioną opinię dotyczącą kodeksu sieci, zgodnie z art. 6 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 715/2009;~~
- be) dokonuje przeglądu kodeksu sieci zgodnie z art. 59 ust. 11 rozporządzenia (UE) 2019/943 **i lub art. 53 ust. 11 lub art. 54 ust. 11 6 ust. 9 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**~~rozporządzenia (WE) nr 715/2009~~. Dokonując przeglądu ACER uwzględnia uwagi przekazane przez wszystkie zaangażowane strony w trakcie prac nad zmienionym kodeksem sieci, którymi

kieruje ENTSO energii elektrycznej, ENTSO gazu, ENNOH lub organizacja OSD UE, oraz przeprowadza formalne konsultacje z właściwymi zainteresowanymi stronami w sprawie wersji, która ma zostać przedłożona Komisji. W związku z tym ACER może, w stosownych przypadkach, wykorzystać komitet ustanowiony na podstawie kodeksów sieci. ACER przedstawia Komisji sprawozdanie na temat wyników konsultacji. Następnie ACER przedkłada Komisji zmieniony kodeks sieci zgodnie z art. 59 ust. 11 rozporządzenia (UE) 2019/943 i **lub art. 53 ust. 11 lub art. 54 ust. 11** ~~6 ust. 9~~ **[przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**~~rozporządzenia (WE) nr 715/2009~~. Jeżeli ENTSO energii elektrycznej, ENTSO gazu, ENNOH lub organizacja OSD UE nie opracowały kodeksu sieci, ACER przygotowuje i przedkłada projekt kodeksu sieci Komisji, w przypadku gdy Komisja wystąpi do niej z takim wnioskiem zgodnie z art. 59 ust. 12 rozporządzenia (UE) 2019/943 **lub art. 53 ust. 12 lub art. 54 ust. 12** ~~6 ust. 10~~ **[przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**~~rozporządzenia (WE) nr 715/2009~~;

cd) przedstawia Komisji należycie uzasadnioną opinię, zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/943 **lub art. 24 ust. 1 lub art. 46 ust. 2** ~~9 ust. 1~~ **[przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**~~rozporządzenia (WE) nr 715/2009~~, w przypadku gdy ENTSO energii elektrycznej, ENTSO gazu, ENNOH lub organizacja OSD UE nie wdrożyły kodeksu sieci opracowanego zgodnie z art. 30 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2019/943 **lub art. 23 ust. 1 lub art. 42 ust. 1 lit. a)** ~~8 ust. 2~~ **[przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**~~rozporządzenia (WE) nr 715/2009~~ lub kodeksu sieci ustanowionego zgodnie z art. 59 ust. 3–12 rozporządzenia (UE) 2019/943 **i lub art. 53 ust. 3–12 lub art. 54 ust. 3–12** ~~6 ust. 1–10~~ **[przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**~~rozporządzenia (WE) nr 715/2009~~, który nie został jednak przyjęty przez Komisję zgodnie z art. 59 ust. 13 rozporządzenia (UE) 2019/943 **i lub art. 53 ust. 13 lub art. 54 ust. 13** ~~6 ust. 11~~ **[przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**~~rozporządzenia (WE) nr 715/2009~~;

de) monitoruje i analizuje wdrażanie kodeksów sieci przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 59 rozporządzenia (UE) 2019/943 i art. **53 i 54** ~~6~~ **[przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**~~rozporządzenia (WE) nr 715/2009~~ oraz wytycznych przyjętych zgodnie z art. 61 rozporządzenia (UE) 2019/943 **oraz art. 56** **[przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**, ich wpływ na harmonizację mających zastosowanie przepisów mających na celu ułatwianie integracji rynku, a także na niedyskryminację, skuteczną konkurencję oraz sprawne funkcjonowanie rynku, oraz przedkłada sprawozdanie Komisji.”;

6) art. 6 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Do dnia 5 lipca 2022 r., a następnie co cztery lata, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące niezależności organów regulacyjnych, zgodnie z art. 57 ust. 7 dyrektywy (UE) 2019/944 oraz **art. 70 ust. 6 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx].**”;

7) w art. 6 dodaje się ust. 9a, 9b, 9c i 9d w brzmieniu:

„9a) ACER wydaje zalecenia dla organów regulacyjnych i operatorów sieci dotyczące regulowanych baz aktywów zgodnie z art. 4 ust. 4 [rozporządzenia w sprawie gazu].

9b) ACER może wydawać zalecenia dla organów regulacyjnych dotyczące alokacji kosztów rozwiązań dotyczących ograniczeń w przepływach transgranicznych wynikających z różnic w jakości gazu zgodnie z art. 19 ust. 8 [rozporządzenia w sprawie gazu].

9c) ACER może wydawać zalecenia dla organów regulacyjnych dotyczące alokacji kosztów rozwiązań dotyczących ograniczeń w przepływach transgranicznych wynikających z różnic w jakości wodoru zgodnie z art. 39 ust. 8 [rozporządzenia w sprawie gazu].

9d) ACER publikuje sprawozdania z monitorowania ograniczeń przesyłowych w punktach połączeń międzysystemowych zgodnie z załącznikiem I sekcja 2.2.1 pkt 2 [rozporządzenia w sprawie gazu].”;

8) art. 6 ust. 10 akapit pierwszy lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) kodeksów sieci i wytycznych, **o których mowa w art. 59–61 rozporządzenia (UE) 2019/943**, przyjętych przed dniem 4 lipca 2019 r. i późniejszych wersji tych kodeksów sieci i wytycznych; **lub**”

c) kodeksów sieci i wytycznych, **o których mowa w art. 59–61 rozporządzenia (UE) 2019/943**, przyjętych jako akty wykonawcze na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.; **lub**”;

9) w art. 6 ust. 10 akapit pierwszy dodaje się następujące litery:

„d) wytycznych zgodnie z załącznikiem I do [rozporządzenia w sprawie gazu]; lub

e) kodeksów sieci i wytycznych, o których mowa w art. 53–56 [rozporządzenia w sprawie gazu].”;

10) art. 6 ust. 10 akapit drugi lit. a) otrzymuje brzmienie:

a) jeżeli właściwe organy regulacyjne nie były w stanie osiągnąć porozumienia w terminie sześciu miesięcy od przedłożenia sprawy ostatniemu z tych organów regulacyjnych lub w terminie czterech miesięcy w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 7 niniejszego rozporządzenia lub w art. 59 ust. 1 lit. c) lub art. 62 ust. 1 lit. f)

dyrektywy (UE) 2019/944 lub **art. 72 ust. 1 lit. e) [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**”;

11) art. 6 ust. 10 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy regulacyjne mogą zwrócić się wspólnie z wnioskiem o przedłużenie terminu, o którym mowa w akapicie drugim lit. a) niniejszego ustępu, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 4 ust. 7 niniejszego rozporządzenia, art. 59 ust. 1 lit. c) lub art. 62 ust. 1 lit. f) dyrektywy (UE) 2019/944 lub **art. 72 ust. 1 lit. e) [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**”;

12) art. 6 ust. 10 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli uprawnienia do wydawania decyzji dotyczących kwestii transgranicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zostały powierzone organom regulacyjnym w nowych kodeksach sieci lub wytycznych, **o których mowa w art. 59–61 rozporządzenia (UE) 2019/943**, przyjętych w formie aktów delegowanych po dniu 4 lipca 2019 r., ACER jest uprawniony wyłącznie na zasadzie dobrowolności zgodnie z akapitem drugim lit. b) niniejszego ustępu, na podstawie wniosku złożonego przez co najmniej 60 % właściwych organów regulacyjnych. Jeżeli zaangażowane są tylko dwa organy regulacyjne, którykolwiek z nich może skierować sprawę do ACER.”;

13) art. 6 ust. 12 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wydaje decyzję w terminie sześciu miesięcy od dnia przekazania sprawy; lub w terminie czterech miesięcy w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 7 niniejszego rozporządzenia lub w art. 59 ust. 1 lit. c) lub w art. 62 ust. 1 lit. f) dyrektywy (UE) 2019/944 lub **art. 72 ust. 1 lit. e) [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx]**; oraz”;

14) art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„W ramach wykonywania swoich zadań, w szczególności w ramach procesu opracowywania wytycznych ramowych zgodnie z art. 59 rozporządzenia (UE) 2019/943 lub art. 53 i 54 [przekształconego rozporządzenia w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx], oraz w ramach procesu proponowania zmian kodeksów sieci na podstawie art. 60 rozporządzenia (UE) 2019/943 lub art. 55 [przekształconego rozporządzenia w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] ACER prowadzi na wczesnym etapie szerokie konsultacje z uczestnikami rynku, operatorami systemów przesyłowych, **operatorami sieci wodorowych**, konsumentami, użytkownikami końcowymi oraz, w stosownych przypadkach, z organami ochrony konkurencji, nie naruszając ich kompetencji, w otwarty i przejrzysty sposób, w szczególności gdy jego zadania dotyczą operatorów systemów przesyłowych **i operatorów sieci wodorowych**.”;

15) w art. 15 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. ACER wydaje badania porównujące efektywność kosztów ponoszonych przez operatorów systemów przesyłowych UE zgodnie z art. 17 ust. 2 [rozporządzenia w sprawie gazu].”;

„7. ACER przedkłada opinie określające zharmonizowany format publikacji informacji technicznych na temat dostępu do sieci wodorowych zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.”;

16) art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ACER, w ścisłej współpracy z Komisją, państwami członkowskimi i właściwymi organami krajowymi, w tym z organami regulacyjnymi, oraz bez uszczerbku dla uprawnień organów ochrony konkurencji, monitoruje rynki hurtowe i detaliczne energii elektrycznej i gazu ziemnego, a w szczególności ceny detaliczne energii elektrycznej i gazu, przestrzeganie praw konsumentów określonych w dyrektywie (UE) 2019/944 i w **[dyrektywie w sprawie gazu]**, wpływ zmian rynkowych na odbiorców będących gospodarstwami domowymi, dostęp do sieci, w tym dostęp do energii elektrycznej wyprodukowanej z odnawialnych źródeł energii, postępy w budowie połączeń wzajemnych, potencjalne bariery dla obrotu transgranicznego, **w tym wpływ mieszania wodoru w systemie gazu ziemnego i bariery dla transgranicznego przepływu biometanu**, bariery regulacyjne dla nowych podmiotów wchodzących na rynek i mniejszych podmiotów, w tym obywatelskich społeczności energetycznych, interwencje państwa uniemożliwiające odzwierciedlanie w cenach faktycznych niedoborów, takie jak te określone w art. 10 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/943 oraz działania państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w oparciu o wyniki oceny wystarczalności zasobów na poziomie europejskim, o której mowa w art. 23 tego rozporządzenia, ze szczególnym uwzględnieniem oceny *ex post*, o której mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) 2019/941.”;

17) w art. 15 ust. 2 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„ACER, w ścisłej współpracy z Komisją, państwami członkowskimi i właściwymi organami krajowymi, w tym z organami regulacyjnymi, i bez uszczerbku dla kompetencji organów ochrony konkurencji, monitoruje rynki wodoru, w szczególności wpływ zmian na rynku na odbiorców wodoru, dostęp do sieci wodorowej, w tym dostęp wodoru produkowanego z odnawialnych źródeł energii do sieci, postępy w zakresie połączeń wzajemnych, potencjalne bariery w handlu transgranicznym.”;

18) art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„ACER publikuje co roku sprawozdanie w sprawie wyników monitorowania, o którym mowa w ust. 1. W sprawozdaniu tym ACER wskazuje wszelkie przeszkody w dokończeniu budowy rynków wewnętrznych energii elektrycznej, **igazu ziemnego i wodoru**.”;

Artykuł 66

Zmiany rozporządzenia (UE) nr 1227/2011

W rozporządzeniu nr 1227/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 2, art. 3 ust. 3 i 4, art. 4 ust. 1, art. 8 ust. 5 sformułowanie „energia elektryczna lub gaz ziemny” zastępuje się sformułowaniem „**energia elektryczna, wodór lub gaz ziemny**”;
- b) w art. 6 ust. 2 sformułowanie „rynki energii elektrycznej i gazu” zastępuje się sformułowaniem „**rynki energii elektrycznej, wodoru i gazu ziemnego**”.

Artykuł 67

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/1938

W rozporządzeniu (UE) 2017/1938 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa dostaw gazu w Unii poprzez zapewnienie prawidłowego i ciągłego funkcjonowania rynku wewnętrznego gazu ziemnego (zwanego dalej „gazem”) oraz gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, poprzez umożliwienie wprowadzenia środków wyjątkowych, w przypadku gdy rynek nie jest już w stanie zapewnić wymaganych dostaw gazu, w tym środków solidarnościowych stosowanych w ostateczności, oraz poprzez przejrzyste określenie i podział obowiązków pomiędzy przedsiębiorstwa gazowe, państwa członkowskie i Unię w zakresie zarówno działań zapobiegawczych, jak i reakcji na konkretne zakłócenia dostaw gazu.”;

- 2) w art. 2 dodaje się definicje w brzmieniu:

„27) »gaz« oznacza gaz ziemny zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx];

28) »rezerwa strategiczna« oznacza gaz nabywany, zarządzany i przechowywany przez operatorów systemów przesyłowych wyłącznie w celu wykonywania ich funkcji jako operatorów systemów przesyłowych oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw. Gaz przechowywany jako część rezerwy strategicznej jest rozdysponowany wyłącznie w przypadku, gdy wymaga tego utrzymanie funkcjonowania systemu w bezpiecznych i niezawodnych warunkach zgodnie z art. 35 [przekształconej dyrektywy w sprawie gazu w brzmieniu proponowanym w dokumencie COM(2021) xxx] lub w przypadku ogłoszenia sytuacji nadzwyczajnej na mocy art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938, i w inny sposób nie może być sprzedawany na hurtowych rynkach gazu;

29) »użytkownik instalacji magazynowania« oznacza odbiorcę lub potencjalnego odbiorcę operatora systemu magazynowania.”;

- 3) w art. 2 dodaje się następujący akapit:

„Odniesienia do gazu ziemnego należy rozumieć jako odniesienia do gazu zdefiniowanego w pkt 27.”;

4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Symulacja obejmuje określenie i ocenę korytarzy dostaw awaryjnych gazu oraz ma także wskazać, które państwa członkowskie mogą zaradzić zidentyfikowanym ryzykom, w tym w odniesieniu do **magazynowania i LNG.**”;

5) ust. 4 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) uwzględnienie ryzyka związanego z kontrolą nad infrastrukturą mającą znaczenie dla bezpieczeństwa dostaw gazu w zakresie, w jakim ryzyko to może obejmować, między innymi, ryzyko niedoinwestowania, ograniczenia dywersyfikacji, niewłaściwego wykorzystania istniejącej infrastruktury, **w tym akumulację rezerw zdolności magazynowania**, lub naruszenie prawa Unii;”;

6) dodaje się nowy art. 7a w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Środki zapobiegawcze i nadzwyczajne

Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki zapobiegawcze i nadzwyczajne. Środki te muszą uwzględniać wyniki ostatniej ogólnounijnej symulacji scenariuszy zakłóceń przewidzianej w art. 7 i muszą odpowiednio przeciwdziałać zagrożeniom zidentyfikowanym we wspólnych i krajowych ocenach ryzyka.”;

7) art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 3–10 przenosi się do art. 7a ust. 2–12;

8) dodaje się art. 7b, 7c i 7d w brzmieniu:

„Artykuł 7b

Efektywne i wspólne wykorzystanie infrastruktury i magazynowanie gazu

1. Państwa członkowskie zapewniają efektywne wykorzystanie istniejącej infrastruktury na szczeblu krajowym i regionalnym z korzyścią dla bezpieczeństwa dostaw. W szczególności państwa członkowskie umożliwiają transgraniczną wymianę gazu i transgraniczny dostęp do magazynowania i LNG.

2. Wspólne oceny ryzyka i wszelkie późniejsze aktualizacje obejmują analizę: adekwatności zdolności dostępnych w regionie instalacji magazynowych, funkcjonowania zdolności magazynowania i ich wkładu w bezpieczeństwo dostaw w Unii, w tym ryzyka związanego z kontrolą infrastruktury magazynowania istotnej dla bezpieczeństwa dostaw gazu przez podmioty z państw trzecich. W analizie tej porównuje się rolę magazynowania gazu z alternatywnymi środkami, takimi jak inwestycje w efektywność energetyczną i odnawialne źródła energii.

3. W przypadku gdy wyniki tej analizy we wspólnej ocenie ryzyka lub jakiegokolwiek aktualizacji tej oceny wskazują, że istnieje ryzyko na poziomie regionalnym, które

może stanowić zagrożenie dla jednego lub kilku państw członkowskich należących do tej samej grupy ryzyka, którego nie można rozwiązać w inny sposób, państwa członkowskie rozważają co najmniej jeden z następujących środków:

- a) zobowiązanie użytkowników instalacji magazynowych gazu do magazynowania minimalnej ilości gazu w magazynach podziemnych,
- b) przetargi, sprzedaż na aukcji lub równoważne mechanizmy zachęcające do rezerwowania zdolności magazynowych, przy pomocy których pokryte zostaną ewentualne niedobory kosztów,
- c) zobowiązanie operatora systemu przesyłowego do zakupu rezerwy strategicznej gazu i zarządzania nią,
- d) umożliwienie pełnej integracji instalacji magazynowych w sieci operatora systemu przesyłowego, w przypadku gdyby w przeciwnym razie magazynowanie zostało przerwane i gdyby takie wstrzymanie eksploatacji zagrażało bezpiecznemu i niezawodnemu funkcjonowaniu systemu przesyłowego.

Środki takie podlegają konsultacjom w ramach odpowiedniej grupy ryzyka, w szczególności w sprawie sposobu, w jaki przeciwdziałają one ryzyku zidentyfikowanemu we wspólnej ocenie ryzyka.

4. Środki przyjęte na podstawie art. 7a i ust. 3 niniejszego artykułu muszą być konieczne, jasno określone, przejrzyste, proporcjonalne, niedyskryminacyjne i weryfikowalne, nie mogą bezzasadnie zakłócać konkurencji ani skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego gazu i nie mogą zagrażać bezpieczeństwu dostaw gazu do innych państw członkowskich lub do Unii. Środki nie mogą blokować ani ograniczać transgranicznych zdolności przesyłowych alokowanych zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2017/459.

5. W przypadku zidentyfikowania ryzyka regionalnego państwa członkowskie należące do odpowiedniej grupy ryzyka dążą do uzgodnienia w ramach regionalnej grupy ryzyka docelowego poziomu zapasów w regionie, aby zapewnić pokrycie stwierdzonego ryzyka dla bezpieczeństwa dostaw zgodnie ze wspólną analizą ryzyka.

Państwa członkowskie w odpowiedniej grupie ryzyka dążą do uzgodnienia systemów wspólnego finansowania środków podjętych zgodnie z ust. 3, wybranych na podstawie wspólnej oceny ryzyka. Podział kosztów między państwa członkowskie jest sprawiedliwy i oparty na analizie przeprowadzonej zgodnie z ust. 2. Jeżeli środek jest finansowany z opłaty, nie przypisuje się jej do transgranicznych punktów wzajemnego połączenia. Jeżeli państwa członkowskie nie są w stanie uzgodnić systemów wspólnego finansowania, Komisja może przyjąć niewiążące prawnie wytyczne dotyczące kluczowych elementów, które należy uwzględnić.

6. Państwa członkowskie w odpowiedniej grupie ryzyka uzgadniają wspólną procedurę skoordynowaną wycofania gazu składowanego w magazynach, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w przypadku sytuacji nadzwyczajnej, jak określono w art. 11 ust. 1. Wspólna procedura skoordynowana obejmuje procedurę w przypadku wycofania gazu w ramach działań koordynowanych przez Komisję w przypadku sytuacji nadzwyczajnej o zasięgu regionalnym lub unijnym, o której mowa w art. 12 ust. 3.

7. Po przeprowadzeniu wewnętrznych konsultacji w ramach odpowiedniej grupy ryzyka, o której mowa w ust. 3, państwa członkowskie konsultują się z Grupą Koordynacyjną ds. Gazu. Państwa członkowskie informują Grupę Koordynacyjną ds. Gazu o wspólnych systemach finansowania i procedurach wycofania, o których mowa w ust. 5 i 6.

8. Środki wynikające z ust. 3 uwzględnia się w ocenach ryzyka, a w stosownych przypadkach w planie działań zapobiegawczych i planie na wypadek sytuacji nadzwyczajnej na dany okres.

Artykuł 7c

Ocena ryzyka o zasięgu unijnym

Jako przepis przejściowy, w ciągu sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wszystkie państwa członkowskie uzupełniają istniejące wspólne i krajowe oceny ryzyka oraz, w stosownych przypadkach, plan działań zapobiegawczych i plan na wypadek sytuacji nadzwyczajnej, dokonując uzupełnień niezbędnych do zapewnienia zgodności z art. 7b ust. 2–6. Te zaktualizowane plany podaje się do wiadomości publicznej i zgłasza Komisji zgodnie z procedurą określoną w art. 8 ust. 7, a Komisja wydaje – na warunkach określonych w art. 8 ust. 8 – zalecenie uwzględniane przez zainteresowany właściwy organ zgodnie z procedurą opisaną w art. 8 ust. 9.

Artykuł 7d

Wspólne udzielanie zamówień na rezerwę strategiczną

1. Państwa członkowskie mogą ustanowić mechanizm wspólnego udzielania zamówień na rezerwę strategiczną przez operatorów systemów przesyłowych w ramach środków zapobiegawczych mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa dostaw.

Mechanizm ten jest zaprojektowany zgodnie z prawem UE i regułami konkurencji oraz w taki sposób, aby rezerwa strategiczna mogła być wykorzystywana w ramach działań koordynowanych przez Komisję w przypadku sytuacji nadzwyczajnej o zasięgu regionalnym lub unijnym, o której mowa w art. 12 ust. 3.

W mechanizmie mogą uczestniczyć wszyscy operatorzy systemów przesyłowych w Unii, którzy chcą przystąpić po jego utworzeniu.

2. Uczestniczące państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zamiarze ustanowienia takiego mechanizmu. Powiadomienie zawiera informacje niezbędne do oceny zgodności z niniejszym rozporządzeniem, takie jak: ilość gazu, który ma zostać zakupiony, czas trwania środka, uczestniczący operatorzy systemów przesyłowych, zasady zarządzania, procedury operacyjne i warunki ich uruchamiania w sytuacji nadzwyczajnej. Określa się w nim również oczekiwane koszty i korzyści.

3. Komisja może w terminie trzech miesięcy wydać opinię na temat zgodności planowanego mechanizmu z niniejszym rozporządzeniem. Komisja informuje o otrzymanym powiadomieniu Grupę Koordynacyjną ds. Gazu oraz, w stosownych przypadkach, ACER. Uczestniczące państwa członkowskie uwzględniają opinię Komisji w jak największym stopniu.

Artykuł 7e

Sprawozdanie dotyczące składowania i wspólnych zamówień na rezerwę strategiczną

Trzy lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia sprawozdanie na temat stosowania art. 7b, 7c i 7d oraz doświadczeń, korzyści, kosztów i wszelkich przeszkód napotkanych przy korzystaniu z możliwości wspólnego udzielania zamówień na rezerwę strategiczną.”;

9) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 1;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rozdziały regionalne zawierają odpowiednie i skuteczne środki transgraniczne, w tym w odniesieniu do **magazynów i LNG**, pod warunkiem zgody wdrażających te środki państw członkowskich z tej samej lub z różnych grup ryzyka, których dotyczy dany środek, na podstawie symulacji, o której mowa w art. 7 ust. 1, i wspólnej oceny ryzyka.”;

10) w pkt 6 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Propozycja współpracy może obejmować dobrowolny udział we zamówieniach wspólnych na zapasy strategiczne, o których mowa w art. 7c.”;

11) dodaje się nowy art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Środki dotyczące cyberbezpieczeństwa

1. Ustanawiając plany działań zapobiegawczych i plany na wypadek sytuacji nadzwyczajnej, państwa członkowskie uwzględniają odpowiednie środki związane z cyberbezpieczeństwem.

2. Komisja może przyjąć zgodnie z art. 19 akt delegowany ustanawiający przepisy sektorowe dotyczące cyberbezpieczeństwa transgranicznych przepływów gazu, w tym przepisy dotyczące wspólnych minimalnych wymogów, planowania, monitorowania, sprawozdawczości i zarządzania kryzysowego.

3. W celu opracowania tego aktu delegowanego Komisja ściśle współpracuje z Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER), Agencją ds. Cyberbezpieczeństwa ENISA, europejską siecią operatorów systemów przesyłowych gazu (ENTSO gazu) i ograniczoną liczbą najważniejszych zainteresowanych stron, których to dotyczy, a także podmiotami posiadającymi istniejące kompetencje w zakresie cyberbezpieczeństwa, w ramach ich własnego mandatu, takimi jak centra operacji w dziedzinie cyberbezpieczeństwa (SOC) oraz

zespoły reagowania na incydenty bezpieczeństwa komputerowego (CSIRT), o których mowa w dyrektywie w sprawie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych (NIS 2.0).”;

12) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) informacje o pozostałych środkach zapobiegawczych mających odnosić się do ryzyka zidentyfikowanego w ocenie ryzyka, **o której mowa w art. 7a ust. 1**, jak na przykład o środkach związanych z potrzebą poprawy połączeń międzysystemowych między sąsiadującymi państwami członkowskimi, dalszej poprawy efektywności energetycznej, **przeciwdziałania akumulacji rezerw zdolności** i zmniejszenia zapotrzebowania na gaz oraz z możliwością dywersyfikacji dróg i źródeł dostaw gazu oraz z regionalnym wykorzystaniem istniejących zdolności w zakresie magazynowania i LNG – w stosownych przypadkach – aby w zakresie, w jakim jest to możliwe, utrzymać dostawy gazu dla wszystkich odbiorców;”;

(ii) lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) informacje o wszystkich obowiązkach świadczenia usług użyteczności publicznej, które mają związek z bezpieczeństwem dostaw gazu, **w tym o obowiązkach dotyczących zdolności magazynowania i rezerwy strategicznej**;”;

(iii) dodaje się lit. i) w brzmieniu:

„i) informacje na temat środków związanych z cyberbezpieczeństwem, o których mowa w art. 8a.”;

13) w art. 12 ust. 3 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) koordynuje działania dotyczące wspólnego udzielania zamówień na rezerwę strategiczną, o których mowa w art. 7c.”;

14) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3, 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„3. Środek solidarnościowy **należy stosować** w ostateczności i tylko w przypadku, gdy państwo członkowskie zwracające się o wsparcie:

a) ogłosiło sytuację nadzwyczajną na mocy art. 11;

b) nie było w stanie pokryć deficytu dostaw gazu do swoich odbiorców chronionych w ramach solidarnego wsparcia mimo zastosowania środka, o którym mowa w art. 11 ust. 3;

c) wyczerpało wszystkie środki rynkowe („środki dobrowolne”), wszystkie środki nierynkowe („środki obowiązkowe”) oraz inne środki zawarte w planie na wypadek sytuacji nadzwyczajnej;

d) skierowało wyraźny wniosek do Komisji oraz właściwych organów wszystkich państw członkowskich, z którymi jest połączone bezpośrednio albo – zgodnie z ust. 2 – poprzez państwo trzecie, któremu to wnioskowi towarzyszy opis wdrożonych środków, o których mowa w lit. b) niniejszego ustępu **oraz wyraźne zobowiązanie** do niezwłocznego zapłacenia państwu członkowskiemu udzielającemu solidarnego wsparcia zgodnie z ust. 8 uczciwej rekompensaty.

4. Państwa członkowskie, **które otrzymują wniosek o solidarne wsparcie**, przedstawiają odnośne oferty na podstawie dobrowolnych środków po stronie popytu w takim zakresie i tak długo jak to możliwe, zanim odwołają się do środków nierynkowych.

W przypadku gdy środki rynkowe okażą się dla państwa członkowskiego udzielającego solidarnego wsparcia niewystarczające do rozwiązania problemu deficytu dostaw gazu dla odbiorców chronionych w ramach solidarnego wsparcia w państwie członkowskim zwracającym się o wsparcie, państwo członkowskie udzielające solidarnego wsparcia może wprowadzić środki nierynkowe, aby spełnić obowiązki określone w ust. 1 i 2.

5. Jeżeli więcej niż jedno państwo członkowskie mogłoby udzielić solidarnego wsparcia państwu członkowskiemu zwracającemu się o wsparcie, państwo członkowskie zwracające się o wsparcie, po konsultacji ze wszystkimi państwami członkowskimi zobowiązanymi do udzielenia solidarnego wsparcia, wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kosztów, szybkości dostawy, niezawodności i dywersyfikacji dostaw gazu. **Jeżeli dostępne oferty rynkowe nie wystarczą do pokrycia deficytu w dostawach gazu do odbiorców chronionych w ramach solidarnego wsparcia we wnioskującym państwie członkowskim, państwa członkowskie zobowiązane do udzielenia solidarnego wsparcia są zobowiązane do uruchomienia środków nierynkowych.”;**

b) w ust. 10 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy solidarnego wsparcia udzielono zgodnie z ust. 1 i 2, ostateczna kwota rekompensaty wypłaconej przez wnioskujące państwo członkowskie podlega kontroli *ex post* przeprowadzanej przez organ regulacyjny lub organ ds. konkurencji dostarczającego państwa członkowskiego w terminie trzech miesięcy od zniesienia stanu nadzwyczajnego. Przeprowadza się konsultacje z państwem członkowskim składającym wniosek i wydaje opinię na temat wyników kontroli *ex post*. Po konsultacji z państwem członkowskim składającym wniosek organ, który przeprowadza tę kontrolę *ex post*, jest uprawniony do żądania korekty kwoty odszkodowania, biorąc pod uwagę opinię państwa członkowskiego składającego wniosek. Wnioski z tej kontroli *ex post* przekazuje się Komisji Europejskiej, która uwzględni je w swoim sprawozdaniu w sprawie stanu nadzwyczajnego zgodnie z art. 14 ust. 3.”;

c) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Jeżeli państwa członkowskie nie dojdą do porozumienia lub nie zakończą procesu dokonywania uzgodnień technicznych, prawnych i finansowych, nie ma to wpływu na stosowanie niniejszego artykułu. W takiej sytuacji, gdy **solidarne wsparcie jest niezbędne do zagwarantowania dostaw gazu do odbiorców chronionych w ramach solidarnego wsparcia, do żądania i dostarczania odpowiedniego gazu domyślnie stosuje się ustalenia zawarte w (nowym) załączniku IX.**”;

15) w art. 14 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Po zakończeniu stanu nadzwyczajnego właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, najszybciej jak to możliwe, nie później jednak niż sześć tygodni po odwołaniu stanu nadzwyczajnego, przedkłada Komisji szczegółową ocenę stanu nadzwyczajnego oraz skuteczności zastosowanych środków, w tym ocenę wpływu stanu nadzwyczajnego na gospodarkę, wpływu na sektor elektroenergetyczny oraz pomocy udzielonej Unii i państwom członkowskim lub uzyskanej od Unii i państw członkowskich. **W stosownych przypadkach ocena zawiera szczegółowy opis okoliczności, które doprowadziły do uruchomienia mechanizmu, o którym mowa w art. 13, oraz warunki, na jakich otrzymano brakujące dostawy gazu, w tym cenę i zapłaconą rekompensatę finansową oraz – w stosownych przypadkach – powody, dla których nie przyjęto ofert solidarnego wsparcia lub gaz nie został dostarczony.** Ocenę tę udostępnia się Grupie Koordynacyjnej ds. Gazu i uwzględnia w aktualizacjach planów działań zapobiegawczych i planów na wypadek sytuacji nadzwyczajnej.”;

16) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 8, art. 7 ust. 5, art. 8 ust. 5 **i art. 8a ust. 2 (cyberbezpieczeństwo)**, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 1 listopada 2017 r.”;

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„3. „Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 8, art. 7 ust. 5, art. 8 ust. 5 **i art. 8a ust. 2 (cyberbezpieczeństwo)**, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę.”;

c) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„6. Akt delegowany przyjęty na mocy art. 3 ust. 8, art. 7 ust. 5, art. 8 ust. 5 **i art. 8a ust. 2 (cyberbezpieczeństwo)** wchodzi w życie, tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu.”;

17) w załączniku VI wprowadza się następujące zmiany:

a) w sekcji 5 lit. a) akapit drugi po tiret drugim dodaje się tiret w brzmieniu: „Środki mające na celu dywersyfikację dróg i źródeł dostaw gazu,”;

„- Środki zapobiegające akumulacji rezerw zdolności,”;

b) w sekcji 11.3 lit. a) akapit drugi po tiret drugim dodaje się tiret w brzmieniu: „środki mające na celu dywersyfikację dróg i źródeł dostaw gazu,”;

„- środki zapobiegające akumulacji rezerw zdolności,”;

18) tekst znajdujący się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik IX do rozporządzenia (UE) 2017/1938.

↓ 715/2009 (dostosowany)

Artykuł ~~68~~³¹

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr ~~715/2009~~ ^{715/2009} ~~4775/2005~~ traci moc ~~od dnia 3 marca 2011 r.~~
Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jak odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku II.

Artykuł ~~69~~³²

Wejście w życie

↓ Sprostowanie, Dz.U. L 229 z
1.9.2009, s. 29 (dostosowany)
⇒ nowy

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ^{⇒ stycznia 2023} ~~3 marca 2011 r.~~

↓ 715/2009

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

1.7. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI – „AGENCJE”

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru (wersja przekształcona).

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków wewnętrznych gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru (wersja przekształcona).

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Obszar polityki: Energia

Działanie: Europejski Zielony Ład

1.3. Wniosek dotyczy:

☒ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²¹

☐ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

W ramach Europejskiego Zielonego Ładu i Europejskiego prawa o klimacie ustanowiono cel, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej w 2050 r., w sposób, który przyczyni się do ożywienia konkurencyjności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Europie. Ocenia się, że cel redukcji emisji gazów cieplarnianych o 55 % doprowadzi do wzrostu udziału energii ze źródeł odnawialnych do poziomu 38–40 %. Paliwo gazowe będzie nadal mieć duży udział w koszyku energetycznym do 2050 r., co wymaga obniżenia emisyjności sektora gazu w oparciu o przyszłościową koncepcję konkurencyjnych rynków zdekarbonizowanego gazu. Niniejsza inicjatywa jest częścią pakietu „Gotowi na 55”. Obejmuje ona strukturę rynku gazów, w tym wodoru. Nie spowoduje obniżenia emisyjności sama w sobie, ale usunie istniejące bariery

²¹

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

regulacyjne i stworzy warunki przeprowadzenia dekarbonizacji w sposób racjonalny pod względem kosztów.

1.4.2. *Cel(e) szczegółowy(e)*

Poniższe cele szczegółowe koncentrują się na celach przewidzianych w przepisach, które wymagają dodatkowych zasobów w ACER i DG ds. Energii.

Cel szczegółowy nr 1:

Stworzenie ram regulacyjnych rozwoju rynkowego sektora wodoru i sieci wodorowych.

Cel szczegółowy nr 2:

Poprawa warunków transgranicznego handlu gazem ziemnym, z uwzględnieniem rosnącej roli gazów odnawialnych i niskoemisyjnych oraz rozszerzenie praw konsumentów.

Cel szczegółowy nr 3:

Zadbanie o to, by ogólnoeuropejscy operatorzy sieci przestrzegali przepisów UE.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Dodatkowe zasoby umożliwią ACER i DG ds. Energii wykonywanie zadań niezbędnych do wypełnienia ich mandatu na mocy przepisów UE zgodnie z określonymi w niniejszym wniosku wymogami.

1.4.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Cel szczegółowy nr 1:

Rozwój infrastruktury wodorowej i jej wspólne wykorzystanie przez różnych uczestników rynku.

Cel szczegółowy nr 2:

Poziom handlu gazami odnawialnymi i niskoemisyjnymi oraz ich dostęp do rynków (np. ilości gazów i liczba przedsiębiorstw handlowych, wskaźniki wykorzystania terminali LNG i ilości otrzymanych gazów odnawialnych i niskoemisyjnych).

Cel szczegółowy nr 3:

Terminowe utworzenie europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych oraz terminowe włączenie operatorów systemów dystrybucyjnych gazu ziemnego do organizacji OSD UE.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

W zakresie, w jakim dotyczy ACER, poniższa ocena uwzględnia szacunki zasobów potrzebnych na bieżące zadania na podstawie niedawnego badania przeprowadzonego przez niezależnego konsultanta w celu ustalenia zapotrzebowania na zasoby do wykonania dodatkowych zadań podobnych do już wykonywanych, z dostosowaniem pozwalającym uniknąć przeszacowania. Liczby EPC podane w odniesieniu do obecnych zadań to zaokrąglona szacowana liczba pracowników potrzebnych w 2023 r., z uwzględnieniem ogólnej redukcji o 20 %, aby uwzględnić fakt, że metoda zastosowana przez konsultanta była podatna na przeszacowanie, jak wyjaśniono w opinii Komisji C(2021) 7024 z dnia 5 października 2021 r. w sprawie projektu dokumentu programowego Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki na lata 2022–2024 oraz w sprawie wystarczalności zasobów finansowych i ludzkich dostępnych dla ACER. W ocenie skutków finansowych regulacji zastosowano zatem bardziej ostrożny szacunek wymaganego personelu, niż proponował konsultant.

Chociaż ilość gazu ziemnego dostarczanego odbiorcom w UE będzie stopniowo spadać, w przewidywalnej przyszłości nie doprowadzi to do zmniejszenia obciążenia pracą w ramach istniejących zadań ACER. Na przykład wdrażanie kodeksów sieci gazu ziemnego jest kontynuowane niezależnie od przesyłanych ilości. Złożoność nawet wzrośnie jeszcze bardziej, ze względu na rosnącą rolę mieszania gazów niskoemisyjnych. Do wykazu zadań ACER dodana zostanie ponadto regulacja nowego sektora, wraz z siecią i rynkiem czystego wodoru.

Cel szczegółowy nr 1: Stworzenie ram regulacyjnych rozwoju rynkowego sektora wodoru i sieci wodorowych

- Jeżeli chodzi o energię elektryczną i gaz ziemny, rozwój sektora wodoru opartego na zasadach rynkowych wymaga bardziej szczegółowych przepisów w postaci **kodeksów sieci lub wytycznych**. Wniosek obejmuje 9 uprawnień do przyjmowania nowych kodeksów sieci lub wytycznych dotyczących wodoru w formie rozporządzeń Komisji.

Obecnie istnieje 6 kodeksów sieci lub wytycznych przyjętych w formie rozporządzeń Komisji na mocy rozporządzenia (WE) nr 715/2009 w sprawie gazu lub zawartych w załącznikach do niniejszego rozporządzenia. Konsultant oszacował, że do ich wdrożenia ACER potrzebuje 7 EPC. Doświadczenie zdobyte podczas opracowywania i wdrażania

kodeksów i wytycznych dotyczących sieci gazu ziemnego można wykorzystać przy opracowywaniu podobnych kodeksów sieci i wytycznych dotyczących wodoru (np. alokacja zdolności, interoperacyjność).

Szacuje się zatem, że do opracowania, a następnie wdrożenia nowych kodeksów sieci i wytycznych dotyczących wodoru potrzebne jest 5 EPC. Biorąc pod uwagę stopniowy rozwój sektora wodoru, dodatkowe EPC powinny być wprowadzane stopniowo: 1 EPC rocznie, począwszy od 2023 r.

- ACER podejmuje również **decyzje dotyczące dystrybucji kosztów nowej transgranicznej infrastruktury wodorowej oraz rozwiązań usuwających ograniczenia wynikające z różnej jakości wodoru lub innych gazów**. Konsultant oszacował, że w przypadku decyzji ACER w sprawie transgranicznej alokacji kosztów na mocy rozporządzenia (UE) nr 347/2013 w sprawie TEN-E, w przypadku gdy organy regulacyjne państw członkowskich nie są w stanie osiągnąć porozumienia, potrzeba około 3 EPC przez 6 miesięcy, a w przypadku odwołania się od decyzji potrzeba dalszych zasobów ludzkich. Zakładając, że decyzja taka będzie podejmowana raz na dwa lata, potrzebny byłby 1 dodatkowy EPC w momencie, gdy rosnące znaczenie wodoru i gazów innych niż gaz ziemny prawdopodobnie spowoduje wykorzystywanie tych uprawnień decyzyjnych (tj. w 2026 r.).
- Do opracowywanego przez ACER **sprawozdania z monitorowania rynku trzeba będzie dodać tom 4 dotyczący wodoru** (obok tomów dotyczących hurtowych rynków energii elektrycznej i gazu oraz rynków detalicznych/konsumentów), o który rozszerza się działalność ACER w zakresie monitorowania rynku. Do pracy nad trzema istniejącymi tomami potrzeba obecnie 7–8 EPC. Ponieważ wódór będzie dla ACER nowym obszarem działalności, w odniesieniu do którego trzeba będzie rozwinąć wewnętrznie kompetencje, szacuje się, że od wejścia w życie wniosków potrzebny będzie dodatkowo 1 EPC, a potem kolejny 1 EPC, kiedy spodziewany jest początek procesu przekształcania sektora wodoru w ogólnoeuropejski rynek (tj. ok. 2027 r.).
- Biorąc pod uwagę rosnące znaczenie wodoru i gazów innych niż gaz kopalny, **należy rozszerzyć zakres stosowania REMIT**. Będzie to wymagało łącznie 5 dodatkowych EPC; 2 od 2024 r. i dodatkowych 3 EPC po rozpoczęciu rozwoju rynku wodoru, czyli począwszy od 2027 r. Te 5 EPC będzie kwalifikować się do finansowania z opłat.

Cel szczegółowy nr 2: Poprawa warunków transgranicznego handlu gazem ziemnym, z uwzględnieniem rosnącej roli gazów odnawialnych i niskoemisyjnych oraz rozszerzenie praw konsumentów.

- Planowane jest nowe rozporządzenie Komisji w sprawie **cyberbezpieczeństwa**, podobne do rozporządzenia dotyczącego sektora energii elektrycznej. Z doświadczenia wiadomo, że ACER potrzebuje średnio 1 EPC na kodeks sieci lub wytyczne, a od wejścia w życie wniosku potrzebny będzie dodatkowo 1 EPC w odniesieniu do cyberbezpieczeństwa.
- Należy wprowadzić nowy przepis zobowiązujący operatorów sieci do wyodrębnienia regulowanych baz aktywów dla sieci gazu ziemnego, wodoru lub energii elektrycznej, aby uniknąć subsydiowania skrośnego. Zadaniem ACER będzie wydawanie dla **operatorów sieci i organów regulacyjnych państw członkowskich zaleceń dotyczących ustalania**

wartości aktywów i obliczania opłat dla użytkowników sieci oraz ich aktualizowanie co dwa lata. ACER będzie również odpowiedzialna za publikowanie co 4 lata **badania porównawczego efektywności kosztów ponoszonych przez operatorów systemów przesyłowych w UE**. Konsultant oszacował, że na opracowanie sprawozdania dotyczącego najlepszych praktyk w zakresie taryf przesyłowych i dystrybucyjnych zgodnie z art. 18 ust. 9 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej 2019/943 potrzeba 0,4 EPC rocznie, nieco więcej niż w przypadku obecnego sprawozdania w sprawie ograniczeń przesyłowych w punktach gazowych połączeń międzysystemowych. Wniosek ogranicza częstotliwość składania tego ostatniego sprawozdania z dorocznej na co dwa lata. W związku z tym, począwszy od 2024 r., na wykonywanie obu nowych zadań sprawozdawczych powinno wystarczyć dodatkowe 0,5 EPC.

- Na wzór przepisów przekształconej dyrektywy (UE) 2019/944 w sprawie energii elektrycznej, niniejszy wniosek wzmocni również przepisy w odniesieniu do **odbiorców gazu**. Przepisom tym powinna towarzyszyć zdolność ACER do monitorowania praw konsumentów i rynków detalicznych, w związku z czym zespół ACER pracujący nad rocznym sprawozdaniem z monitorowania rynku należy wzmocnić o 0,5 EPC od momentu, gdy państwa członkowskie będą musiały przetransponować przepisy (tj. w 2024 r.).

Cel szczegółowy nr 3: Zadbanie o to, by ogólnoeuropejscy operatorzy sieci przestrzegali przepisów UE.

- Wniosek ma na celu poprawę nadzoru nad ENTSO-G (na wzór przepisów dotyczących ENTSO-E), rozszerzenie zakresu działania organizacji OSD UE na operatorów systemów dystrybucyjnych gazu ziemnego oraz utworzenie nowej europejskiej sieci operatorów sieci wodoru.

Utworzenie europejskiej sieci operatorów sieci wodoru oraz rozszerzenie zakresu organizacji OSD UE spowoduje największe obciążenie ACER pracą w pierwszym roku po wejściu w życie wniosku, następnie zadania monitorowania będą regularne, a działania w zakresie egzekwowania przepisów możliwe, choć rzadkie. Powinien wystarczyć 1 EPC, który po pierwszym roku będzie przeznaczony również na pracę nad głównym zadaniem monitorowania nowej europejskiej sieci operatorów sieci wodoru, a mianowicie oceną nowego planu rozwoju sieci o zasięgu unijnym.

Opisane powyżej dodatkowe EPC nie obejmują kosztów ogólnych. Zastosowanie wskaźnika kosztów ogólnych na poziomie około 25 % (mniej niż obecnie) wskazuje, że potrzeba dodatkowo 5 EPC. W poprzednich opiniach Komisji w sprawie dokumentów programowych ACER kwestionowano, że plan zatrudnienia ACER nie zawiera przepisów dotyczących personelu wykonującego zadania biurowe lub sekretarskie i ACER w odniesieniu do tych zadań polega faktycznie na pracownikach tymczasowych. Aby temu zaradzić należy te ogólne EPC ująć w kategorii AST/SC, bez dodatkowego obciążenia budżetu UE, gdyż zastąpią one pracowników tymczasowych.

Z łącznej liczby 21 EPC maksymalnie 7 kwalifikowałyby się do finansowania z opłat (2 pracowników zatrudnionych na czas określony, 3 pracowników kontraktowych FG IV i 2 TA AST/SC jako wsparcie sekretariatu dla kierowników dwóch działów REMIT).

Chociaż większość dodatkowego obciążenia pracą organów UE będzie spoczywała na ACER, stopniowe przekształcanie się sektora wodoru w ogólnoeuropejski rynek, a także wzrost złożoności sieci i rynku gazu ziemnego ze względu na rosnące dostawy gazów innych niż gaz kopalny zwiększą również obciążenie pracą DG ds. Energii. Zgodnie z ostrożnymi szacunkami, aby zapewnić właściwe wdrożenie wzmocnionych przepisów dotyczących ochrony konsumentów potrzeba dodatkowo 1 EPC. Jeśli chodzi o sprzedaż hurtową, obecnie nad rynkami gazów (w tym planowania sieci i jakości gazu) pracuje 8 EPC. Dodanie przepisów dotyczących wodoru oraz rosnąca złożoność sektora gazu ziemnego wymagają zwiększenia siły roboczej o współczynnik 1,5, a zatem o 4 dodatkowe EPC, rozłożone na nadchodzące lata w zależności od rozwoju sektora wodoru i rosnącego udziału w rynku gazów innych niż gaz kopalny.

- 1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Obecnie na szczeblu UE nie ma przepisów regulujących wyspecjalizowane sieci lub rynki wodoru. Biorąc pod uwagę obecne wysiłki podejmowane na szczeblu unijnym i krajowym na rzecz promowania stosowania wodoru odnawialnego jako substytutu paliw kopalnych, państwa członkowskie będą zachęcane do przyjęcia przepisów dotyczących wyspecjalizowanej infrastruktury do przesyłu wodoru na szczeblu krajowym. Stwarza to ryzyko fragmentaryzacji otoczenia regulacyjnego w całej UE, która utrudniłaby integrację krajowych sieci i rynków wodoru, a tym samym uniemożliwiła transgraniczny handel wodorem lub zniechęcała do niego.

Harmonizacja przepisów dotyczących infrastruktury wodoru na późniejszym etapie (tj. po wprowadzeniu przepisów krajowych) doprowadziłaby do zwiększenia obciążeń administracyjnych dla państw członkowskich oraz wyższych kosztów regulacyjnych i niepewności dla przedsiębiorstw, zwłaszcza w odniesieniu do długoterminowych inwestycji w produkcję wodoru i infrastrukturę transportową.

Stworzenie na szczeblu UE ram regulacyjnych dotyczących wyspecjalizowanych sieci i rynków wodoru przyczyni się do integracji i wzajemnego połączenia krajowych rynków i sieci wodoru. Przepisy na szczeblu UE dotyczące planowania, finansowania i eksploatacji takich wyspecjalizowanych sieci wodorowych zapewniłyby długoterminową przewidywalność dla potencjalnych inwestorów w tego rodzaju długoterminową infrastrukturę, w szczególności w odniesieniu do połączeń transgranicznych (które w przeciwnym razie mogłyby podlegać różnym i potencjalnie rozbieżnym przepisom krajowym).

Jeżeli chodzi o biometan, jest prawdopodobne, że bez inicjatywy na szczeblu UE do 2030 r. utrzyma się mozaika regulacyjna w zakresie dostępu do rynków hurtowych, obowiązków przyłączeniowych oraz środków koordynacji między operatorami systemów przesyłowych a operatorami systemów dystrybucyjnych. Podobnie bez pewnej harmonizacji na szczeblu UE producenci gazów odnawialnych i niskoemisyjnych będą musieli ponosić w całej UE bardzo różne koszty połączenia i zatłaczania, co doprowadzi do powstania nierównych warunków działania.

Bez dalszych przepisów na szczeblu UE państwa członkowskie nadal stosowałyby różne normy jakości gazu i przepisy dotyczące poziomów mieszania wodoru, co groziłoby transgranicznymi ograniczeniami w przepływie i segmentacją rynku. Normy jakości gazu nadal byłyby określone głównie w oparciu o parametry jakościowe gazu ziemnego, co ograniczałoby włączenie gazów odnawialnych do sieci.

Wszystkie te aspekty prawdopodobnie przyczyniłyby się do zmniejszenia transgranicznego handlu gazami odnawialnymi, co mogłoby być kompensowane wyższym importem gazu kopalnego. Wykorzystanie terminali LNG i import mogłyby nadal ograniczać się do gazu kopalnego, chociaż w przypadku dostępności konkurencyjnego biometanu lub metanu syntetycznego ze źródeł spoza UE nie trzeba dostosowywać terminali LNG.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Doświadczenia związane z poprzednimi wnioskami ustawodawczymi pokazały, że potrzeby kadrowe ACER są często niedoszacowane. Dotyczy to w szczególności sytuacji, gdy prawodawstwo zawiera przepisy dotyczące uprawnień do przyjmowania bardziej szczegółowych przepisów technicznych, takich jak kodeksy sieci i wytyczne dotyczące sieci na mocy rozporządzenia (UE) 2019/943 w sprawie energii elektrycznej. Aby uniknąć powtórzenia doświadczeń związanych z trzecim pakietem dotyczącym rynku wewnętrznego z 2009 r., w którym niedoszacowanie potrzeb kadrowych doprowadziło do strukturalnego niedoboru personelu (rozwiązanego kompleksowo dopiero, począwszy od budżetu UE na 2022 r.), potrzeby kadrowe w odniesieniu do niniejszego wniosku szacuje się na kilka lat naprzód i z uwzględnieniem prawdopodobnych przyszłych zmian, takich jak wykorzystanie przekazanych uprawnień.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Przedmiotowa inicjatywa została uwzględniona w programie prac Komisji na 2021 r. (COM(2020) 690 final) w ramach Europejskiego Zielonego Ładu i pakietu „Gotowi na 55” i przyczyni się do osiągnięcia do 2030 r. celów w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 55 % w porównaniu z 1990 r., jak określono w rozporządzeniu w sprawie Europejskiego prawa o klimacie, oraz do osiągnięcia celu UE, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

Do wykonywania nowych zadań potrzeba EPC, a w przewidywalnej przyszłości obecne zadania nie zostaną ograniczone: sektor wodoru będzie rozwijał się równoległe z dalszym wykorzystaniem systemu gazu ziemnego, który staje się jeszcze bardziej złożony ze względu na coraz większe wykorzystanie źródeł metanu innych niż gaz kopalny. W związku z tym przesunięcia nie zaspokołyby dodatkowych potrzeb kadrowych.

W zakresie, w jakim jest to możliwe z prawnego punktu widzenia, dodatkowe EPC będą finansowane z istniejącego systemu opłat za usługi ACER w ramach REMIT.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☐ ograniczony czas trwania

- ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

X Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania²²

X Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję za pośrednictwem

- ☐ agencji wykonawczych

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

X Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- X** organom, o których mowa w art. 70 i 71;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

Uwagi

²² Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

--

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Zgodnie ze swoim rozporządzeniem finansowym ACER musi przedstawić, w kontekście swojego dokumentu programowego, roczny program prac zawierający szczegółowe informacje na temat zasobów, zarówno finansowych, jak i ludzkich, w odniesieniu do każdego z realizowanych działań.

ACER co miesiąc składa DG ENER sprawozdania z wykonania budżetu, w tym zobowiązań, oraz płatności w podziale na tytuły budżetu, a także wskaźniki wakatów według rodzaju personelu.

Ponadto DG ENER jest bezpośrednio reprezentowana w organach zarządzających ACER. Za pośrednictwem swoich przedstawicieli w radzie administracyjnej DG ENER jest informowana o wykorzystaniu budżetu i planu zatrudnienia na każdym z posiedzeń w ciągu roku.

Wreszcie, również zgodnie z przepisami finansowymi, ACER podlega rocznym wymogom w zakresie sprawozdawczości z działalności i wykorzystania zasobów za pośrednictwem rady administracyjnej i jej rocznego sprawozdania z działalności.

Zadania realizowane bezpośrednio przez DG ENER są zgodne z realizowanym przez Komisję i agencje wykonawcze rocznym cyklem planowania i monitorowania, w tym w zakresie sprawozdawczości na temat wyników za pośrednictwem rocznego sprawozdania z działalności DG ENER.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

Chociaż ACER będzie musiała rozwinąć nową wiedzę fachową, najbardziej opłacalne jest przydzielanie nowych zadań w ramach niniejszego wniosku istniejącej agencji, która już wykonuje podobne zadania.

Aby zarządzać swoimi relacjami z ACER, DG ENER opracowała strategię kontroli, stanowiącą część ram kontroli wewnętrznej Komisji z 2017 r. ACER zmieniła i przyjęła własne ramy kontroli wewnętrznej w grudniu 2018 r.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Głównym zagrożeniem są błędne szacunki dotyczące wynikającego z niniejszego wniosku obciążenia pracą, gdyż jego celem jest uproszczenie ram regulacyjnych *ex ante*, a nie *ex post* po ustanowieniu podejść krajowych oraz pojawieniu się nowych podmiotów i nowych paliw (wodoru i innych alternatywnych gazów) w sektorze energetycznym. Ryzyko to trzeba zaakceptować, ponieważ – jak pokazało doświadczenie – jeżeli dodatkowe zasoby nie zostaną uwzględnione w pierwotnym wniosku, bardzo trudno później temu zaradzić.

Ryzyko to ogranicza fakt, że wniosek obejmuje kilka nowych zadań; w ten sposób chociaż obciążenie pracą niektórych przyszłych zadań może być niedoszacowane, inne mogą być przeszacowane, co umożliwi ewentualne przyszłe przesunięcia.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Nie oczekuje się, że przydział dodatkowych zadań w ramach obecnego mandatu ACER doprowadzi do szczególnych dodatkowych kontroli w ACER, w związku z czym stosunek kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy nie zmieni się.

Zadania powierzone DG ENER nie spowodują też dodatkowych kontroli ani zmiany proporcji kosztów kontroli.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Zgodnie z podejściem Komisji, ACER stosuje zasady zwalczania nadużyć finansowych obowiązujące zdecentralizowane agencje UE.

W marcu 2019 r. ACER przyjęła nową strategię zwalczania nadużyć finansowych uchylającą decyzję Rady Administracyjnej ACER nr 13/2014. Nowa strategia, obejmująca okres trzech lat, opiera się na następujących elementach: rocznej ocenie ryzyka, zapobieganiu konfliktom interesów i zarządzaniu nimi, wewnętrznych przepisach dotyczących informowania o nieprawidłowościach, strategii i procedurze zarządzania funkcjami newralgicznymi, a także środkach dotyczących etyki i uczciwości.

W 2020 r. DG ENER przyjęła również zmienioną strategię zwalczania nadużyć finansowych (AFS). Strategia zwalczania nadużyć finansowych ENER opiera się na strategii Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych oraz szczegółowej ocenie ryzyka przeprowadzonej wewnętrznie w celu określenia obszarów najbardziej narażonych na nadużycia finansowe, istniejących już kontroli oraz działań niezbędnych do poprawy zdolności DG ENER do zapobiegania nadużyciom finansowym, ich wykrywania i korygowania.

Zarówno rozporządzenie w sprawie ACER, jak i postanowienia umowne mające zastosowanie do zamówień publicznych dają służbom Komisji, w tym OLAF, możliwość przeprowadzania audytów i kontroli na miejscu w oparciu o zalecane przez OLAF standardowe przepisy.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn. ²³	państw EFTA ²⁴	krajów kandydujących ²⁵	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego

²³ zróżn. = środki zróżnicowane / niezróżn. = środki niezróżnicowane.

²⁴ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

02	02 10 06 i 02 03 02	Zróżn.	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE
----	---------------------	--------	---------	---------	---------	---------

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	2	Europejskie inwestycje strategiczne – Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)
------------------------------------	---	--

ACER			Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁE M
Tytuł 1:	Środki na zobowiązania	(1)	0,690	0,994	1,380	1,614	1,918	6,596
	Środki na płatności	(2)	0,690	0,994	1,380	1,614	1,918	6,596
Tytuł 2:	Środki na zobowiązania	(1a)						
	Środki na płatności	(2a)						
Tytuł 3:	Środki na zobowiązania	(3a)						
	Środki na płatności	(3b)						
OGÓŁEM środki dla ACER	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0,690	0,994	1,380	1,614	1,918	6,596
	Środki na płatności	=2+2a +3b	0,690	0,994	1,380	1,614	1,918	6,596

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM
DG: ENER							
• Zasoby ludzkie		0,152	0,304	0,304	0,456	0,760	1,976
• Pozostałe wydatki administracyjne							
OGÓŁEM DG ENER	Środki						

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,152	0,304	0,304	0,456	0,760	1,976
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,842	1,298	1,684	2,070	2,678	8,572
	Środki na płatności	0,842	1,298	1,684	2,070	2,678	8,572

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne ACER

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓŁEM	
	PRODUKT																	
	Rodzaj ²⁶	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ²⁷ ...																		
- Produkt																		
- Produkt																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma częściowa																		

²⁶ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
²⁷ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) ...”.

KOSZT OGÓLEM																
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie ACER

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁE M
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)	0,456	0,760	0,912	1,064	1,216	4,408
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)						
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST/SC)	0,152	0,152	0,304	0,304	0,456	1,368
Personel kontraktowy	0,082	0,082	0,164	0,246	0,246	0,820
Oddelegowani eksperci krajowi						

OGÓŁEM	0,690	0,994	1,380	1,614	1,918	6,596
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Wymagania dotyczące pracowników (EPC):

	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁE M
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------------------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)	3	6	7	8	10	10
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)						
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST/SC)	1	2	3	4	5	5

Personel kontraktowy (FG IV)	1	2	3	3	6	6
Oddelegowani eksperci krajowi						

OGÓŁEM	5	10	13	15	21	21
---------------	----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

Z czego finansowane z wkładu UE²⁸:

²⁸ Co roku, zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji Komisji (UE) 2020/2152, ACER określi te koszty, w tym koszty personelu, które kwalifikują się do finansowania z opłat, i przedstawi wyniki w projekcie dokumentu programowego. Zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) 2019/942 Komisja wydaje opinię na temat projektu dokumentu

	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁE M
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	------------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)	3	5	6	7	8	8
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)						
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST/SC)	1	1	2	2	3	3
Personel kontraktowy (FG IV)	1	1	2	3	3	3
Oddelegowani eksperci krajowi						

OGÓŁEM	5	7	10	12	14	14
--------	---	---	----	----	----	----

programowego ACER, w tym na temat propozycji Agencji dotyczących tego, które koszty uznaje się za kwalifikujące się do finansowania z opłat, oraz możliwości zmniejszenia w ten sposób obciążenia budżetu UE.

Planowaną datą rekrutacji EPC jest dzień 1 stycznia danego roku.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie macierzystej DG

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)					
20 01 02 01 i 20 01 02 02 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	1	2	2	3	5
20 01 02 03 (w delegaturach)					
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)					
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)					
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)²⁹					
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)					
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)					
Linia budżetowa (określić) ³⁰	- w centrali ³¹				
	- w delegaturach				
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)					
10 01 05 02 (CA, INT, SNE –					

²⁹ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

³⁰ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

³¹ Głównie w odniesieniu do funduszy polityki spójności UE, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejskiego Funduszu Morskiego Rybołówstwa i Akwakultury (EFMRA).

bezpośrednie badania naukowe)					
Inna linia budżetowa (określić)					
OGÓŁEM	1	2	2	3	5

Są to nowe zadania, do wykonywania których DG ENER nie ma obecnie personelu. Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich mogą zostać zaspokojone przesunięciem pracowników w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionym w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej na podstawie procedury rocznego przydziału środków oraz z uwzględnieniem istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Inicjatywy „Gotowi na 55” nie uwzględniono przy obliczaniu wydatków na działy WRF. Ponieważ jest to nowa inicjatywa, będzie ona wymagać przeprogramowania zarówno linii budżetowej dotyczącej wkładu na rzecz ACER, jak i linii budżetowej, z której będą finansowane dodatkowe zadania DG ENER. Jako, że potrzeb budżetowych ACER w zakresie środków na zasoby ludzkie nie można pokryć z opłat ani z obecnego wkładu UE, w odniesieniu do dodatkowych EPC niezwiązanych z opłatami zostaną one pokryte dzięki przesunięciu z innych linii budżetowych zarządzanych przez DG ENER, w szczególności z linii budżetowej na program Energia w ramach instrumentu „Łącząc Europę” 02 03 02), jednak bez tworzenia precedensu, co do wykorzystania środków z instrumentu „Łącząc Europę”.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych³².

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								

³² Zob. art. 12 i 13 rozporządzenia Rady (UE, EURATOM) 2093/2020 z dnia 17 grudnia 2020 r. określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027.

OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								
--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody inne
 - ☐ Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ³³					
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	
Art. ...							

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

--

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

--

³³

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

ZAŁĄCZNIK **do OCENY SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI**

Tytuł wniosku/inicjatywy:

Rozporządzenie w sprawie gazu (obejmujące zmiany do rozporządzenia w sprawie ACER)

1. LICZBA I KOSZT ZASOBÓW LUDZKICH UZNANYCH ZA NIEZBĘDNE

2. KOSZT POZOSTAŁYCH WYDATKÓW ADMINISTRACYJNYCH

3. ŁĄCZNE KOSZTY ADMINISTRACYJNE

4. METODY OBLICZANIA SZACUNKOWYCH KOSZTÓW

4.1. ZASOBY LUDZKIE

4.2. INNE WYDATKI ADMINISTRACYJNE:

Niniejszy załącznik musi towarzyszyć ocenie skutków finansowych regulacji podczas konsultacji między służbami.

Tabele danych są wykorzystywane jako materiał wyjściowy dla tabel zawartych w ocenie skutków finansowych regulacji. Służą one wyłącznie do użytku wewnętrznego w Komisji.

1. Koszt zasobów ludzkich uznanych za niezbędne

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych		2023		2024		2025		2026		2027		2028		2029		2030	
		EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)																	
20 01 02 01 - w centrala i w biurach przedstawicielstw	AD	1	0,152	2	0,304	2	0,304	3	0,456	5	0,760						
	AST																
20 01 02 03 (w delegaturach Unii)	AD																
	AST																
• Personel zewnętrzny ³⁴																	
20 02 01 i 20 02 02 – Personel zewnętrzny – Centrala i biura przedstawicielstw	CA																
	SNE																
	INT																
20 02 03 – Personel zewnętrzny – delegatury Unii	CA																
	LA																

³⁴ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

	SNE																
	INT																
	JPD																
Inne linie budżetowe związane z zasobami ludzkimi (proszę określić)																	
Suma częściowa związana z zasobami ludzkimi – DZIAŁ 7		1	0,152	2	0,304	2	0,304	3	0,456	5	0,760						

Są to nowe zadania, do wykonywania których DG ENER nie ma obecnie personelu. Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich mogą zostać zaspokojone przesunięciem pracowników w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionym w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej na podstawie procedury rocznego przydziału środków oraz z uwzględnieniem istniejących ograniczeń budżetowych.

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych		2023		2024		2025		2026		2027		2028		2029		2030	
		EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)																	
01 01 01 01 Pośrednie badania naukowe ³⁵	AD																
	AST																
01 01 01 11 Bezpośrednie badania naukowe																	
Inne (proszę określić)																	

³⁵ Należy wybrać odpowiednią linię budżetową lub w razie potrzeby wskazać inną; jeżeli sprawa dotyczy większej liczby linii budżetowych, należy podzielić personel według odpowiednich linii budżetowych.

• **Personel zewnętrzny³⁶**

Personel zewnętrzny w ramach środków operacyjnych (dawne linie „BA”).	- w centrali	CA																
		SNE																
		INT																
	– w delegaturach Unii	CA																
		LA																
		SNE																
		INT																
		JPD																
	01 01 01 02 Pośrednie badania naukowe	CA																
		SNE																
		INT																
01 01 01 12 Bezpośrednie badania naukowe																		
Inne (proszę określić) ³⁷																		
Inne linie budżetowe związane z HR (proszę określić)																		
Suma częściowa związana z zasobami ludzkimi – poza DZIAŁEM 7																		

³⁶

CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

³⁷

Należy wybrać odpowiednią linię budżetową lub w razie potrzeby wskazać inną; jeżeli sprawa dotyczy większej liczby linii budżetowych, należy podzielić personel według odpowiednich linii budżetowych.

HR ogółem (wszystkie działy WRF)		1	0,152	2	0,304	2	0,304	3	0,456	5	0,760						
----------------------------------	--	---	-------	---	-------	---	-------	---	-------	---	-------	--	--	--	--	--	--

Są to nowe zadania, do wykonywania których DG ENER nie ma obecnie personelu. Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich mogą zostać zaspokojone przesunięciem pracowników w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionym w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej na podstawie procedury rocznego przydziału środków oraz z uwzględnieniem istniejących ograniczeń budżetowych.

2. Koszt pozostałych wydatków administracyjnych

- X Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	Rok N ³⁸	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	Rok N+7	Ogółem
<u>W centrali lub na terytorium UE:</u>								
20 02 06 01 – Wydatki na podróże służbowe i cele reprezentacyjne								
20 02 06 02 – Koszty konferencji i spotkań								
20 02 06 03 – Komitety ³⁹								
20 02 06 04 Badania i konsultacje								
20 04 – Wydatki na IT (zarządzane przez Komisję) ⁴⁰								
Inne linie budżetowe niezwiązane z HR (w stosownych przypadkach proszę określić)								
<u>W delegaturach Unii</u>								

³⁸ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się realizację wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

³⁹ Należy określić rodzaj komitetu i grupę, do której należy.

⁴⁰ Należy zasięgnąć opinii zespołu ds. inwestycji informatycznych DG DIGIT (zob. wytyczne w sprawie finansowania technologii informatycznych, C(2020) 6126 final z 10.9.2020, s. 7).

20 02 07 01 – Wydatki na podróże służbowe, konferencje i cele reprezentacyjne								
20 02 07 02 – Szkolenia specjalistyczne personelu								
20 03 05 – Infrastruktura i logistyka								
Inne linie budżetowe niezwiązane z HR (w stosownych przypadkach proszę określić)								
Suma częściowa, Inne – DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	Rok N⁴¹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	Rok N+7	Ogółem
Wydatki na pomoc techniczną i administracyjną (oprócz personelu zewnętrznego) ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”):								
- w centrali								
- w delegaturach Unii								

⁴¹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się realizację wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

Inne wydatki na zarządzanie w dziedzinie badań naukowych								
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych ⁴²								
Wydatki na instytucjonalne systemy IT tytułem programów operacyjnych ⁴³								
Inne linie budżetowe niezwiązane z HR (w stosownych przypadkach proszę określić)								
Suma częściowa, Inne – Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych								
Inne wydatki administracyjne ogółem (wszystkie działy WRF)								

⁴² Należy zasięgnąć opinii zespołu ds. inwestycji informatycznych DG DIGIT (zob. wytyczne w sprawie finansowania technologii informatycznych, C(2020) 6126 final z 10.9.2020, s. 7).

⁴³ Pozycja ta obejmuje lokalne systemy administracyjne i wkłady na rzecz współfinansowania instytucjonalnych systemów informatycznych (zob. wytyczne w sprawie finansowania technologii informatycznych, C(2020) 6126 final z 10.9.2020).

3. Koszty administracyjne ogółem (wszystkie działy WRF)

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Streszczenie	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Dział 7 – Zasoby ludzkie	0,152	0,304	0,304	0,456	0,760			
Dział 7 – Inne wydatki administracyjne								
Suma częściowa działu 7	0,152	0,304	0,304	0,456	0,760			
Poza działem 7 – Zasoby ludzkie								
Poza działem 7 – Inne wydatki administracyjne								
Suma częściowa innych działów								
OGÓŁEM DZIAŁ 7 i poza DZIAŁEM 7	0,152	0,304	0,304	0,456	0,760			

Są to zupełnie nowe zadania. Potrzeby w zakresie środków administracyjnych mogą zostać zaspokojone przesunięciem budżetu w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionym w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej na podstawie procedury rocznego przydziału środków oraz z uwzględnieniem istniejących ograniczeń budżetowych.

4.

4. Metody obliczania szacunkowych kosztów

4.1 Zasoby ludzkie

W niniejszej części określono metodę obliczania szacunkowych kosztów zasobów ludzkich uznanych za niezbędne (założenia co do obciążenia pracą, w tym konkretne stanowiska pracy (profile zawodowe wg Sysper 2), kategorie personelu i odpowiadające im średnie koszty)

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych
<u>UWAGA:</u> średnie koszty dla poszczególnych kategorii pracowników w centrali są dostępne na stronie BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
• Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony Od 1 do 5 stanowisk AD do monitorowania wdrażania rozporządzenia: – Nadzór nad ACER i koordynacja z nią – Stworzenie ram regulacyjnych rozwoju rynkowego sektora wodoru i sieci wodorowych – Opracowanie niezbędnych ram prawnych, aby poprawić warunki transgranicznego handlu gazem, z uwzględnieniem rosnącej roli gazów odnawialnych i niskoemisyjnych oraz rozszerzenie praw konsumentów. – Zadbanie o to, by podmioty, tj. ogólnoeuropejscy operatorzy sieci, przestrzegały przepisów UE Średnie koszty pochodzą z noty Ares(2020)7207955.
• Personel zewnętrzny

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych
• Jedynie stanowiska finansowane z budżetu na badania naukowe
• Personel zewnętrzny

4.2 Inne wydatki administracyjne

Należy wskazać metodę obliczeń zastosowaną w odniesieniu do poszczególnych linii budżetowych, a w szczególności założenia będące podstawą obliczeń (np. liczba spotkań rocznie, średnie koszty itp.).

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych